

***Fá*-magyarázat a 2004-es New York-i nemzetközi *Fá*-konferencián**

***Li Hongzhi*, 2004. november 21-én, New Yorkban**

Egyikőtöknek sem könnyű. (taps)

Művelőként és különösen *Fá*-helyreigazítás korabeli *Dáfá*-tanítványként ti mindannyian egy meglehetősen nagy felelősséget viseltek. Nektek nagyon nagy küldetésetek van, amit a történelem bízott rátok. Ti viszont nagyon jól csináltátok, ennyit mondhat a Mester a világegyetem összes lénye előtt, ez tehát azt jelenti, ők mindannyian csodálnak benneteket. Bár úgy tűnik, hogy azok a dolgok, amiket az embervilágban csináltok, nagyon hasonlóak azokhoz a dolgokhoz, amiket a hétköznapi emberek csinálnak, valójában a *Dáfá*-tanítványok kiindulópontja és a célja annak, amit tesztek, teljesen más, mint a hétköznapi embereké. Pontosan azért, mivel az embervilág ködben található, a hétköznapi emberek nagyon nehezen különböztethetik meg a valóság ködében az igazat a hamistól, mindegy, hogy megértik-e vagy sem. A *Dáfá*-tanítványoknál csak arról van szó, hogy ők a hétköznapi emberek formáját használják, hogy megmentsek az összes élőlényt. Ami most viszont a művelőket illeti, úgy pontosan a hétköznapi társadalomban levő köd az, ami voltaképpen igazán lehetővé teszi valakinek a művelést, és következésképpen így igazán nagyszerűek azok, akik ott kiművelhetik magukat.

A tanulók legnagyobb része nagyjából és egészében véve nagyon jól viselkedett a *Fá*-igazolás folyamatában. Természetesen léteznek olyanok, akik nem csinálták jól. De azok, akik nem csinálták jól, pontosan amiatt jöttek, hogy valami rosszat tegyenek. A régi erők eredetileg úgy rendezték el, hogy ők ezeket a dolgokat tegyék, tehát bárhogyan is viselkedik egy *Dáfá*-tanítvány normális módon, csupán a döntő pillanatban lehet látni a valódi oldalát. Még akkor is, ha a szavai máskülönben olyan szépek, és a többiek előtt is jól viseli magát, csupán a döntő pillanatban mutatja meg, milyen is ő valóban.

Ti mindannyian egy nagyon kemény, viharos időszakon jutottatok át. A mostani körülmények szemszögéből nézve ez már teljesen más, mint akkoriban. Amikor akkoriban, 1999. július 20-án éppen elkezdődött, a gonosz olyan arcátlan volt, olyan gonosz harci felállást vett fel, amelyben valóban ki akarta tekerni a nyakát a *Dáfá*-tanítványoknak. Most alkalmasint már láthatjátok, hogy a történelmet nem ezeknek a gonoszoknak készítették, a történelmet a *Dáfá*-tanítványok kiképzésére és az összes élőlény utolsó időszakban való megmentésére készítették. (taps) A történelem hosszú időszakában az emberiség már figyelemreméltóan sok különböző civilizáción ment keresztül, a történelemben a régi koroktól fogva máig nagyon sok különböző kulturális tényező folyt be az emberiség élőlényeibe. Minden, amit az emberek az újkor kultúráiban mutatnak, és minden, amit az élőlények a régi korokban mutattak a Földön, mindez a hétköznapi emberek számára úgy tűnik, hogy az emberiség történelme és az élőlények szaporodásának a folyamata lenne. A tudósok szemében ez az élőlények evolúciójának egy folyamata. Valójában ez egyik sem az. Az összes három világkör, beleértve az összes élőlényt az emberi társadalomban, azért lett megteremtve, azért keletkezett, azért jött, azért lett létrehozva és azért született, hogy az összes élőlényt meg lehessen váltani és menteni a végső időben a *Fá*-helyreigazítás során. Tehát ez azt jelenti, hogy a három világkört azért teremtették meg, hogy a világegyetemben levő összes élőlényt megmentsek.

Még régebbi időszakokban a történelem során, az emberiségnek ebben a dimenziójában, az emberiségnek ebben a környezetében és azon az anyagi szinten, amely molekulákból áll, egyáltalán nem létezett emberiség. A modern emberek a kutatásaik során felfedezték, hogy léteznek földönkívüliek. Igaz, korábban pontosan ilyen élőlények voltak azok, amelyek mindenütt elterjedtek ezen a szinten, amelyik molekulákból áll. Azelőtt sohasem léteztek emberek. Miért teremtettek később az istenségek embereket? Az ok abban rejlik, hogy a világegyetemet újólag összeállítják, és az összes élőlényt meg kellene menteni, és következésképpen a három világkörnek egy ilyen környezetre van szüksége, ami az egész világegyetem középpontjának számít. Ebben a különleges környezetben terjesztik majd a *Dáfát*, és a különböző világokból való összes élőlénynek hallania kellene a *Fát*. Pontosan erre a nagy célra teremtették meg a három világkört, nevezetesen, hogy a világegyetemben levő összes élőlényt megmentsek, különösen a három világkörön belüli emberiséget. Nos, mindannak, ami a történelem különböző korszakaiban bukkant fel, bezárólag azzal, ami az

emberiség újkori történelmében bukkant fel, egy olyan kultúrát kellett adnia az embereknek, a mai embereknek, amivel megérthetik a *Fát*. Egyáltalán nem arról volt szó, hogy milyen módon kellene élniük az embereknek, még kevésbé volt szó ennél arról, hogyan kellene fejlődni az emberiségnek, és hogyan lehet az emberiségnek egyfajta szép életet megteremteni. Az emberek vágyhatnak a szépségre, ők ezt így is tehetik, ám mindez egyáltalán nem az a cél, amiért a három világkör és az emberiség létrejött.

Ha most ez így van, akkor gondoljátok csak át, akkor nem minden dolog, ami a történelem folyamán megesett, még ha még nagyobb események is léteztek, nem mind ezt az egy célt szolgálja? Akkor ezek nem mind arra vannak ott, hogy a mai emberiségnek lefektessenek egy bizonyos alapot? Például, ha a történelemben nem létezett volna Sákjamuni, Jézus, a szentséges Mária, Lao-ce és így tovább, hogyan tudhatták volna akkor az emberek, mi az őszinte hit, mik az istenségek, mik a buddhák, mik a *daók*, hogyan kell művelnie magát az embernek, és mi a művelés tartalma? Mit ölel fel megint csak egy mennyország fogalma? Ha mindez még egyáltalán nem létezne az emberek gondolkodásában, akkor én ma egy teljesen más nehézségi fokkal szembesültem volna a *Dáfá* terjesztésénél. Ha nekem saját magamnak kellett volna ilyen fogalmakat még egyszer előről elmagyaráznom az embereknek, akkor azt már nem hívják a *Dáfá* terjesztésének. Az élőlények összes különböző állapotát a különböző népeknél a különböző történelmi korszakokban, amivel megkülönböztethetik az őszintét a rossztól, a jót a rossztól, a jószívűt a gonosztól, a világnak mindezeket az alapismereteit az istenségek szándékosan adták át az embereknek a történelem lassú folyamatában. Az egész arra volt ott, hogy a jó, a rossz, a jószívű és a gonosz alapvető megértését adják át az embereknek. Miközben a *Dáfá* most széles körben terjeszkedik, az emberek mindjárt az összes élőlény megmentésének a kezdetén megérthetik mindezt, felismerhetik, hogy ez a *Fá* jó vagy sem, őszinte vagy sem.

A történelem folyamán az emberek az istenségekről is megtudtak egyes dolgokat. Mik az istenségek? Ámbár a felismerés még nagyon felszínes volt, az emberek mindannyian tudták, hogy az istenségek nagyszerűek és szentségesek. Ámbár különböző élőlények az istenségeket különböző fogalmakkal értik meg, azonban ők mindannyian azt hiszik, hogy az istenségek jószágosak az emberekkel szemben, és megmenthetik az embereket. A különböző dinasztiákban és különböző korszakokban élt összes hősi alak a kínai történelemben és azok a kimagasló személyiségek, akik hozzájárultak a történelem civilizációjához, elvben mindannyian a különböző emberi gondolkodásmódok alapjait teremtették meg az emberek számára. Ők mindannyian egy alapot hoztak létre a mai emberek ilyen gondolati szerkezetei és gondolkodásmódjai számára. Ez egy nagy terv volt, amelynél az emberek, tehát az effajta élőlények gondolati szerkezetét teremtették meg. Ez egy olyan terv volt, amelynél az emberiség egy nagyon hosszadalmas időszak után saját élményeken keresztül ismerte fel a különböző dolgok és kultúrák tartalmát. Ami most az embereket illeti, ha történik valami, az emberek tudják, hogy milyen jelentése van ennek a dolognak, de az embereknek még azt is fel kell ismerniük ezen az eseményen keresztül, hogy mi a belső megjelenése ennek a dolognak. Például mi a könyörületesség, milyen állapota van a könyörületességnek, mit tartalmaz, mi minden játszódik le a területén, mi a gonosz, hogyan mutatkozik meg a jó, hogyan mutatkozik meg a rossz? Ha az emberek mindezt megértették az életük gyakorlatában, és valóban felismerték ennek a tartalmát, csupán akkor kaphatnak valóban mély megértést minderről. Mindezt nem lehet olyan egyszerűen egyből megértetni az emberekkel.

Amikor az istenségek a kezdeti időben emberi lényeket teremtettek, az embereknél semmi sem létezett a gondolkodásukban, teljesen üres volt. Az ember nem tudta megkülönböztetni a jót a rossztól, és a jószívűség és a gonoszság egyidejűleg létezett. A különbség és az ellentét rendkívül nagy volt közöttük, ha örült az ember, az jószívű volt, és ha mérgelődött, haragudott, akkor az már a gonosz volt. A mostani emberek azonban másmilyenek. Hogyhogy a mostani emberek hirtelen olyan észszerűvé váltak az újkorban? Megint egy új változás adódott a történelmi fejlődésfolyamatban, amelyről beszéltem, amelyben embereket teremtettek. Az ok abban rejlik, hogy másrészt magas szintekről való élőlények születtek újra az emberiségben. Ami az emberiséget önmagában illeti, úgy az emberi történelem folyamata pontosan egy olyan folyamat, amelyben az emberi viselkedést és az emberi gondolatok alapját teremtették meg, nevezetesen egy olyan folyamat, amelyben a valódi mai embereket nevelték ki. Miben rejlik mindennek a célja? A cél pontosan abban rejlik, hogy az emberek megérthessék a *Fát*, miközben a *Dáfá* széles körben terjeszkedik. Más szóval ezt a dolog már nagyon hosszú idővel ezelőtt elrendezték a történelemben, már akkoriban elkezdték lefektetni erre az alapokat.

Szeretném még elmagyarázni nektek, hogy ki műveli magát valóban, ki tartozik az ortodox hithez. Korábban sok ember létezett, aki erről a művelési formáról vagy arról a művelési módszerről, valamilyen művelésről vagy arról az istenségekbe vetett hitről beszélt. Én mondom nektek, teljesen mindegy, hogy hány istenség és hány megvilágosult is jött a történelemben, az ő igazi küldetésük az volt, hogy lefektessenek egy szükséges alapot a *Dáfának* a művelés kultúrája és az ortodox, igaz hit számára. (taps) Egyik sem váltott meg embereket, egyik sem ment a mennyországba. Az ok abban rejlik, hogy a múlt összes művelési módszere arra szolgált, hogy lefektessen egy alapot a mai *Dáfá* számára, amelyik valóban meg tud váltani embereket. Azoknál a dolgoknál, amiket a lejött istenségek korábban tettek, valóban előfordult, hogy élőlényeket váltottak meg, azonban igazából az nem az ember saját maga volt, hanem a mellék-összelleme. És még azok a testek is, amelyeket azok az istenségek viseltek magukon, akik azért jöttek le, hogy embereket váltsanak meg – az ember újra és újra megszületett az embervilágban. Még csak azokat a testeket sem váltották meg, amelyeket magukon viseltek. Ez tehát azt jelenti, hogy a történelemben mindannyian fennhangon beszéltek az emberek megváltásáról, hogy embereket váltsanak meg, de egyik sem váltott meg embereket. Amikor Sákjamuni akkoriban a *Fát* terjesztette, az egyik tanítványa megkérdezte: „Tisztelt Mester, tathágatává művelheti magát az ember, anélkül hogy elszakadna az embervilághoz való kötődésektől?” Tehát ez azt jelenti, művelheti-e magát az ember istenséggé vagy buddhává, anélkül hogy elhagyná a világban az emberi élet környezetét, a társadalmat? Sákjamuni gondolkodott egy ideig, és aztán azt mondta: „Akkor addig kell várni, amíg a forgó kerék Szentséges Királya a Földre jön, csupán akkor fog ez menni.” (taps) Több mint kétezer év telt már el, és az ortodox vallások minden tanítványa vár. Mire várnak? Arra várnak, hogy az istenségek pompásan megmutatkozzanak az égen? Arra várnak talán, hogy az istenségek eljőjenek, és aztán mindannyian együtt menjenek a mennyországokba, anélkül hogy művelni kelljen magukat, anélkül hogy arra figyeljenek, hogy jól vagy rosszul művelték-e magukat, és anélkül hogy arra figyeljenek, hogy ezek az emberek jók vagy rosszak?

Természetesen, bárki is vagyok én, úgy mégis tudja az ember, hogy azon vagyok, hogy a *Fát* terjesszem, és megmentsem a világi embereket. A Mester csak a *Fát* magyarázza itt nektek egy emberi hús-vér testben. Ami a Mesterről való megértést illeti, úgy a hétköznapi emberek között sok különböző nézet létezik. De ez nem tesz semmit. Akár elhiszi az ember, akár nem, az sem tesz semmit. Nem mondtam azt, hogy istenség vagyok, és azt sem mondtam, hogy buddha vagyok. A hétköznapi emberek nyugodtan tarthatnak engem egy teljesen normál embernek. Mindazt, amit csinálok, emberi módon csinálok, miközben megváltom a *Fá*-helyreigazítás korabeli *Dáfá*-tanítványokat, mindent az emberek teljesen hétköznapi módszerei szerint csinálok. Ebben a társadalmi környezetben, a ködnek egy ilyen dimenziójában egyetlenegy magas szintű élőlény sem fog létezni, aki az emberek megváltásánál felveszi egy mennyei istenség megjelenését, és kizárólag csodákkal váltja meg a világon élő embereket. (taps) Ha szűk keretek között zajlik, és ennél csak egyedi emberekről van szó, vagy ha arra ment ki a dolog, hogy kultúrát hozzanak létre a történelemben, akkor az valami más. Az emberiség már csak ilyen. Természetesen semmi abszolút sem létezik. Az is könnyen lehetséges, hogy abban az időben, amikor a *Fá* helyreigazítja az embervilágot, én egy istenség módszereivel teszek dolgokat, mert abban az időben azt úgy kell csinálni. Ha ezt már a világegyetemben történő *Fá*-helyreigazítás kezdeti idején nagy terjedelemben egy istenség módszereivel csinálta volna az ember, úgy ez ragaszkodást okozhatott volna a művelőknél.

Némelyek azt gondolják: „Ha az istenségek már ilyen nagy képességekkel rendelkeznek, miért nem mentik meg a szegényeket és büntetik meg a gonoszokat? Miért nem jönnek és visznek véghez isteni csodákat?” Az emberi társadalom és a három világkör ezt a létformát vette fel, és a célját meghatározták. Ez mármost egy ködben levő társadalom, ez mármost egy olyan társadalom, amelyben nem hagyják az élőlényeket tökéletesen látni az igaz arculatot. Bárki is műveli itt magát, egy hétköznapi ember módján kell itt a ködben jó embernek lennie, jótetteket kell véghezvinnie, és ragaszkodásokat kell elengednie. Csupán így távozhat el innen, és csupán akkor lehet ezt művelésnek hívni. Ha az ember mindent egy istenség módján intézne el, az nem számítana művelésnek. A történelemben sok művelő létezett, aki isteni csodákat vitt véghez az embervilágban, ez csak a kultúra megteremtésére szolgált a történelemben. Miért létezik belőlük jelentősen kevesebb az újkorban? Az ok abban rejlik, hogy minél közelebb kerül a *Dáfá* terjesztésének az ideje, annál kevésbé engedik meg, hogy túl gyakran előforduljon a megjelenésük. Az újkorban, miután elkezdődött a *Fá*-helyreigazítás, és közeledett az az idő, amikor a *Fá*-helyreigazítás korabeli *Dáfá*-tanítványoknak kellett művelniük magukat, akkor a követelmények magasabbak lettek. És különösen akkor, amikor a világegyetemnek ezek a különleges élőlényei elkezdtek igazolni a *Fát* és saját magukat beteljesíteni,

ez az itteni környezet még fontosabbá vált, a követelmények még szigorúbbak lettek, és nagyon keveset hagyták az embereket az igaz arcukat látni. Mivel az élőlényeknek ez a csoportja magasra műveli magát, következésképpen a velük szemben felállított követelmények is magasak. Az a felelősség, amit ezek az élőlények viselnek, nagy, és így egy nagyon keserves környezetből kell kilépniük. (taps) Ezért mondják, hogy a *Dáfá*-tanítványok kiválóak.

Más szóval az a művelési állapot, amivel a *Dáfá*-tanítványok ma szembesülnek, másmilyen, mint bármelyik művelési forma és bármelyik művelési állapot a múltban. Én újra és újra mondom, hogy a régi erők beavatkozása egyfajta üldözés, az egy zavarás. Ha a történelem során az istenségek mind az emberek mellék-össz jellemét váltották meg, és nem ezeknek az embereknek a fő testét, akkor gondoljátok csak át, működhet-e még az emberek megváltásának az a módszere a mai *Dáfá*-tanítványok művelésénél? A *Dáfá*-tanítványok és a világi emberek fő teste a felszínen található, akkor az, amit ők csináltak, lehet-e helyes? Működhet az? Ők teljesen melléfognak, ezért mondom én, hogy ők azon vannak, hogy zavarjanak. Ez a mód és ez a forma, ahogyan én műveltetlek ma benneteket, nevezetesen egy olyan művelési forma, amelyikben az ember – olyannyira, mint lehetséges – a hétköznapi emberek társadalmához igazodik. Eközben – olyannyira, mint lehetséges – a hétköznapi emberek módszereit használja az ember, hogy igazolja a *Fát*. (taps) Ilyesmi még sohasem létezett a történelemben. Ami most azokat az istenségeket illeti, nekik egyáltalán fogalmuk sincs, hogyan kellene eljárniuk egy ilyen művelési formával. Azzal, amit tesznek, teljesen melléfognak, ezért ők abszolút zavarást jelentenek a *Dáfá*-tanítványok művelésére. Nem lehet azt mondani, hogy nekik nincsenek képességeik, az egyszerűen úgy van, hogy a korábbi világegyetem pontosan ezen a módon teremtett élőlényeket, a korábbi világegyetem csak ennyi bölcsességgel rendelkezett. A világegyetemben azt, ami korábban nem volt tökéletes, a jelenlegi *Fá*-helyreigazítás közben tökéletesítették. Amit korábban nem sikerült elérni a világegyetemben amiatt a képesség miatt, az megváltozott. Csupán így lehet megváltani a *Dáfá*-tanítványokat, és juthatnak el a beteljesüléshez a művelésen keresztül. A korábbi művelési módszerek szerint ma egyetlenegy *Dáfá*-tanítvány sem művelhetné magát a beteljesüléshez.

Csak ha a *Dáfá* mai beteljesülési módszeréhez, ehhez a művelési módszerhez igazodik az ember, tehát egy olyan módszerhez, amely valóban megváltja az embereket, akkor juthat el csupán a beteljesüléshez. (taps) És nemcsak, hogy ezzel eljut a beteljesüléshez, hanem ráadásul valóban ezt az embert váltja meg, a fő-össz jellemét váltja meg. (taps) Ami most ezeket az úgynevezett istenségeket illeti, akik a *Fá*-helyreigazítást manipulálják, ők csak az érem egyik oldalát ismerik, de a másikat nem. Csak a múltból tudnak, a jelenről vagy a jövőről viszont nem. Csak a formáról tudnak, a tartalomról viszont nem. Ha belekezdnek valamibe, saját erőből egyáltalán nem érhetik el a célt, ráadásul még komoly zavarást is okoztak magával a *Fá*-helyreigazítással szemben és a *Dáfá*-tanítványok művelésével szemben. Ezért mondom én, hogy minden, amit ma teszek, más, mint ahogyan azt a múltban tette az ember. A forma szempontjából nézve a *Dáfá*-tanítványok elleni üldözés és a keresztények elleni üldözés a múltban ugyanaz, ami azonban a művelőket illeti, tehát azokat az élőlényeket, akik egy istenség felé haladnak, ők másképp lépnek fel. Az, hogy mindig csak elviselték, azon múlt, hogy a korábbi világegyetem nem volt képes arra, hogy megoldja azokat a történelemben hátrahagyott problémákat. Ez ahhoz vezetett, hogy magas szintek élőlényei is jöttek, hogy ártsanak az istenségeknek, egyidejűleg üldözték ezeket az embereket, akik az istenség felé vezető úton voltak. Ez dicstelen a történelem, a világegyetem történelme és az istenségek számára. Az nemcsak úgy van, hogy én ma más utat járok, mint az ő korábbi útjuk, hanem a jövő is más, mint a múlt, mert az a művelési módszer, amit a *Dáfá* adott az embereknek, mármint ilyen. A *Dáfá*-tanítványok és én, mi is azon vagyunk, hogy lefektessünk egy alapot a jövő számára. A jövő művelési formája így fog maradni a mind-örökkévalóságig! (taps) Ezt hívják csupán valódi megváltásnak, csupán így lehet valóban megváltani az embereket.

Az nincs úgy, hogy amikor valaki meg akar változtatni valamit, már meg is változtathatja. Ti mindannyian tudjátok, hogy most a *Fá*-helyreigazítás ideje van, a világegyetemet megújítják, újólág összeállítják, és újólág megteremtik. Csupán ilyen feltételek mellett lehet kiegyensúlyozni a gyenge pontokat. A gyenge pontok kijavítását csak akkor lehet elérni, miközben a nagy mennyboltozatot újólág összeállítják, ezért ez egy sorsalkalom. Azt nem engedik meg, hogy bármelyik élőlény megzavarja vagy sabotálja ezt a sorsalkalmat. Bárki is zavarja meg, az bünt követ el; bárki is zavarja meg, annak viselnie kell ezért a következményeket.

Azzal, amit éppen most mondtam, nagyjából és egészében véve én a *Dáfá*-tanítványok mai művelési formája és a korábbi emberek művelése közötti különbséget foglaltam össze. Ha egy ember azt akarja, hogy megváltsák, pontosan neki saját magának kell átmennie ezen a keserves környezeten, a nehézségeken, a személyes előnyök kérdésén, az emberi érzelmeken és vágyakon. Mindegyik dolog megérinthati a művelő személyes előnyeit. Mindegyik dolog meg fog érinteni téged, mint embert, a gondolataidat és a kedélyállapotodat, a *xinxing*edet és azokat a dolgokat, amikhez makacsul ragaszkodsz. Hogyan járod ezt az utat, mit választasz, az éppenséggel nem ugyanaz. Ami az ellenkezőjéhez tartozik, az pontosan egy hétköznapi ember. Ha ki tudsz lépni a hétköznapi emberek játékszabályaiból, ha ki tudsz lépni a hétköznapi emberek ragaszkodásaiból, akkor te pontosan egy istenség vagy. (taps) Ez teljesen másképp van, mint a korábbi művelési formáknál.

Korábban az emberek templomokba, kolostorokba, a hegyekbe mentek, és visszavonultak a világi emberektől, hogy műveljék magukat. Ennek az embernek a teste önmagában nem élt át sok vizsgát a *xinxing*jét illetően, megérintéseket a ragaszkodásaiban és közvetlen tesztet a személyes előnyeire való tekintettel, ezért ez az ember önmagában olyannak számított, mint aki nem művelte magát. Ámbár életében lemondott egy normális emberi életről, ezen ember számára ez csak úgy van, hogy ő egy másik életmódot keresett ki magának. Ha a mellék-összelleme valóban sikeresen művelhette magát, akkor egy mellék-összellelem ment ki a testéből, és vált istenséggé. Ennek az embernek akkor ez szerencsét jelentett, tehát ennek az embernek a következő életében szerencsében volt része. Szerencse – az embervilágban szerencsében részesült, semmi több. Ha az ember ezt annak a célnak a szempontjából tekinti meg, hogy miért műveli magát tulajdonképpen egy élőlény, ki jött hát és művelte magát azért, hogy ilyen dolgokra törekedjen? Alapvetően még a három világkört sem teremtték csak erre a célra, az összes élőlény sem ezért a célért jött. Más szóval csupán a *Dáfá*-tanítványok mai művelése a legnagyobb, ez a történelem megteremtése. Innen eredően rendkívül döntő fontosságú, hogy ti őszintén járjátok az utakat. (taps)

Én újra és újra mondom, hogy a *Dáfá*-tanítványoknak nem szabad a végletekbe menniük. Neked feltétlenül őszintén kell járnod az utadat. Ha te össze-vissza fantáziálsz, ma eltérülő felismerésekre jutsz, holnap megint teszel valamit egy hirtelen ötlettől vezérelve, az érvényesülési vágy ösztönzése alatt folyton ostobaságokat csinálsz – ez mind a fő-összellemed közvetlen magatartása, tehát ennek az élőlénynek egy közvetlen magatartása. Eljuthat egy ilyen ember a beteljesüléshez? Mert minden magatartásod a te művelődő fő testednek a visszatükröződése, de az, aki azt akarja, hogy megváltsák, mégis éppen ez a fő test. Lehet egy ilyen élőlényt az istenségek mellé helyezni? Ez hát nem megy. Innen eredően nektek jól kell cselekednetek, és tiszta őszinte gondolatokkal észszerűen művelnetek magatokat. Az rendben van, ha – amennyire csak megy – a hétköznapi emberek életmódjának megfelelően művelitek magatokat. Ameddig a Mester azt mondja, hogy valami rendben van, akkor lehetőleg a hétköznapi emberek életmódjának megfelelően tehetitek azt, mert a ti utatokat pontosan ezen a módon kell járni. Az embereket pontosan ezen a módon kell megváltani. Ha az istenségek a jövőben embereket szeretnének megváltani, nekik is így kell cselekedniük. Mert a jövőbeli világegyetemben az emberek megváltása egy ember fő testére irányul. Ezért ne figyeljetek arra, hogy milyen a múlt művelési formája, és milyen módon hitt az ember az istenségekben; arra se figyeljetek, hogy milyen nagy az erejük, csupán ti vagytok valóban azon, hogy műveljétek magatokat. (taps) A világegyetemben éppen a *Fá*-helyreigazítás folyik, azok az istenségek, akikben ők hisznek, ráadásul azon vannak, hogy újólág elhelyezzék magukat, hova lehetne még megváltani őket? Hogyan mehetnének még a mennyországba? Még a mennyországok világait is újólág állítják össze, melyik mennyországba akarnak ők menni? Csupán ti vagytok a legnagyobb élőlények, akik valóban nyíltan és őszintén haladnak a mennyországok felé az összes élőlény megmentése közben. (taps)

Ezek a szavaim a mi *Dáfá*-tanítványainknak szóltak. Ha te nem vagy művelő, vagy talán új tanuló vagy, talán nem tudod teljesen megérteni, amit mondtam, vagy talán nagyon rejtélyesnek tűnik neked. De ez nem tesz semmit, itt nálam nem létezik semmi, ami árthatna az embereknek, itt nem léteznek olyan tényezők, amelyek rosszak az emberek számára. Ha még nem tudod megérteni, akkor hagyhatsz rá időt magadnak, hogy megértsd ezt. Hagyhatsz rá időt magadnak, hogy megértsd ezeket a művelőket.

Végezetül még egyszer szeretném kihangsúlyozni ebben a kérdésben: némely tanulók nagyon észszerűtlenek, a ragaszkodásaik nagyon erősek! Mihelyt hallanak valamit, látnak valamit, vagy még érzik is egy keveset, hogy bizonyos képességeik vannak, vagy még azt is megérik, hogy kik

lehetnének ők talán, már összevissza viselkednek, tekergetik a fejüket, és rendellenesen viselkednek. Művelheted még magad? Mindegy, hogy ki vagy, ha én ma nem tudlak megváltani téged, akkor egy kísértet leszel a pokolban! Miért vagy hát olyan észszerűtlen? Miért kell hát olyan dolgokat terjeszteni a tanulók között, amik zavarják a művelést és a tanulók *Fá*-igazolását? Csak arról van szó, hogy a saját szíved démonokat idéz elő? Te azon vagy, hogy zavarod a *Dáfát*. Lehet ez egy apró bűn? Ha én, *Li Hongzhi*, ma nem ismernék el téged *Dáfá*-tanítványként, ha nem ismernék el a tanulómként, gondold csak át, akkor még létezhetnél? Még a három világgörget is emiatt teremtettk meg, és mindegy, hogy milyen nagy ez a mennyboltozat – a világegyetem –, minden élőlény erre a helyre tekint teljes figyelemmel, itt el kell ismerni minden élőlényt. Így én azt tanácsolom azoknak a tanulóknak, akik még mindig észszerűtlenek, megfontolatlanok: Neked észszerűvé kell válnod, át kell vened a felelősséget az életedért. Csupán a ragaszkodásaidon keresztül játszhatnak azok a rendkívül gonosz élőlények uralkodó szerepet nálad, zavarhatnak és irányíthatnak téged, úgy, hogy olyan észszerűtlen vagy.

A Mesternek ezek a szavai éppenséggel valamivel súlyosabbak voltak. Talán láttátok, hogy az utóbbi időben néha valamivel súlyosabb szavakat használok az ilyen tanulók számára, mert én láttam a szörnyű következményüket. Bárhogyan is értetek meg ti engem, bármit is gondolnak azok, akik nem tudnak megérteni engem és a *Dáfá*-tanítványokat, én – *Li Hongzhi* – az összes élőlényért jöttem. Azon vagyok, hogy megváltsam az összes élőlényt. Nem szeretném látni, hogy bármelyik élőlény saját magát pusztítja el, mert én teérted jöttem! (taps) Én aggódom, én temiattad aggódom, az idő egyre szűkösebb lesz. Ti már láttátok, hogy a helyzet erősen megváltozott. Ha ez az üldözés hirtelen véget érne, akkor semmiféle esély sem létezik többé, minden úgy marad akkor.

Én már régóta nem vettem részt a *Fá*-konferenciáitokon, ezért szeretnék egy keveset hosszabban veletek maradni. (erős taps)

Hallottam, hogy Oroszországból és más kelet-európai országokból is jöttek tanulók. Számukra nagyon nehéz, hogy ideutazzanak egyszer, mind a pénzügyi helyzet, mind más dolgok szempontjából nézve, ez nagyon nehéz számukra. Létezik még egypár új tanuló, aki még sohasem látott engem. Ők mindig is látni akarták egyszer a Mestert. Sok sokéves tanuló szintén régóta nem látta a Mestert. Úgy tűnik, hogy ti sokat akartok mondani nekem. Ha ma itt elmennék tőletek, nagyon csalódottak lennétek. (a Mester mosolyog) (taps) Nos, igen, ha ez mármost így van, akkor csináljuk úgy, ahogyan szoktuk, ha szeretnétek mondani valamit, leírhatjátok azt nekem cédulákra, és idenyújthatjátok, aztán meg fogom válaszolni nektek. (taps)

Ez valóban kemény volt számotokra. Az időjárás is hidegebbre fordult. Amikor nyáron a nagykövetség előtt voltatok, vagy az utcán vagy máshol az igaz körülményeket tisztáztátok, és a *Fát* igazoltátok, akkor még elment az időjárással. Amikor az időjárás hidegebbre fordul, akkor a környező világ bizonyos nehézségeket is fog okozni nektek. Nos, egy rosszabb környezet miatt ti nem mondtatok le arról, hogy csináljatok valamit, teljesen ellenkezőleg, továbbra is erőfeszítéseket tesztek, nem lazítottatok. Ez valóban nagyszerű. A jövőbeli élőlényeknek, a jövőbeli embereknek a világon meg kell köszönniük nektek, mert azokat az embereket, akiket meg lehet tartani a jövőben, csak azért lehet megtartani, mert ti léteztek. (taps) A világi emberek pillanatnyilag a ködben tartózkodnak, a *Dáfá*-tanítványok az úgynevezett vizsgában találhatók, az összes lény a köd állapotában van. A jövőben minden ember tudni fogja, hogy kik a *Dáfá*-tanítványok, ők mindannyian tudni fogják, hogy a *Dáfá*-tanítványok nagyszerűek, azonkívül a megtartandó emberek szívből meg fogják köszönni a *Dáfá*-tanítványoknak.

Tanítvány: *Ha a körülmények megengedik, akkor visszamehetünk Kínába, hogy ott dolgozzunk?*

Mester: Induljunk ki egyszer abból, hogy az üldözés befejeződné, és az embervilágban történő *Fá*-helyreigazítás még nem kezdődött volna el, ha akkor szeretnél visszamenni Kínába dolgozni, akkor egyszerűen menj vissza Kínába, és dolgozz ott. Hogy ez most megy vagy sem – most inkább ne menjetek vissza, mivel ott még mindig tart az üldözés. Tudom, hogy valamilyen tisztviselő a szárazföldi Kínából vagy valamilyen magas rangú személyiség esetleg felhívott egyes tanulókat, vagy üzenetet küldött nekik, és megkérte őket, hogy térjenek vissza. Ő garantál nektek valamit, és biztosít is, hogy nem fognak üldözni benneteket, vagy valami mást garantál nektek. Gondoljátok csak át, talán ő határozta meg ezt az üldözési politikát? Hiszen a garanciája önmagában már nem nagyon kérdéses? Kitől kapta az utasítást? (taps) Milyen garanciája van hát? Ugyan ki garantálhat valamit

számára? Ez önmagában már nem nagyon kérdéses? Mit jelent egy egységfront felépítése? Amikor a gazfickók trükkjei nem működnek többé, akkor egységfrontot építenek fel. Már megint ugyanaz a játék. Ügyelnetek kellene. Mi nem jelentünk fenyegetést bármilyen politikai hatalom számára, mi csak arra szólítjuk fel őket, hogy fejezzék be az üldözést. (taps) Egyfelől üldöznek, és másfelől megpróbálják megnyerni maguknak az emberek szívét. Minden lehetséges aljas trükköt alkalmaznak.

Tanítvány: *A chongqingi Dáfá-tanítványok üdvözik a Mestert. (Mester: Köszönöm nektek.) (taps) Mi biztosíthatjuk a Mestert, hogy mindenkor jól fogjuk csinálni azt, amit jól kell csinálnunk.*

Mester: Nagyszerű. (taps)

Tanítvány: *A pekingi Qinghua Egyetem Dáfá-tanítványai üdvözik a Mestert.*

Mester: Köszönöm nektek. (taps)

Tanítvány: *A pekingi női munkatábor illegálisan fogva tartott Dáfá-tanítványai üdvözik a Mestert.*

Mester: Köszönöm nektek. (taps)

Tanítvány: *A pekingi börtönökben illegálisan fogva tartott Dáfá-tanítványok üdvözik a Mestert.*

Mester: Köszönöm nektek. (taps) Mindegy, hogy melyik környezetben, nektek szilárd őszinte gondolatokat kell megőriznetek, mert ti *Dáfá-tanítványok* vagytok, ti különleges élőlények vagytok.

Tanítvány: *A jövő évi európai Fá-konferencia Londonban lesz. Erre teljes szívből meghívjuk a Mestert (mind nevetnek, taps). Szeretném – kérem – megkérdezni a Mestert, mi az oka annak, hogy a „hét buddhát” átváltoztatták „hat buddhára”¹?*

Mester: Mi ezt különböző szempontokból magyarázzuk el. Egyfelől a történelemben nem kevés buddha létezett, aki az embervilágba jött, nem csak hatan voltak, és nem is csak heten. Természetesen léteztek még más istenségek is. Ha mi csak a buddhákról beszélünk, azok a buddhák, akik az emberek megváltására jöttek, szintén nem voltak kevesen. De azok, akik egy küldetéssel jöttek, olyan buddhák, mint Sákjamuni, csak hatan léteztek a történelemben Sákjamuni előtt. Ha én számolom meg őket, akkor én Sákjamuni buddhát hozzájuk számolom, akkor heten vannak. A buddhizmusban azonban mindig hatról beszélnek. Mert Sákjamuni tanítványai úgy vélik, hogy ők Sákjamuni tanítványai, és ezért Sákjamuni buddhát nem számolják hozzájuk. Így ők azt mondják, hogy hatan volnának. Ha én beszélek róluk, és Sákjamuni buddhát hozzájuk számolom, akkor heten vannak. Természetesen, amikor az ember a *Fát* terjeszti, akkor a mai emberiség felfogóképességének is meg kell felelnie. Annak érdekében, hogy ezeket a buddhistákat is meg lehessenek váltani, lehetőleg mondjuk úgy, ahogyan ők gondolják, akkor mi hatra változtatjuk, és ezzel jól van. (taps)

Tanítvány: *Tisztelt Mester, jó napot. A romániai tanulók nevében köszöntöm a Mestert.*

Mester: Köszönöm nektek. (taps)

Tanítvány: *Romániában többnyire új tanulók vannak. Ők is különböző nehézségeket éltek át, de nagyon szorgalmasan haladnak előre. Szeretném megkérni a Mestert, hogy magyarázza el, hogyan vethetnék bele magukat a romániai tanulók még jobban a Fá-igazolásba, és hogyan játszhatna Románia egy még jobb szerepet a Fá-igazolásban?*

Mester: Éppen most mondtam, hogy a világon élő emberekhez képest a *Dáfá-tanítványok* száma nagyon kicsi, azonban ti egy ilyen nagy történelmi küldetést hordoztok magatokkal. Elvileg nézve minden egyes terület *Dáfá-tanítványai* a reményt jelentik azon terület élőlényeinek a megmentésére, azonkívül az egyetlen reményt jelentik. Az ottani élőlényeknek töletek kellene hallaniuk az örömhírt, amikor az igaz körülményeket tisztázzátok, nekik meg kellene érteniük, hogy mi a *Dáfá*, ezért a *Dáfá-tanítványok* kötelezettsége² nagyon nagy. Hogyan lehet hát még jobban csinálni? Úgy gondolom, hogy ami egy *Dáfá-tanítványt* illet, ha mindenki csak a saját szájára hagyatkozna, hogy minden embernek meséljen az igaz körülményekről azon a területen, akkor ez nem fog sikerülni neki. A *Dáfá-tanítványok* energiájának – miközben művelik magukat, az őszinte gondolatokkal való őszinte cselekvésük közben – és a művelésnél létező hatalmas erényüknek is van hatása.

Másfelől, mindazon keresztül, amit a *Dáfá*-tanítványok tesznek, mindazon keresztül, amit az igaz körülmények tisztázása közben mondanak, az igaz körülményekről szóló információ el fog terjedni a hétköznapi emberek társadalmában, az emberek között ki fog alakulni az információcsere környezete. Ebben a környezetben, amikor az emberek beszélgetnek egymással, ezeket az élőlényeket is meg lehet menteni, ez közvetetten történik. Egy további probléma abban rejlik, hogy a gonosz élőlények befolyása alatt sok élőlényt megmérgezték, sok rossz dolog létezik a KP médiumainak hazugságpropagandájából a fejükben. Ha az igaz körülmények tisztázásánál ezt el tudjátok távolítani számukra, akkor az még jobb, mert az embereknél létező rossz gondolatokat a *Dáfáról* azok a gonosz élőlények irányíthatják, akik a *Dáfá*-tanítványokat üldözik. Amikor a *Dáfá*-tanítványok őszinte gondolatokat küldenek, őszinte gondolatokkal őszintén cselekszenek, akkor el lehet távolítani ezeket. Tulajdonképpen az úgy van, ha a gondolataitok nagyon őszinték, és ti az utcán mentek, vagy a városaitokban éltek, a körülöttetek levő környezet már megtisztul. A létezésed már rendelkezik azzal a hatással, hogy élőlényeket mentsen meg. De művelőként te még démoni nehézségekbe fogsz ütközni, még akkor is, ha neked még olyan nagy képességeid is vannak. Ez azon múlik, hogy mindenkinek van egy útja, amit a művelése közben járnia kell. Egyidejűleg a régi erők sok zavarást készítettek elő számotokra, miközben a *Fát* igazoljátok. Ha az őszinte gondolatok nem elég erősek, akkor normális módon nagyon nehezen lehet eltávolítani ezeket a zavarásokat.

Ami most azt a kérdést illeti, hogyan lehet ezt jól csinálni, úgy akkor csináljátok jól azt a három dolgot, amit a *Dáfá*-tanítványoknak csinálniuk kellene. Akkor a legeslegjobban csinálta az ember. (taps) Léteznek azonban még különbségek, hogy mennyi erőfeszítést tesz az ember. Némelyek nem tesznek olyan sok erőfeszítést, és mások valamivel szorgalmasabban haladnak előre, és valamivel több erőfeszítést tesznek. Természetesen a Mester látta, hogy a társadalomban mindenkinek van családja, van munkája, és azonkívül mindenkinek még sokféle tevékenysége van, amelynek a társadalomhoz van köze, ezért nagyon kevés idő marad. Ezt mind tudja a Mester, és van megértése mindegyikre. Valójában ezt a pontot is figyelembe veszik a *Dáfá* művelési formájánál, ebben a tekintetben nem zavarják az embert.

Tanítvány: *A tajvani tanítványok üdvözlik a Mestert. (taps) Szeretném – kérem – megkérdezni a Mestert: Mi az irány aázsiai-csendes-óceáni Zhengwu honlapnak?*

Mester: A *Dáfá*-tanítványok honlapjait jól kellene kialakítani, mert ezek is ablakként szolgálnak az igaz körülmények tisztázására, és szintén megvan a hatásuk az összes élőlény megmentésénél, ezért kell kialakítani őket. Ha most azt kérdezitek, hogyan kell ezeket konkrétan kialakítani, ez a ti dolgotok. (a Mester mosolyog) Miért nem magyaráz el a Mester valami konkrét dolgot? A Mester csak arról gondoskodik, hogy az összességben ne lépjenek fel problémák. Ha a tanulók között néhány probléma, viták vagy különböző megértés létezik, mindez a ti művelési állapototok visszatükröződése. Hogyan járja az ember ezt az utat, hogyan csináljon minden egyes dolgot, ez mindaz, amivel nektek saját magatoknak kell foglalkoznotok a hatalmas erényetek megalapozásának a folyamatában. Ha én minden dolognál megmondanám neked, hogyan kellene csinálnod, akkor ez a dolog énáltalam megcsinálnak számítana, akkor egy istenség sem ismerné el, hogy ezt te csináltad meg. (a Mester mosolyog) (taps) Innen eredően szeretném ezeket a dolgokat rátok hagyni. Nem szabad elvennem tőletek a művelés lehetőségeit.

Tanítvány: *A guangzhoui Dáfá-tanítványok üdvözlik a Mestert.*

Mester: Köszönöm nektek. (taps)

Tanítvány: *Szeretném – kérem – megkérdezni a Mestert: Némely tanítványok a szárazföldi Kínából szeretnék a megtakarított pénzüket az igaz körülmények tisztázására szolgáló New York-i projektek rendelkezésére bocsátani, meg ez?*

Mester: Ez már megy, ha ő nagyon gazdag életet él, akkor nem probléma. Ha itt megtakarított pénzről beszélünk, ez tehát azt jelenti, hogy ő mégsem olyan jómódú, akkor az a legjobb, ha a pénzt Kínában hagyja az igaz körülmények tisztázására. Mert a Kínán kívüli környezet Kínához képest mégiscsak sokkal jobb. (taps)

Tanítvány: *Szeretném – kérem – megkérdezni a Mestert, hogy az igaz körülmények jelenlegi tisztázása Manhattanben a Fá-helyreigazítás végéig fog tartani? (mind nevetnek)*

Mester: Nem. Amikor azoknak a tanulóknak, akik Manhattanben tisztázzák az igazságot, utolsó alkalommal volt egy ülésük, én már beszéltem erről, ti csak egy bizonyos ideig csináljátok ezt. Ez a hely, Manhattan, valami különleges. Pénzügyi területen szinte a világ közepe, azonkívül világszerte létezik sok nagyvállalat, amelynek mind van itt irodája vagy fiókja. Más szóval Manhattan a gazdaság csomópontja, nagyon szoros kapcsolatai vannak az egész világgal. Nos, mivel ez a környezet is nagyon különleges, ugyanúgy azok az emberek is különlegesek, akik Manhattanben gyűlnek össze. Itt sok magasan képzett ember zsúfolódik össze, olyan emberek, akik a társadalomban egy bizonyos hatalommal és bizonyos gazdagsággal rendelkeznek. Tehát ez azt jelenti, hogy rendkívüli szerepet játszanak a társadalomban.

Ámbár a tanulók száma New York környékén, beleértve New Jersey területét és más kapcsolódó területeket is, igazán nagy, úgy az mégis úgy van, hogy mi ezekben az években azt láttuk, hogy sok ember még mindig közömbös marad. Ámbár már olyan régóta végezzük az igaz körülmények tisztázását, még mindig sok ember létezik, aki nem tud érintkezésbe kerülni a *Dáfá*-tanítványokkal. A *Fálun Gong* üldözésénél a Kínai KP sok gonosz dolgot hintett el itt, úgyhogy egyes embereknek ebben a környezetben még mindig akadályaik vannak a *Dáfá* megértésében.

Ugyanakkor felfedeztem még egy problémát: Manhattanben különböző nagy cégeknél és még egyes kis cégeknél is léteznek kínai munkatársak. És ezeket a kínai munkatársakat legnagyobbbrészt szintén becsapta a Kínai KP médiumaiban szereplő hazugságpropaganda. A mai napig ezt még mindig nem távolították el a fejükből. Így olyan emberekké váltak, akik az amerikai társadalomban terjesztik a mérgező anyagot. Ez nem jelenti azt, hogy ezek az emberek természettől fogva gonoszak, de az valóban úgy van, hogy a *Dáfá*-tanítványok itt, az egyik oldalon az igaz körülményeket tisztázzák, és azok a másik oldalon a Kínai KP híreszteléseit terjesztik. Semmit sem árt, ha mi a következőket papírra vetjük, szórólapokra vagy bemutatótáblákra írjuk, vagy tudósítunk róluk a médiumokban: Az Ön cégénél alkalmazott kínaiakat is becsapták, ők segítenek a Kínai KP-nak abban, hogy hazugságokat terjesszen (taps), kérjük, hogy tájékozódjon saját maga az igaz körülményekről. (taps)

Tanítvány: *Hogyan csinálhatnám jobban a Fá-igazolás munkáját, azon körülmény folytán, hogy nem rendelkezem a hétköznapi emberek képességeivel?*

Mester: Az nem tesz semmit, ha az ember nem rendelkezik a hétköznapi emberek képességeivel. Sok tanuló osztogat az utcán szórólapokat, újságokat, vagy beszél közvetlenül az emberekkel az igaz körülményekről, mindezt lehet csinálni. A nagykövetség előtt is egész évben vannak tanulók, ez szintén nagyon nagyszerű. Sok mindent lehet csinálni.

Tanítvány: *Jó napot, tisztelt Mester. Az utóbbi időben a „Zhuán Fálun”-ban és más Dáfá-könyvekben igazán sok írásjegyet változtattak meg, milyen mélyebb jelentése van ennek?*

Mester: A jelentésről nem beszélünk, beszéljünk inkább a felszínes dologról. Vegyük példaként a „lian [gyakorlás]” írásjegyet a „xiulian [művelés-gyakorlás]” szóban. Ha nem történt volna meg a *Dáfá*-tanítványoknak ez az üldözése, én egy olyan utat mutattam volna meg nektek, amelyet járnotok kellett volna. Amióta azonban elkezdődött ez az üldözés, azok a hamis *qigongok* és azok a zagyvalékok szintén részt vettek az üldözésben, még a televízióban is megtámadták a *Dáfát*. Az ok erre természetesen az volt, hogy egyre több ember létezett, aki *Dáfát* tanult, és az ő embereik is eljöttek azért, hogy *Dáfát* tanuljanak, így nem tudtak többé pénzt keresni, akkor irigyek lettek, és gyűlöletet tápláltak. Így némely tanulók feltették a kérdést: „Mester, nem változtathatjuk meg más *qigongok*nál a »lian-t [gyakorlást]« »lian-re [gyakorlatra]«³? Mert ők úgysem művelik magukat valóban.”

Ez csak egy példa volt. Más tekintetben még nagyon sok tényező létezik, ami az elfajult kultúra alapján jött létre. A kínai írás egy különleges írás, nagyon hasonlít a mennyben használt íráshoz. A kínai nyelv is nagyon hasonló a mennyben levőhöz, mivel ahhoz a kultúrához tartozik, amelyet az istenségek közvetlenül az emberek számára teremtettek. Ehhez jön még, hogy Kínában félisteninek rendezték el a kultúrát, így a kínai írás betűképének és kiejtésének a világegyetemhez van kapcsolata. Nagyon erősen különbözik a nyugati írásoktól és más népek írásaitól. Bizonyos értelemben más népek írásai egyfajta szimbólumok, amelyeket az istenségek teremtettek az emberek számára. Ennek a célja az, hogy az embereknek azon a helyen kellett várniuk a *Fára*, ha a sorskapcsolatot megkötötték, avégett hogy az ottani emberek, akik a *Fára* vártak, átmenetileg

eszmecserét folytathassanak egymással ezeken a szimbólumokon keresztül egy normális életben. Ha most a kínai írás betűképének és kiejtésének a világegyetemhez van kapcsolata, akkor gondoljátok csak át, milyen zavaró hatása lehet akkor ennek az emberiségre, azoknak a *Dáfá*-tanítványoknak a *Fá*-igazolására, akik ezen a szinten kapják meg a *Fát*, és a szerint művelik magukat, sőt a *Fá*-helyreigazításra is? Ez tehát azt jelenti, hogy a régi erők ezeket a tényezőket használták arra, hogy hiányosságokat használjanak ki a *Fá*-helyreigazításban. Vegyük például a „*mudi* [cél]” szót. Ha az ősi időkben az ember a „*mudi* [cél]” szót és a „*di* [hely]” szót írta le, biztosan ugyanazt a „*dí*” szót használta, mint ami a „*tudi* [talaj, föld]” szóban fordul elő. Az újkorban felületesen azt mondják, hogy a nyelvtan szabványosítására volna, avégett hogy az emberek uralhassák a nyelvtant – következésképpen egyszerűen megváltoztatták a „*di* [cél]” szót „*dire*” [egy jelentéktelen nyelvtani részecskére]. Ha tehát te elérted a „*mudit*” [a nyelvtani részecske jelével], te még mindig nem érted el a célt [„*mudi*” az eredeti írásmódban]. (mind nevetnek, taps)

Sok tényező problémás. A régi erők az újkorban elpusztították a kínai kultúrát, ezzel egy nagy törmelékhalomot hagytak hátra nekem a *Fá*-helyreigazítás számára. Túlságosan is sok szabotáló tényező létezik minden területen, ezért sok dolgot kell helyreigazítani. Nekünk azonban már nincs olyan sok időnk. Ha ki akarunk javítani valamit, csakis egyszerűen csinálhatjuk. Szerencsére a *Fá* tartalma érintetlen marad. A „*Zhuán Fálun*” könyv szintén teljesen különbözően mutatkozik meg a különböző dimenziókban. A mennyben a „*Zhuán Fálun*” teljesen másnak tűnik, mint a Földön levő „*Zhuán Fálun*”, ezért ez nem zavar.

Tanítvány: *A művelés közben a tanítvány nem érte el, hogy olyan jól alkalmazkodjon a hétköznapi emberekhez, mint lehetséges, később nagy megbánás fog létezni?*

Mester: Ha a művelés közben nem érte el, hogy olyan jól alkalmazkodjon a hétköznapi emberekhez, mint lehetséges – „olyan jól... mint lehetséges” akkor alkalmasint azt jelentené, hogy tökéletesen megfelel a mércének. Ha ma lenne a vég, akkor ez meghatározná, hogy melyik szinthez tartozol. Ma viszont még nincs a vég, és ha ma még nincs a vég, akkor ez azt jelenti, hogy mit értél már el és mit nem, mit műveltél már jól és mit nem, ez még mindig egy megjelenés ebben a folyamatban, még nem lehet megállapítani, hogy te már ilyen vagy. Ha viszont már felismerted a gyengeségeidet – és azt hiszem, ha te egy cédulát nyújtasz be, akkor már biztosan felismerted őket –, akkor javítsd ki őket, és csináld egyszerűen jól. (taps)

Tanítvány: *Tisztelt Mester, nekem van egy kérdésem: A korábban kiadott „Zhuán Fálun” könyvekben a „chengdu⁴” szót már a „chengdu⁵” szóra változtatták. De a gyakorlótársak azt mondják, hogy a Minghui honlap ezt még nem közölte hivatalosan. Újra vissza kellene változtatnunk az eredeti „chengdu” szóra?*

Mester: Mi már változtattunk meg néhányszor írásjegyeket. Túlságosan sok létezik, amit meg kellene változtatni. Mihelyt egy kérdést megérintenek, sok minden fog történni, emiatt most felhagyunk az írásjegyek megváltoztatásával. Egyet sem fogunk megváltoztatni többé. Ami még megváltoztatandó, úgy azt az újólag kiadott „*Zhuán Fálun*” szerint változtathatjátok meg, mert az újólag kiadott „*Zhuán Fálun*” hamarosan meg fog jelenni. Ha írásjegyeket kellett megváltoztatni, néha értesítették a Minghui honlapot, de néha nem. Így néz ki.

Tanítvány: *A világegyetemnek az a szerkezete, amit Ön korábban elmagyarázott nekünk, az új világegyetem szerkezete?*

Mester: Az a szerkezet, amit elmagyaráztam nektek, a régi világegyetem szerkezete. Ezek olyan állapotok, amik a *Fá*-helyreigazítás közben lépnek fel, ezek olyan állapotok is, hogy hogyan lépnek fel az élőlények a régi világegyetemben. Ami az új világegyetemet illeti, azt nem szabad elmesélni. Nemcsak, hogy nem szabad elmesélni, hanem a mennyei titkokat nem is szabad kiszolgáltatni. (mosolyog) (mind nevetnek, taps) A régi világegyetemben levő sok titok már nem számít többé mennyei titoknak, mert meg fogják változtatni, változások fognak létezni. Ebben a régi világegyetemben azonban nagyon sok olyan élőlény is létezik, aki jó, léteznek jó tényezők is, beleértve a jó szerkezeteket, ezeket még meg fogják tartani. Így a régi világegyetem nagyon sok élőlényét és a legtöbb szerkezetet meg fogják tartani.

Tanítvány: *Egy ilyen sűrűtől időben, amikor az összes élőlényt meg kellene menteni, miért van még egy ilyen makacsul önző szívem? Aggódom saját magam miatt.*

Mester: Úgy gondolom, ha az ember fel tudja ismerni a saját gyenge pontjait, akkor az művelés. Ez tulajdonképpen mind teljesen normális, ameddig fel tudja ismerni, az már az előrelépés kezdete. Ha egyébként te tudsz ügyelni erre, és fokozatosan jobban tudod csinálni, akkor már előrelépéseket teszel. Ne aggódj, az aggodalom ragaszkodáshoz vezethet. Ha látsz egy problémát, akkor változtasd meg azt; ha gyenge pontokat látsz, akkor próbáld meg legyőzni őket. Sok olyan dolog létezik, amit ti nem tudtok megcsinálni. Ezt a pontot már sokoldalúan tekintetbe vettem a *Fá*-terjesztésnél, már megsejtettem ezt a problémát. Tehát ez azt jelenti, hogy akit meg akarok váltani, az főképpen a fő-összszellem, nevezetesen ez az ember. Milyen nagyok hát egy ember képességei? Az emberek csak a saját hibáikat ismerhetik fel, és ezeket győzhetik le, ezáltal ők a művelésnél vannak. Mit lehet viszont tenni akkor, ha még azok a tényezők is elfajultak, amelyek egy ember életét képezik? Különösen, ha az ember gondolkodásmódja is elfajult, mit lehet ott csinálni? Például Kínában a KP olyan sok éven át szántszándékkal erőszakosan belenevelte az emberekbe a dolgainak egy sorát. Amikor sokan látták, hogy ez a párt rossz, akkor ők egy olyan kultúra keretén belül beszélnek róla rosszat, amelyet a párt nevelt beléjük, nem igazán ismerték fel. A beléjük öntött pártkultúrán kívül sem tudják világosan felismerni. Ezek pontosan elfajult gondolatok. Mit lehet most tenni ilyen körülmények között? Így azt mondtam, hogy némely dolgokat te meg tudsz csinálni. Ha nem teszed meg azt, amit meg tudsz csinálni, akkor te nem vagy művelő. Amit nem tudsz megcsinálni, azt a *Dáfá* biztosan meg fogja csinálni számodra. A Mesternek biztosan vannak eszközei és módszerei erre. (taps)

Ez azt is jelenti, hogy azt a részt, amit neked kellene művelned, azt neked kell művelned. Amit te nem tudsz művelni, illetve nem tudsz észrevenni, és aminek nem vagy a tudatában, vagy ha tudatában vagy ennek, de nincs meg az a képességed, hogy megváltoztasd, ezt a Mester fogja megtenni számodra. Természetesen ez viszont nem jelenti azt, hogy amikor már felismertétek a ragaszkodásaitokat, de nem tudjátok elengedni őket, akkor még egy kifogást találtok, hogy nektek „nincs meg a képességetek”, és ezzel elhárítanátok a felelősséget (mind nevetnek), ez viszont nem megy. Amikre én gondolok, azok az élőlényed szerkezetei, illetve a gondolataid szerkezetei, és olyan dolgok, amelyeknek te egyáltalán nem vagy a tudatában, és amiket nem is tudsz megcsinálni – a Mester ezt biztosan el fogja intézni.

Tanítvány: *Mester, az az időszak, amikor az üldözés véget ér, az az időszak is, amikor a Fá helyre fogja igazítani az embervilágot?*

Mester: Ez viszont könnyen lehetséges. Inkább nem beszélek erről a dologról. Mihelyt erről beszélek, nyugtalanok lesztek. A pompásat és a grandiózusat hagyom, hogy ti saját magatok lássátok.

Tanítvány: *Tisztelt Mester, elmagyarázhat Ön egyszer valamit a gonosz párt eredetéről, amely a Dáfá-tanítványokat üldözi? (mind nevetnek)*

Mester: Hogyan jött létre alapvetően ez a dolog, én úgy találom, hogy nekünk nem az itteni *Fá*-konferencián kellene beszélnünk róla. Azt, hogy hogyan jött létre az embervilágban, nem is kell elmagyaráznom nektek, bizonyos tekintetben tudjátok. Valójában, most akár egy aljas párt, akár egy gonosz párt, akár valamilyen más politikai párt vagy, művelőkként mi egyáltalán nem avatkozunk közbe nálad. Bármilyen gonosz is vagy, ez az embervilág dolga. Bármilyen jó is vagy, az is az embervilág dolga. Művelőkként mi elszakadunk ettől a világtól. Még ha az embervilágban is műveljük magunkat, nem keveredünk bele az embervilág vitáiba. Ha gonosz, akkor létezik egy célja a gonosz létének; ha jószívű, szintén létezik egy célja a jószívű létének. Az emberi társadalom állapota vezetett ehhez, a *Dáfá*-tanítványok egyáltalán nem törődnek ezzel. De mégis ti mindannyian tisztán láttátok, amikor a démonok nagy fővezére az embervilágban, akkoriban, amikor üldözött bennünket, fennhangon azt mondta, hogy a pártjának „feltétlenül le kell győznie a *Fálun Gongot*”, „én egyszerűen nem hiszem, hogy az XX-Párt nem tudja legyőzni a *Fálun Gongot*”. Tudom, hogy ez az irigységből ered, de tudom, hogy a szavai mögött annak a pártnak a tényezői vannak. Nevezetesen, az úgy van, hogy mivel üldözött bennünket, csupán azért leplezzük le őt. Ezt az üldözést mi egyáltalán nem ismerjük el. Az igaz körülmények tisztázásánál el fogjuk mondani a világi embereknek, hogy miért üldözik a *Fálun Gongot*, mi a *Fálun Gong*, és mi az a párt. Mindegy, hogy ki üldözte a *Dáfá*-tanítványokat, le fogjuk leplezni őt, és el fogjuk távolítani azt a mérgező befolyást, amit a világi emberek fejébe töltöttek be.

Miután némely emberek hallották a tanulóink magyarázatát az igaz körülményekről, azt mondják, hogy a *Fálun Gong* igazán jó, de ő úgy találja, hogy annak a pártnak is megvolt az indítéka. Szintén sok ember létezik, aki úgy véli, hogy az, amit a Kínai KP mond, nem lehet téves, és

következéséppen nem⁶ akar tájékozódni az igaz körülményekről. Ezek az emberek még nem látták ennek a pártnak a gonosz természetét. Némelyek azt mondják, hogy a *Fálun Gong* igazán jó, az a párt nem követett el hibát, ez a démonok nagy fővezérének a hibája. Akkor el kell magyaráznunk a világi embereknek, hogy miért üldözi a *Fálun Gongot*, milyen okból kifolyólag üldözi a *Fálun Gongot*. Hadd lássák egyszer az emberek, ki is tulajdonképpen egy szekta itt, és mi ez a párt. Az üldözés közben a *Dáfá*-tanítványok felfedik a sötét múltját.

Ámbár a *Dáfá*-tanítványok művelők, és nem törődnek a világi dolgokkal, én, *Li Hongzhi*, azonban mindent tudok. (taps) Az üldözés közben ezekben az években én mindig is megismételtem ezeket a szavakat, de az üldözés még mindig tart. A mai napig a Kínai KP új vezetősége már két éve hivatalban van, és az üldözés ennek ellenére folytatódik. Azok csak elszigetelt egyének, akik a gonosztetteket elkövetik? Miért ne kellene napvilágra hozni annak a pártnak a gonosz természetét? Ha nem üldöztél volna engem, akkor én sem törődnék veled, és semmit sem mondanék rólad. Olyan sok *Dáfá*-tanítványt fosztottak meg az életüktől, azonkívül az üldözés még egyre tovább folytatódik, milyen gonosz is hát ez. Azonkívül az a párt még azokat a médiumokat használja, amelyekben csak a pártnak van szava, nagy terjedelemben terjeszt hazugságokat a propagandán keresztül, ami még rosszabb, mint a „kulturális forradalom” idején. Ez a jószívű emberek tömegére irányul. Még ha én el is viselném és eltűrném ezt, az istenségek ezt nem tűrhetik el! (taps)

Tanítvány: *Az emberi érzelmekhez való ragaszkodás miatt hibákat követtem el. Én bánom azt az utat, amit jártam. Hogyan tehetném ezt újra jóvá?*

Mester: Na, igen, azok, amik a leginkább szíven ütik a Mestert, pontosan az ilyen dolgok. Ami egy művelőt illet, ez túl szégyenletes. Még egy hétköznapi ember számára is szégyenletes ez. De művelőként hogyan hozhat szóba az ember ilyesmit? Ez valóban szégyenletes. Tudjátok, ha a korábbi művelésnél egy művelő ebben a tekintetben megszegte a törvényt, soha nem volt szabad újra művelnie magát, ilyen komoly ez.

Mit lehet akkor tenni? A *Dáfá* irgalmas, a Mester figyelembe veszi az egész életeteket. Ameddig a *Fá* még nem igazítja helyre az embervilágot, még vannak esélyeitek, de nektek nem szabad újra ilyen hibákat elkövetnetek. Ennek nem szabad megtörténnie, különösen ebben az időben, a gonosz ki fogja használni az érzelmeidet, hogy fokozottan üldözzön téged. Hagyják a vágyaidat és a ragaszkodásaidat szörnyen erőssé válni, úgyhogy nem tudsz többé uralkodni magadon, és rossz útra térsz. A Mester már látta ezt. Ha te még tisztességesen járhatod az utadat, és jól művelheted magad, akkor ez a bűn a gonosz számlájára megy. Ha még mindig nem tudod jól járni az utadat, akkor ezt a bűnt neked saját magadnak róják fel. Természetesen azt a gonoszt, aki zavar téged, eltávolítják, de minden tettet a te viselkedésednek számít.

A *Fá*-helyreigazítás idején az egész világegyetem a *Fá*-helyreigazításban található, tudjátok, hogyan csinálja ezt a Mester? A világegyetemben levő összes élőlényt, beleértve a világon élő embereket, azokat az élőlényeket is, akik alacsonyabbak, mint a világi emberek, a még alacsonyabb és még alacsonyabb élőlényeket, beleértve az alvilágban és a pokolban levő élőlényeket, mindet egy szabály szerint kezelem: Bármilyen nagy bűnöket és hibákat is követett el ez az élőlény a múltban, mindezt elfelejthetem, eltávolíthatom őket számára, és találhatok egy könyörületes megoldást. A történelemben sohasem kezeltek így élőlényeket. Ha már nem volt rendben valahol a világegyetemben, felrobbantották, és újólág felépítették. Ha valamelyik rész már nem volt rendben, úgy ugyanaz történt, mint egy emberi test anyagcseréjénél – a sejtek már nincsenek rendben, az anyagcserénél kicserélik őket, és új sejteket képeznek. Az, hogy az összes élőlényt ilyen könyörületesen kezelje az ember, még sohasem fordult elő a világegyetem megteremtése óta. (taps) Egész idő alatt így cselekedtem, és ezt el is értem. De létezik egy dolog, ha valaki a *Fá*-helyreigazítás idején vétkezett a *Dáfá*val szemben, és zavarta meg a *Fá*-helyreigazítást, akkor ezt a bűnt nem lehet megbocsátani. Ilyen ez a mérce. Ha ez a mérce sem létezne többé, úgy a világegyetem *Fája* nem létezne többé. Ha nem létezne *Fá*, amihez a jövőbeli élőlények igazodhatnának; ha nem létezne *Fá*, amihez tarthatná magát az ember, akkor ez semmi más nem jelentene, minthogy a világegyetemben nem létezne *Fá*, akkor ez egy kaotikus világ lenne. Ez nem megy! Ez semmi más nem lenne, mint a világegyetem elpusztítása. Innen eredően azok, akik negatívan hatottak ki a *Fá*-helyreigazításra, ilyen bűnt követtek el. Ami most egy élőlényt illet, úgy ezt már egyetlenegy gondolat is okozhatja, azonban a következmény komoly.

Tanítvány: Üdvözlöm a tiszteletreméltó Mestert. Én egy Koreából származó tanítvány vagyok, és most Heilongjiangban lakom. Kérem, engedje meg nekem, hogy a heilongjiangi tanítványok összességének és a különböző koreai csoportok nevében, amelyek az igaz körülményeket tisztázzák, átadjam üdvözlőiket a Mesternek.

Mester: Köszönöm nektek. (taps) A koreai Dáfá-tanítványok igazán jól csinálták. Kínában is sok koreai származású Dáfá-tanítvány létezik, őket is nagyon súlyosan üldözik, mindezt tudom.

Tanítvány: Az igaz körülmények tisztázását végző csoportunk az ereje 80%-át arra használta, hogy főként Pekingnek tisztázza az igazságot. Más tevékenységekre és a tanulók megmentését szolgáló akciókra az ereje 20%-át használja. Ha több erőt használunk arra, hogy célzottan Pekingnek tisztázzuk az igazságot, akkor az csökkenteni fogja a gonosz koncentrációját Manhattanben?

Mester: Azt bizony úgy kell mondani: Ha a Dáfá-tanítványok különböző helyeken mind nagyon jól csinálták, akkor a gonosz nem tud többé megoszlan, mindenhol eltávolítják. A Manhattanben tartózkodó gonoszt éppen most távolítják el alaposan, a három világkörben levő gonoszt is már nagymértékben eltávolították. Láthatjátok, hogy a helyzet pillanatnyilag is változik, még az időjárás is változik. Azok a Dáfá-tanítványok, akik korábban a New York-i nagykövetség előtt ültek, mind tudják, hogy ott van a leghidegebb hely. A Dáfá-tanítványaink valóban sok szenvedést viseltek el ezekben az években. A jelenlegi helyzet szempontjából nézve az összes hely Dáfá-tanítványai már teljesen használják a képességeiket, hogy a Fá-igazolás dolgait végezzék. Ezért a gonosz egyre kevesebb lesz, nagyon nehézé vált számára, hogy összegyűljön valahol, vagy el akarjon követni valamit.

Tanítvány: Hogyan tekinthetek meg másokkal közösen egy dolgot az összhelyzet szempontjából, és hogyan tehetem a Dáfát az első helyre?

Mester: Ezek mind olyan kérdések, amelyeken a Dáfá-tanítványoknak el kellene töprengeniük. Ha arról van szó, hogyan lehet ezt csinálni, ti csak úgy járhatjátok őszintén az utatokat, ha jól tanultátok a Fát, és ahhoz igazodtok, amit a Mester mondott nektek.

Tanítvány: Nekünk, a szárazföldi Kínából származó tanítványoknak nagyon nehéz, hogy részt vegyünk egy Fá-konferencián az USA-ban, és az is nagyon nehéz, hogy lássuk a Mestert. Esdekelve szeretném megkérni a Mestert, hogy magyarázza el azoknak a szárazföldi Kínából származó tanítványoknak, akik azért mentek Koreába, hogy segítsenek a Mesternek a Fá-helyreigazításnál, hogyan csinálhatnánk mi jól azokat a dolgokat, amelyeket csinálnunk kellene, avégett hogy beválthassuk a történelem előtti fogadalmunkat?

Mester: A Dáfá-tanítványok mind egyformák. Mindegy, hogy hol tartózkodik az ember, jól kellene csinálnia. Mindegy, hogy ti külföldön vagy közvetlenül abban a környezetben tartózkodtok, ahol a gonosz üldözés létezik, nektek egy Dáfá-tanítvány őszinte gondolatait és őszinte cselekvését kell képviselnetek, avégett hogy a gonosz halálra rémüljön. Ámbár a gonosz kifelé blöfföl, de a szívében félelem van. Ti Dáfá-tanítványok vagytok, és nem szabad félnetek a szívetekben. Ha egy művelő valóban el tudja engedni az élet és halál kérdését, akkor az élet és halál kérdése örökre távol fog maradni tőled. Ez nem olyasmi, amit szándékosan meg lehet mutatni. Az úgy van, hogy te a Fában művelted magad, és eljutottál eddig a lépésig, ezáltal lettél egy ilyen élőlény. Ha akkoriban, amikor ez az üldözés elkezdődött Kínában, minden Dáfá-tanítványnak sikerült volna viszonylag őszintén cselekednie, úgy, mint ma, akkor nem indulhatott volna el ez az üldözés. Egy szempillantás alatt megsemmisítették volna a gonoszt, mert az embervilág nem olyan hely, ahol a gonosznak ki kellene bontakoztatnia a gonoszságát.

Most ti mindannyian fokozatosan tisztább fejűvé váltatok. Sokkal nyugodtabbá és észszerűbbé váltatok. Már tudjátok, hogyan kell csinálnotok. Lehet mondani, hogy már sok emberi érzület elengedett a művelésen keresztül. A valóságban még léteznek egyes tanulók, akik még nem engedték el az emberi szívüket a művelésen keresztül, hanem megijedtek, félelemből nem mernek többé esztelenséget úzni. Mihelyt a környezet egy keveset lazább lenne, újra azt csinálnák, amit akarnak. Ez viszont nem megy. Ha egy ember nem tud a Fában művelődni, nem értheti meg valóban a Fát. Csak ha valóban uralja a Fát az ember, akkor járhatja őszintén az utat, akkor létezik csupán garancia ezen élőlény számára. Máskülönben ez az élőlény ráadásul a legveszélyesebb helyzetben lenne, mivel a gonosz mindenkor ki fogja használni a hiányosságait. Ami egy hétköznapi embert illet, bármilyen rossz is, vele nem törődik a gonosz. De mivel te művelni akarsz magad, a

gonosz nem hagy téged művelődni, de ha nem műveled magad komolyan, akkor a gonosz üldözésének egy tárgyává válsz.

Tanítvány: *Szórványosan léteznek olyan tanulók, akik nagyon elkötelezettek az igaz körülmények tisztázásánál. Azonban még mindig nem tudnak kilépni az ego kis keretéből. Ha az összességben való koordinációról van szó, akkor nem csinálják jól. Ami még rosszabb, ennek a tanulók egy részére is van befolyása. Ha a gyakorlótársak segítségének ellenére még mindig nem tudják jól csinálni, akkor szeretném – kérem – megkérdezni a Mestert, milyen következménye lesz ennek e tanulók számára?*

Mester: Úgy gondolom, hogy most még nem lehet megmondani, milyen ez a tanuló. Most nem is lehet következtetéseket levonni, mert a művelés folyamatában mindig létezik különböző magatartás, eközben az emberi érzületek mind megmutatkozhatnak. Ameddig nem vetette le őket, biztosan fel fognak lépni. Az általa már jól művelt rész többé már nem látható, mert az a rész, amit jól művelt, már nem fog megmutatkozni. Mihelyt a nem jól művelt rész megmutatkozik, a többiek láthatják. A döntő pont az, hogyan jár el ezzel az ember, ha mások felmutatják neki, vagy ha a konfliktusoknál megérintik a ragaszkodását. Csupán az a döntő, hogy fel tudja-e ismerni a gyenge pontjait. Mihelyt felismerte, le is kell győznie őket, ezt hívják csupán művelésnek. Bármennyit is beszélünk erről, végül is arról van szó, hogy tud-e szorgalmasan előre haladni, vagy sem.

Ha az ember nem művelte jól saját magát, és ez még ahhoz vezet, hogy megzavar más *Dáfá*-tanítványokat vagy sok *Dáfá*-tanítványt, és ők nem művelhetik magukat sikeresen, akkor ez egy súlyos bűn, egy zavarás a *Dáfá*-tanítványok művelésére, olyan súlyos, hogy még csak a pokol tizenennyolc rétegén keresztül sem lehet kiegyenlíteni. Némely tanulók ilyen hosszú idő után még mindig nem tudják elengedni a ragaszkodásaikat, ez ahhoz vezetett, hogy a gonosz zavarja őket. A többiek úgy gondolják, hogy ezen ember számára ez elintéződött, és hogy ez semmi sem lesz többé. Pillanatnyilag ezt még nem szabad így nézni. Valójában léteznek olyan tanulók, akik más területeken már sok ragaszkodást eltávolítottak, sok ragaszkodás már egyáltalán nincs többé ott, és innen eredően nem is mutatkozhat meg többé. Azokon a területeken, ahol nem művelte jól magát, még megmutatkozhatnak a ragaszkodások, a Mester is biztosan fog gondoskodni arról, hogy ezek a ragaszkodások megmutatkozzanak, hogy a konfliktusok megérintsék őket, és mások számára biztosan láthatóvá váljanak. A cél egyszerűen az, hogy ezeket le kellene vetni. Ha ti láttátok őket, fel kellene mutatnotok őket. Ha te nem mutatod fel őket neki, akkor te is félsz, hogy másokat megbántasz, akkor hagyja az ember, hogy konfliktusaitok és nézeteltéréseitek legyenek, avégett hogy mindketten felismerjétek. A cél még mindig az, hogy a művelésen keresztül megszüntessétek ezeket a ragaszkodásokat. Nem szabad azonban azt gondolni, hogy abból a tanulóból semmi sem lesz többé, akinél ragaszkodások jöttek elő. Innen eredően az elkerülhetetlen, hogy a *Dáfá*-tanítványok között problémák vagy hibák létezzenek. A döntő az, hogy nektek nem igazán kellene konfliktusokkal és ellentmondásokkal rendelkeznetek egymás között, és ne veszítsétek el a bizalmatokat egymásban.

Az utóbbi időben újra és újra kihangsúlyoztam, hogy mindig jól kellene összehangolódnotok egymással. Mindegy, hogy eltávolították-e vagy sem a rossz érzületeidet, neked jól kell összehangolódnod másokkal. Miért fordulnak elő néha különböző területeken újra és újra viták, és néha mindegyik azt akarja, hogy igaza legyen, és ki akar tartani az álláspontja mellett? Miért nem tudnak a *Fát*-igazolásnál gyakran megegyezni? Az utóbbi időben ez különösen a szárazföldi Kínában vált feltűnőbbé. Miről van szó ennél tulajdonképpen? Egészen egyszerű, tudniillik arról van szó, hogy te azon vagy-e, hogy a *Fát* vagy saját magadat igazold. Ha te azon vagy, hogy a *Fát* igazold, akkor a szíved mozdulatlan fog maradni, mindegy, hogy mit mondanak neked a többiek. Ha mások megkérdőjelezi a véleményedet, és megsértenek, akkor rosszul érzed magad. Ha másoknak kifogásuk van a véleményeddel szemben, vagy nem értenek egyet a véleményeddel, úgyhogy kényelmetlenül érzed magad, és ha aztán elkezded ellentmondani nekik vagy igazolni magad, elkerülöd a témát tekintet nélkül mindenre, akkor te azon vagy, hogy saját magadat igazold, még ha a legkönyörületesebb szándékból kifolyólag is igazolod magad. (taps) Mert te nem a *Dáfát* tetted az első helyre. Amit abban az időben a legkevésbé tudsz elengedni, az önmagad.

Egy ember gondolatai azonban bonyolultak, néha nem lehet olyan egyszerűen különbséget tenni. Némelyek ennél valóban a *Fára* gondoltak, és egyszerűen úgy vélik, hogy ez pontosan így helyes, ők nem ragaszkodnak saját magukhoz, így ő egyszerűen kitart a véleménye mellett. Némelyek akkor megint csak azt mondják: „Te olyan nagyon kitartasz a véleményed mellett, nem azon vagy te,

hogy saját magadat igazold?” Így abban az időben nektek feltétlenül hideg fejjel kell gondolkodnotok. Valójában, ha mindannyian a *Fára* gondolnának, akkor nem létezett volna az összhang hiányának ez a problémája. Nekünk mindenütt jó embereknek kellene lennünk. Akkor nem kellene először másokra gondolnunk, ha teszünk valamit? Hogyhogy a *Dáfá*-tanítványok egymás között nem tudnak először másokra gondolni? Azt gondolják: „Mi mindannyian művelők vagyunk, mindenki azon van, hogy művelje magát, így a *Dáfá*-tanítványok között nem szükséges ügyelni a hangnemre.” Talán nem így gondolják? Ez nem helyes. Nektek nem kellene egy dolgot elfelednetek: Ti emberként művelitek magatokat, nem istenségként, ezért feltétlenül tekintettel kell lennetek másokra.

Tanítvány: *A koreai tanulók pillanatnyilag több erőt és különböző eszközöket vetnek be, hogy a lakosság minden rétegében tisztázzák az igaz körülményeket. Lassanként a különböző társadalmi rétegekből való emberek figyelmét és támogatását is elnyertük. Az igaz körülmények tisztázásának a hatása egyre jobb lesz, egyidejűleg az egész országban számos új tanuló kezd el mindenhol beszállni. Az utóbbi időben viszont megtörtént, hogy néhány tanulóknak egymásután balesete volt, és közben szerencsétlen módon elvesztette az életét. Az egyiknél az autó borult fel, egyik vízbe fulladt, és egy másiknak munkabalesete volt. Egyik közülük nagyon elkötelezett volt az igaz körülmények tisztázásánál. Miután ezek a dolgok megtörténtek, az új tanulóknál léteztek bizonyos ingadozások.*

Mester: Éppen most beszéltem a régi erők zavarásairól a *Fá*-helyreigazítással és a *Dáfá*-tanítványokkal szemben. Miért csinálnak hát ilyesmit a régi erők? Mit akarnak ezzel elérni? Azt gondolják magukban: „Ti mindannyian a műveléshez jöttetek, és mindannyian úgy találjátok, hogy a *Dáfá* jó. Ti valóban a *Fá*-alapelvek szempontjából ismertétek fel, hogy a *Dáfá* jó? Vagy csak akkor mondjátok ezt utánuk, ha a többiek jót beszélnek róla? Vagy talán azon múlik, hogy te hasznot húztál belőle, és ezért gondold, hogy jó?” A művelés és a *Dáfá* komoly dolgok, istenségeket csinálhatnak az emberekből. A régi erők nem tudnak beletörődni ebbe, így le akarnak vizsgáztatni benneteket. Ha látják, hogy valaki ott már elérte az élete végét, akkor először is hagyják őt meghalni azért, hogy lássák, vajon te még mindig azt mondd-e, hogy a *Dáfá* jó, vajon még mindig itt maradsz-e, hogy műveld magad. Tehát a régi erők tették ezt, és ezért nem lehet azt mondani, hogy ezek a tanulók, akiknél életveszély lépett fel, nem jók. Azt sem lehet mondani, hogy nekik valamilyen komoly problémáik voltak. Valójában ezek csak a régi erők, akik az emberi érzületekbe kapaszkodnak, hogy nyugtalanságot szítsanak. Egyfelől létezik néhány tanuló, akinek a szíve könnyen megérinthető. Ha a tanulóknak ez a része nagyon jól és nagyon szilárdan művelte volna magát, nem léphetett volna fel ilyen probléma. Ha némely tanulók nagyon hosszú időn át nem engedték el a ragaszkodásokat a szívükben, akkor üldözhetik és zavarhatják is őket: „Én gyakoroltam, most a betegségem elmúlt, ez hát egészen kellemes, az élet is könnyebbé vált.” A felismerések egyre csak ezen a szinten maradnak, nem tudják a *Fá* szémszögéből felismerni a *Fát*, ez is könnyen vezethet problémákhoz. Természetesen nem minden tartozik az ilyen problémákhoz. A régi erők már nagyon régóta csináltak ilyesmit. Amikor akkoriban a tanulók a szárazföldi Kínában művelték magukat, akkor is történtek ilyen dolgok. Innen eredően a művelésnél ezt feltétlenül őszinte gondolatokkal kell felismerni. Tiszta fejjel kell felismerni, hogy a művelés nagyon komoly dolog.

Természetesen, ott még más dolgok is történtek. Mivel sok terület tanulói már nagyon észszerűvé váltak, ők mindannyian a *Fá* szémszögéből tudják felismerni, és helyesen tudnak eljárni az ilyen dolgokkal. Korábban gyakran léteztek olyan tanulók, akik azt mondták: „A mi gyakorlólhelyünkön ez az ember valóban jól viselkedik. Ahogyan ő csinálja, úgy csináljuk ezt mi is.” Én mondom nektek, hogy semmi esetre sem szabad így cselekednetek, semmi esetre sem szabad így gondolkodnotok. Egy művelőnek nem szabad utánoznia a többieknek, a *Fát* kell mesterként tekinteni! (taps) Mihelyt ti így cselekedtek vagy gondolkodtok, két probléma merülhet fel: Egyrészt könnyen lehetséges, hogy te ezt a tanulót zsákutcába hajszolod. A régi erők talán problémákat hagynak felmerülni nála, vagy még korábban is hagyják meghalni, hogy levizsgáztassák a többi tanulót: „Ti mindannyian hozzá igazodtok, abban a körülményben tanulátok-e még tovább, és művelnétek-e még magatok tovább?” Ebben a körülményben valóban léteznek olyanok, akik így gondolkodnak: „Ha ez nála már nem jött össze, én megcsinálhatom?” Így ingadozásba jutnak. Nem használták ki itt a régi erők a hiányosságot? Mesterként még én sem szólhatok semmit ehhez. A régi erők azt mondanák: „Nézd csak, hogyan néz ki hát ennek a vizsgának az eredménye? Nem csináltuk helyesen?” Ha az őszinte gondolatok nem erősek, a szív megérintődhet. Ezt feltétlenül meg kellene jegyeznetek magatoknak! A *Fát* tekintsétek mesterként. Neked nem szabad az emberekhez igazodnod, és nem szabad elhanyagolnod a *Fá*-tanulást, még akkor sem, ha látod, bárhogy is művelte ő magát.

Akkoriban talán nem léteztek ilyen tanulók Kínában, amikor elkezdődött az üldözés? Sok tanuló igazodott az asszisztensekhez. Ahogyan az asszisztens csinálja, úgy csinálja ő is. Ha az asszisztens alábbhagy, úgy ő is alábbhagy. Természetesen ők végül is tanulók. Később, amikor újra megnyugodtak, ezt nem találták rendben levőnek. Így elkezdték újólág tanulni a *Fát*, és felismerték, hogy ez a megértés nem volt helyes, hogy ez hiba volt. De ennek a dolognak a szempontjából nézve, nem a saját becsületét mocskolta be az ember? Ha ilyesmit tett, akkor művelőként nincs egy szégyenfoltja? Tehát ha egy ember szíve nem marad mozdulatlan, akkor ez problémákhoz vezethet a művelési környezet számára. Feltétlenül ügyeljenek az ilyen dolgokra.

A művelés közben minden lehetséges megtörténhet. Némelyek látják, hogy másoknál betegségek gyógyultak meg a gyakorlás által, így azt gondolja: „Ó, igen, egy ilyen súlyos betegség gyógyult meg a gyakorlás által, ah, az egyiknél a rák gyógyult meg a gyakorlás által, én is megyek gyakorolni.” Miért jött hát ő? A rákos megbetegedés miatt jött, és a betegségek gyógyításáért. Nem azért jött, hogy valóban művelje magát. Én azonban tudom, hogy minden embernek kell rendelkeznie egy kezdettel a *Fá* felismerésénél, ha nem egy ilyen megértéssel kezdte el, akkor egy másikkal. Ha viszont már beszállt, a *Fá* tanulását kellene az első helyre tennie, ezt hívják csupán művelésnek. Ha aztán te valóban felismerted a *Fát* a művelésed közben, akkor minden egyes ragaszkodást elengedsz: „Ó, hiszen én már megkaptam a *Fát*, semmitől sem félek többé. Ha meg kell halnom, akkor egyszerűen meghalok, még ha meg is halok, végül is már megkaptam a *Fát*. Mi történhet még velem a halál után? A pokolban sem fogok többé kikötni. Ez nincs így? Hiszen már megkaptam a *Fát*.” Akkor életveszély sem létezik többé ezen ember számára, a betegsége el fog tűnni. (taps) Mert az a gondolati állapot, amely megmutatkozik nála, egy igaz művelőé. Ő valóban felismerte és megemelkedett, elengedett minden érzületet, legalábbis ebben a pontban felülmúlja a hétköznapi embereket. Kijutott a hétköznapi emberek szintjéből. A betegségek a hétköznapi emberekhez tartoznak. Ha elengedte a betegséggyógyítás érzületét, akkor a betegsége is el fog tűnni.

Némelyek hosszú időn keresztül nem vetették le a betegséggyógyítás érzületét. Ha egy embernek gyógyíthatatlan betegsége van, akkor tulajdonképpen már eljött az élete végének az ideje. Hiszen egy gyógyíthatatlan betegséget kapott el, ez azt jelenti, hogy az élete be fog fejeződni. Aztán viszont a *Dáfát* tanulta. Ámbár a betegséggyógyítás céljából jött, megadjuk neki a lehetőséget, hogy állandóan tanulja a *Fát*, és megértse a *Fát*, sok példát is láttatunk vele, ennek ellenére nem tudja a *Fá* szempontjából felismerni a *Fát*. Ha nem olvas, nem is lehetnek megértései a *Fáról*, csak a gyakorlatokat végzi velünk. Még mindig azt gondolja: „Ó, én most *Fá*lun *Gong*-tanuló vagyok, a gyakorlatokat is végzem, hogyhogy nem tűnt el még mindig a betegsége?” A művelés komoly dolog, a vizsgák az emberi érzületek vonatkozásában szintén nem hozzávetőleges dolgok. Minél ragaszkodóbb vagy, annál rosszabbul fogod érezni magad. Ha megvizsgáltatod magad a kórházban, azt láttatják veled, hogy a helyzet rosszabb lett. Ha még mindig nem tudod felismerni, akkor egyre rosszabb lesz, a végén valóban nem megy többé. Mert valójában te nem vagy tanuló, nem tanulsz a *Fát*, és azokat az érzületeidet sem engeded el, hogy betegségeket gyógyíts meg. Akkor te egyszerűen egy hétköznapi ember vagy, aki meg akar szabadulni a betegségétől. A *Dáfá* általam való terjesztésének a célja az emberek megváltása annak az élőlénynek a lényétől fogva, a cél nem a betegségek meggyógyítása a hétköznapi emberek számára. Ha te valóban művelni tudod magad; ha valóban el tudod engedni az élet és halál érzületét; ha nincs úgy, hogy ezt csak másoknak mutatsz így, de a szívedben nem tudod elengedni, akkor az összes betegséged el fog tűnni. Művelés – az ember és istenség közötti különbség egyetlenegy gondolatban rejlik. Ezt az egyetlenegy gondolat általi különbséget könnyű mondani, ezt azonban csupán a művelés mély alapján keresztül lehet elérni. Csupán ha te valóban erőfeszítéseket teszel arra, hogy tanuld a *Fát*, akkor érheted ezt el.

Természetesen, ha ilyen esetekről van szó, akkor nagyon sok időt kap az ember a *Dáfában*, újra és újra esélyeket adnak neki, újra és újra esélyeket kap. Végül is te már megkaptad a *Fát*. Újra és újra adnak esélyeket, és ő nem fog meghalni, továbbra is adnak esélyeket. De még akkor is, ha újra és újra esélyeket kap, ez az ember egyszerűen nem akarja felismerni, műveli magát néhány éven át, és a *Dáfá* számára végzett munkánál is közreműködik, azonban nem vetette le alapvetően a betegséggyógyítás érzületét. Elvben ő még nem művelő, ha eljött az élete végének az ideje, akkor meg fog halni. Egy hétköznapi ember is végezheti a munkát a *Dáfá* számára. Amit akkor kap, az a boldogság. Ha viszont egy művelő végzi a *Dáfá*-munkát, ő nem törekszik a hétköznapi emberek boldogságára vagy boldog életre, számára a szintek megemelése a legfontosabb. A művelők nem fektetnek hangsúlyt a veszteségre vagy a nyereségre az embervilágban. Ha az ember ragaszkodik a

betegségekhez, akkor ennél nem a veszteségre és a nyereségre fektet hangsúlyt az embervilágban? Némelyek azt mondják: „Ha a betegségem meggyógyul, akkor persze sok jót tehetek a *Dáfá* számára; miért nem gyógyul meg még mindig a betegségem?” Ez a javulás, a művelésed, és az, hogy *Dáfá*-tanítvány leszel, minden feltételekhez kötött. Csak azért műveled magad és tudod elfogadni, mert meggyógyultál. A művelés feltétel nélküli, törekvés nélkül mindent megkap az ember magától.

Természetesen semmi sem abszolút. A *Fá*-alapelvek szempontjából magyaráztam el így. Sokaknál a helyzet szintén más. Én csak úgy vettem egy példát. Ha ti mindannyian tisztában tudtok lenni a dolgokkal, akkor jól is lehet elintézni ezt. Ha viszont nem tudjátok elengedni a ragaszkodásokat, akkor valóban nehéz elérni ezt.

Tanítvány: *Az irországi Dáfá-tanítványok üdvözlik a Mestert. Én hosszú ideig nem csináltam jól a Fá-terjesztés dolgát és a személyes művelést. Van még időm, hogy bepótoljam ezt?*

Mester: Akkor egyszerűen csináljátok ezt. Hiszen most még nincs vége, addig még van idő. (mind nevetnek, taps) Mindegy, hogy milyen mértékben nem csinálta jól az ember, bárhogyan is, a Mester mégsem szeretne hátrahagyni benneteket. (taps)

Korábban azt mondtam, hogy a világegyetemben történő *Fá*-helyreigazítás egy időszakban történik, és az embervilágban történő *Fá*-helyreigazítás egy másik időszakban fog történni. Más szóval a Mester ezt a dolgot két lépésre szeretné felosztani, ezért nem magyaráztam el nektek a három vilávkör *Fáját*. Csak a világegyetem *Fáját* magyaráztam el nektek. A különböző élőlények összetétele a három vilávkörben, az élőlények eredete, az élőlények szerkezete, az embervilág történelme, a különböző tanítások az embervilágban, a vallás, egészen a tudományig, honnan jön mindez, mire szolgál mindez, miért létezett az embervilágban minden lehetséges vita, minden és megint csak minden a történelemben, mindezt nem magyaráztam el. A három vilávkör szerkezetét, a különböző mennyei rendszerek állapotait a három vilávkörön belül, mindezt még nem magyaráztam el nektek. Mert mindez túl kicsi a világegyetemben. Nem éri meg elmagyarázni a három vilávkört a *Dáfá* magyarázatánál, ez túl alacsony. Amikor a *Dáfát* magyarázom nektek, a három vilávkört már belefoglaltam. Később mindent tudni fogtok, ami a három vilávkörhöz tartozik, nem szükséges elmagyaráznom nektek. Később még fogok dolgokat tenni az embereknél, akkor el fogom magyarázni a három vilávkör *Fáját*. Ha a jövőben a három vilávkörön belül tesztek dolgokat, akkor az az idő is van, amikor a *Fá* helyreigazítja az embervilágot.

Ez a dolog azonban két lépésre oszlik fel, ezért fordul elő egy jelenség a világegyetemben. Milyen jelenség? A három vilávkört egész idő alatt leárnyékolják. A három vilávkörön belüli élőlények nem tudtak kimenni, és a három vilávkörön kívüli élőlények sem tudnak bejönni. Eredetileg én árnyékoltam le, azonban még léteznek olyan tényezők, amelyeket a régi erők korábbi időkben okoztak, ezeket még nem távolították el teljesen. Ameddig még nem nyomultunk előre az embervilág felszínéhez, a régi erők tényezőinek az a része még mindig rossz hatást fejt ki. Mivel a *Fá*-helyreigazítás és az embervilágban történő *Fá*-helyreigazítás két lépésre oszlik, így a három vilávkört el kell választani a világegyetemtől. Amióta elkezdtem a *Fá*-helyreigazítást, a három vilávkör több mint tíz éve egyre a világegyetem külső részének az irányába mozog. Azok a mennyei rendszerek, amelyeket a csillagászok látnak, többé már nem a korábbiak. Többé az a hely sem a korábbi hely, ahol a mi Tejútrendszerünk található. Többé a Tejútrendszer korábbi helye körüli csillagrendszerek sem ugyanazok, mint korábban. Az ok abban rejlik, hogy a három vilávkör azon van, hogy elváljon a világegyetemtől. A mozgásának a folyamata közben a tudósok felfedezték, hogy a világegyetem tágul. Valójában ez azért van, mert az égitestek elválnak a három vilávkörtől, azonkívül a három vilávkör egyre messzebb távolodik az eredeti helyétől. Több mint tíz éve a három vilávkör egyre messzebb lép ki a világegyetemből. E folyamat közben a tudósok felfedezték, hogy nagy változások léteznek a mennyei rendszereknél. Olyan csillagok tűntek fel, amelyek korábban nem léteztek, olyan égitestek bukkantak fel, amelyek korábban nem léteztek, és olyan galaxisok bukkantak fel, amelyek korábban nem léteztek. Hol vannak hát az eredeti csillagok és galaxisok? Hogyan létezhet egy ilyen nagy változás a világegyetemben? Valójában ez csak egy jelenség annak a mozgásnak a folyamatában, amelyben a három vilávkör elválik a világegyetemtől.

A pureinsight honlap⁷ nem tudósított már erről? A világegyetem éppen fénysebességen túli gyorsasággal tűnik el a távolban, és a Tejútrendszer elválik a világegyetemtől. Ha az emberek most már láthatják ezt a lépést, akkor az elválás már a legkülső felszínen történik. Amikor ezt a dolgot tettem a korábbi időszakban, néhány istenség azt mondta nekem: „Amit te teszel, az emberek mindezt

láthatják a jövőben, az emberek meg fogják állapítani, hogy ezt te csináltad”, mert némely jelenségek lassanként meg fognak jelenni nálam.

Miután az elválasztást végre fogják hajtani, a Tejútrendszeren kívüli térben semmi sem fog létezni többé. Minden üres lesz, ez nagyon rémisztó fog lenni az emberek számára. A Tejútrendszeren kívüli korábbi csillagok és mindazok az égitestek, amelyek korábban mindenütt elterjedtek a Tejútrendszeren kívül, nem fognak létezni többé. A pureinsight honlap arról számolt be, hogy a mi Tejútrendszerünk a világegyetem egy „hontalan kísértetvé és magányos lelkévé”⁸ válik. Hogyan jöhet hát létre ez a jelenség? Az emberek nagyon érzéketlennek tűnnek, egyszerűen még a tudósok sem tudják megérteni. Ha ilyesmi korábban történt volna a világegyetemben, a Tejútrendszer nem létezhetett volna többé. Ha elválna a világegyetemtől, akkor már nem létezhetne és feloszlaná. Ha a világegyetemben történő *Fá*-helyreigazítás és az embervilágban történő *Fá*-helyreigazítás két lépésre oszlik, akkor a három vilávkört el kell választani a világegyetemtől. Miután a világegyetemben történő *Fá*-helyreigazítás befejeződött, minden új és tiszta, de a három vilávkör még mindig olyan piszkos, ez be fogja szennyezni a világegyetemet. Az sem megy, hogy egy ilyen gyönyörű világegyetemben még egy ilyen piszkos hely létezzen, ezért ki kell venni és külön feldolgozni, és ezért kell elválasztani. (taps) A tudósok ezt most szintén felfedezték már.

Tanítvány: *Az írásjegyek megváltoztatásáról abban a „Lunyu”-ben, amit a falra akasztottunk...*

Mester: Azt a „Lunyu”-t is meg lehet változtatni, amit a falra akasztottatok. Festékekkel megváltoztathatod az írásjegyeket. Tulajdonképpen mindegy, hogyan csináljátok ezt.

Tanítvány: *Hogyan segíthetünk az új tanulóknak Kínában, hogy előlépjenek?*

Mester: Az új tanulóknál semmit sem szabad elsietnetek, mivel nekik még szükségük van egy folyamatra a megértéshez. Ha ő saját kezdeményezésből szeretne csinálni valamit, akkor csinálhatja. Ha viszont nem saját kezdeményezésből szeretné csinálni ezt, akkor nekünk nem szabad akarattuk ellenére csináltatni valamit az új tanulókkal, végül is ők még új tanulók.

Tanítvány: *Hogyan kellene szemlélnünk azt, ha a külföldi cégek azt tervezik, hogy Kínában fektessenek be, és ha a családtagjaink vissza akarnak térni Kínába?*

Mester: Ha a családtagok nem művelik magukat, és vissza akarnak térni Kínába, akkor egyszerűen térjenek vissza Kínába. Művelőként viszont inkább ne menj vissza. Azért megy vissza az ember, hogy üldözzék? Ha *Dáfá*-tanítványként te nem csinálod a *Dáfá*-tanítványok dolgait, akkor a szíved nem tudja elviselni azt. De ha csinálod őket, akkor üldözhetnének. Itt is létezik olyan munka, amit csinálnod kellene.

Nos, ami azt a kérdést illeti, hogy sok cég Kínába megy, és ott fektetnek be, ezzel egyelőre nem szükséges törődnötök. Egyszerűen elmeséletek az embereknek, hogy mi a *Dáfá*, és miért üldöznek bennünket. Meséljete nekik erről az aljas színjátékról, és arról, hogy egy kormány hogyan alkalmaz aljas eszközöket, hogy hazugságokat koholjon és embereket rágalmazzon meg. Meséljete nekik erről a gonosz elnyomásról, meséljete el ezt a világi embereknek, és ismertessétek fel mindezt világosan az emberekkel, akkor már elértétek a célt. Amikor az igaz körülményekről beszéltek, csak eddig a szintig magyarázzátok el, de ne magasabban. Nos, ami azt illeti, hogy valamilyen cég odamegy, hogy befektessen, azt is elmagyarázhatod egyszer, ha van rá lehetőséged. Mondd el nekik: „Éppen azért, mivel ti ott fektettek be, van csupán pénze ennek a gonosz bandának Kínában arra, hogy pénzeljék az üldözést. Nem találjátok ezt szörnyűnek, hogy most olyan gonosz? Nem fenyegették meg a cégeteket is?” Hogy aztán ő befektet-e ott, vagy sem, abba mi nem avatkozunk bele. Csak nagyon felületes alapelvek szempontjából magyarázhatjuk el neki.

Én azonban úgy gondolom, ha az előnyökről van szó, úgy némely emberek oda tudnak figyelni, és némelyek nem, emiatt nem tekintjük ezt egy fontos pontnak. Mi arra helyezzük a súlypontot, hogy megmondjuk az embereknek, miért üldözik a *Fálun Gongot*, és milyen gonoszak azok, akik üldözik, ez már elég. Ha az emberek világosan felismerték ezt a gonoszt, akkor ki fogják szorítani a gondolataikból a Kínai KP hazugságmédiaiból származó méreganyagot, ezzel te megmentetted őt. Ezzel a lépéssel te lehetővé tetted, hogy beléphessen a következő időszakba. Más különben, mihelyt a *Fá*-helyreigazítás elkezdődik az embervilágban, tehát amikor ez az erős energia megérkezik ide, akkor semmiféle lehetőség sem fog létezni többé még valami felismerésére,

mivel a Fá-helyreigazításnak megvannak a mércéi. A világegyetemben a mércék azonosak a legeslegmagasabbtól a legeslegalacsonyabbig. Amilyen ez az élőlény abban az időben, úgy is fog maradni. Ezt a legrövidebb időn belül végérvényesen elrendezik. Azokat, akiket ki kell selejtezni, ki fogják selejtezni, és azok, akiknek maradniuk kell, maradni fognak. Azokat, akiket fel kell emelni, fel fogják emelni, és azok, akiknek le kell süllyedniük, le fognak süllyedni. Ezt egyszerre intézik el. Ami aztán annak az élőlénynek a fejében létezik, úgy is fog maradni, abban az időben aztán egy lehetőség sincs többé. Ha ő eltávolította ennek a gonosz gazfickó-bandának az ártalmas mérget, akkor sikerülhet neki ez a lépés, legalábbis láthatja a jövőbeli változásokat.

Tanítvány: *Én egy tajvani kicsi tanítvány vagyok, és szeretnék átnyújtani a Mesternek egy lótuszvirágot az összes tajvani kicsi tanítvány nevében. (mosolyog) (mind nevetnek, taps) Mi köszönjük a nagyszerű Mesternek.*

Mester: Igen, nagyon köszönöm. Ezt a kicsi lótuszvirágot valóban nagyon csinosra csinálták. (taps) Ez a Dáfá-tanítványok erőfeszítése az igaz körülmények legjobb szándékkal való tisztázásánál. Ti valóban nagyon sok erőfeszítést tettetek, és nagyon sok módszert gondoltatok ki arra, hogy embereket mentsetek meg. A mostani emberek csak nagyon nehezen hagyják magukat megmenteni. Ő csupán akkor szeretne meghallgatni téged, ha megfelelsz a nézeteinek. Neked az ő érzelmeinek megfelelően kell elmagyaráznod, csupán úgy szeretne meghallgatni téged. Vagyis, ha meg akarod menteni, még egy feltétel is létezik a megmentés számára. (mosolyog)

Tanítvány: *Szeretném – kérem – megkérdezni a Mestert: A rokonaim egyike szintén gyakorol. Úgy véli, hogy ő nagyon különleges lenne, nem vesz részt az őszinte gondolatok küldésében és az igaz körülmények tisztázásában. A Fát is alig tanulja a „Zhuán Fálun” kivételével. Most nagyon elfoglaltak vagyunk sok projekttel a Fá-helyreigazítás idejében. Ha aztán nagyon sok időt használok fel arra, hogy segítek neki, akkor nagyon nehezemre esik, hogy megtaláljam a helyes mértéket az időbeosztásra.*

Mester: Helyes. Ha egy új tanulóval van szó, akkor megértést kellene mutatnod iránta. Ha viszont egy sokéves tanulóval van szó, akkor ő teljes bizonyossággal téved. Ha most arra a kérdésre jut az ember, hogyan kellene segíteni neki, úgy ennél egy különleges szer sem létezik. Nézd meg egyszer, hogy mihez ragaszkodik, és aztán nyúljatok ahhoz az eszközhöz, ami célzottan az ő problémájára hat. Oldjátok meg a csomókat a szívében, és találjátok meg a ragaszkodását.

Tanítvány: *Hogyan szabadulhat meg az ember valóban a régi erők elrendezéseitől, léphet ki az önzésből, és válhat valódi Fá-helyreigazítás korabeli tanítvánnyá?*

Mester: A világegyetem a múltban önző volt. Beszéljünk csak az emberekről, a döntő pillanatban ők valóban nem törődnek másokkal. Amikor elkezdtem a Fá-helyreigazítást, néhány istenség azt mondta nekem: „Csak te törödsz mások dolgával.” Ha ezt halljátok, ti ezt is elképzelhetetlennek találjátok, mert ti a Fá-helyreigazítás jóra való felismerésekkel rendelkező élőlényei vagytok, akiket a Dáfá képezett ki, akik másokért vannak itt. Ha nem csináltam volna meg ezt a dolgot, a történelem már befejeződött volna az összes élőlényvel együtt. Ha egy élőlény tekintettel van másokra, és toleranciát mutat, miközben tesz valamit, akkor ez azért van, mert a kiindulópontja azon nyugszik, hogy másokért legyen itt.

Ha a Dáfá egyik művelője felfedezte az önzését, akkor ő lépésről lépésre legyűri azt. Mihelyt te felismerted ezt, akkor újabb lépést tettél előre a művelésednél. Egy nem-művelő egyáltalán nem tudja felismerni ezt, nem is fog azon töprengeni, hogy önző-e vagy sem. Csak a művelők fognak újra és újra utánanézni saját maguknál, és magukba nézni.

Tanítvány: *A fushuni Dáfá-tanítványok üdvözlik Önt. (Mester: Köszönöm nektek.) Én természetemből fakadóan lassú vagyok. A mindennapi munkában is valamivel lassúbb vagyok, ezért gyakran kapok szemrehányást. Meg kellene változtatnom az állapotomat a munkánál?*

Mester: Valóban léteznek lassú természetű emberek. Tudom, hogy az én természetem nagyon gyors. Ha csinálom valamit, akkor nagyon gyorsan csinálom azt. Ha azt mondod, hogy csinálnunk kellene valamit, akkor én már el is indultam, mielőtt a többiek befejezik az előkészületet. (mosolyog) (taps) Ez azt jelenti, én már hozzászoktam ehhez a gyorsasághoz. Mindennél, amit elintézek, nem vesztegetek időt, minden időt kihasználom. Természetesen azt sem lehet mondani, hogy egy lassú természettel rendelkező ember nem jó. Csak egy ilyen szokást alakított ki. De úgy gondolom, ha az

emberek megmentéséről van szó, akkor erőltessük meg magunkat egy keveset, ez már elég. (mosolyog) (mind nevetnek, taps) De ez szintén nem jelenti azt, hogy feltétlenül meg kell változtatnia a jellemét.

A világegyetemben levő élőlények mármost ilyenek, egyik sem hasonlít a másikra. Némelyek lassúak, némelyek gyorsak, némelyek türelmetlenek, némelyek higgadtak, és némelyek egyszerűen nagyon kényelmesek, amikor tesznek valamit. Ezt nem lehet ragaszkodásnak tekinteni. Ha viszont az emberek megmentéséről van szó, és ha azokról a dolgokról van szó, amiket a *Dáfá*-tanítványoknak kellene csinálniuk, akkor nem kellene időt vesztegetni. Azt gondolom, hogy ennek semmi köze a jellemedhez. Mindegy, hogy milyen lassú is vagy, te tudod, hogy mit jelent „az idő teljes kihasználása”.

Tanítvány: *Én egy olyan tanítvány vagyok, aki a Fát csupán röviddel ezelőtt kaptam meg, és nagyon aggódom. Szeretném jól járni a Fá-igazolás útját. De nem tudom, hogy ez is egyfajta ragaszkodás-e. Hogyan különböztethetem ezt meg?*

Mester: Azok a tanulók, akik éppen csak megkapták a *Fát*, ne aggódjatok. Sok dolognál nem is szabad olyan követelményeket felállítani veletek szemben, mint a sokéves tanulóknál. De némely új tanulók valóban nagyon jól viselkedtek, ők a *Dáfá* munkájában is részt vesznek. Olyan dolgokat is csinálnak, amiket a *Dáfá*-tanítványoknak kell csinálniuk, ez valóban nagyszerű. Néha valóban úgy találom, hogy a későbben jöttek nagyon jó megvilágosodási képességgel rendelkeznek. A művelésnél lépésről lépésre emelkedik meg az ember. Az sem valószínű, hogy te egyszerre egy ugrást csinálj felfelé, és hasonló legyél a sokéves tanulókhoz, mert ők is lépésről lépésre jutottak fel a művelésen keresztül. Te már megkaptad a *Fát*, így semmiért sem szükséges aggódnod. Csináld lépésről lépésre egyszerűen azt, amit csinálnod kell. Csináld azt, amit egy *Dáfá*-tanítványnak csinálnia kell, vagy csinálj olyan sokat, amennyit fel tudsz ismerni. Ez mind nem probléma.

Tanítvány: *Szeretném megkérdezni a Mestert, hogy el tudná-e magyarázni egyszer a következőt: Ha a Dáfá-tanítványok jól összehangolódtak egymással, és jól működnek együtt, akkor milyen hatása van ennek a munkára? Ha nem hangolódtunk össze jól egymással, és nem működünk együtt jól, akkor másrészt milyen hatása van ennek?*

Mester: Ha ti nem hangolódtok össze jól egymással, akkor a gonosz ki fogja használni a rést, és problémákat fog okozni nektek. Az nincs úgy, hogy a *Fá*-igazolás sok dolgánál ti ne rendelkeznétek eszközökkel és utakkal. Még ha olyan nehéz is, létezik egy út, amit járhattok. Még ha ez az út valamivel keskenyebb is, ennek ellenére nektek őszintén kell járnotok ezt. Nem szabad egy picike eltérésnek vagy hamisságnak sem léteznie. Ennek ellenére nektek megvan az utatok. Ez azt jelenti, hogy őszintén kellene járnotok azt. Ha nem járjátok őszintén, akkor a mostani gonosz ezt egy részként használhatja ki arra, hogy zavarjon. Annál, amit éppen mondtam, tulajdonképpen arról van szó, hogy te saját magadat vagy a *Fát* igazolod-e, miközben egymás között hangoltok össze valamit. Erről van szó.

Ha mindannyian éppen egy dologról beszélgetnek, és valaki aztán azt mondja, hogy az ötleted nem jó, úgy te azt nem szeretnéd hallani. Ha senkinek sincs ellenvetése, vagy ha még azt is mondja az ember, hogy ez az ötlet elsősztályú, és az is egészen jó, és senki sem akar bosszúságot okozni másoknak, akkor én azt mondanám, hogy ez a tanuló nem nagyon felelősségteljes a *Dáfá*val és a saját művelésével szemben. Nem merészel konfliktusokkal szembenézni, problémákkal sem mer szembenézni. Még ha problémákat is lát, nem meri kimondani őket, túlságosan ragaszkodik saját magához, ez pontosan önzés. Ha a problémák tekintetében nincs ragaszkodása az embernek, és aztán teljesen nyíltan javaslatokat tesz, hogy hogyan kellene azt a legjobban csinálni, úgy azt gondolom, hogy biztosan senki sem fogja rosszul érezni magát, ha ezt hallja. Mert te ezt a *Fá*ért teszed. Ez az egyik.

Létezik még egy dolog. Ha azt a módszert, amit valaki javasolt, valóban elutasítják, és aztán nem érzi magát kiegyensúlyozottnak a szívében, akkor neki valóban problémája van. Normális módon a *Fá*-igazolás munkájáról való megbeszélés közben csupán akkor térnek el a témától, ha valaki megérintve érzi magát. Próbáljatok csak meg pontosabban odafigyelni; ha nem hiszitek, egyszer figyelemmel kísérhetitek, amikor újra visszamentetek. Miközben beszélgettek valamiről, megnézhetitek egyszer, ki tért el a témától. Annak, aki eltért a témától, biztosan problémája van. (mind nevetnek, taps) Aki eltért a témától, az az, aki ragaszkodik saját magához, vagy akinek a nézetét

megtámadták. Az emberi szívtől hajtva belsőleg kiegyensúlyozatlannak érzi magát. Így nincs is tekintettel többé a *Dáfá* dolgára, ebben a pillanatban a gonosz kihasználhatja. Minél inkább vitatkozik, annál messzebb távolodik el a témától, mert a gonosz persze kihasználja a rést. Ebben a pillanatban még egyre jobban fel is fog háborodni. Valójában a gonosz felerősíti az emberi szívet, úgyhogy egyre kevésbé felel meg egy művelő állapotának, és a gonosz még több rést fog kihasználni. Hogyan jöttek létre hát a helytelen felismerések? Hát nem pontosan így jöttek létre? Kihasználja ezt az érzületét, és valami hamis dolgot tükröztet vissza a gondolataiban. Ő viszont az igaznak tartja őket, és aztán úgy véli, hogy nagyon megalapozottak. Azt hiszi, hogy a többiek mind nem tudják megérteni őt. A végén úgy véli, hogy ti mindannyian nem műveltétek magatokat olyan magasra, mint ő saját maga, és hogy ti mindannyian nem értettétek meg olyan jól a *Fát*, mint ő. (mosolyog) A végén ez így lesz.

Tanítvány: *A New York-i Dáfá-tanítványok erőfeszítései által ott már nagyon megváltozott a környezet. Sok hétköznapi ember látta a kínzási jelenetek bemutatóit és a bemutatótábláinkat, és ezek nagyon megérintették. Azonban egyre több nyugati ember létezik, aki azt mondja nekünk, hogy már túl sokat látott az iszonyatos képekből, úgyhogy már elvesztette az együttérzését velünk szemben. Kérem a Mestert, hogy adjon útmutatást.*

Mester: Ha azt mondják, hogy a kínzási jelenetek bemutatói valamilyen módon felzaklathatják az embereket, úgy én mondom nektek, hogy az, amit mutatunk, valami őszinte dolog, az energia is jóra való és együttérző. Semmi esetre sem idézhet elő rossz ingereket az embereknél. Éppen ellenkezőleg, ha valaki rosszul érzi magát, akkor ez biztosan onnan ered, hogy ennek az embernek rossz gondolatai vannak. Jézus, vérrel borítottan odaszegezve a keresztre, a kezei és lábai szegekkel átütve, mindenhol vér folyik, hiszen nem ez függ mindenütt? Az emberek nem ezt a képet nézik már évszázadok, évezredek óta? Ez egyáltalán nem magán a jeleneten múlik. A *Dáfá*-tanítványok talán nem ugyanazt a démoni nehézséget viselik el az üldözés közben? Az nincs úgy, hogy a műalkotásokon keresztül gonosz dolgot ábrázoltok, ti azon vagytok, hogy embereket mentsetek meg. Ha léteznek olyan emberek, akik ezt rossznak tartják, úgy annak biztosan oka van, a problémák biztosan a gondolataikban rejlenek. Könnyen lehetséges, hogy a gondolatait a gonosz irányítja, máskülönben a problémák az ő nézetében rejlenek. Azoknak is, akik rokonszenvvel viseltetnek a *Dáfá*-tanítványok iránt, szintén vannak olyan nézeteik, amelyeket az emberi társadalomban neveltek beléjük, így a megértésükön keresztül ők is rosszul érezhetik magukat valamennyire. Ez nem tesz semmit, ha többet magyaráztok el nekik erről, akkor a probléma megoldódik.

Az emberek különböző nézeteket alakíthatnak ki az embervilágban. Némelyek szívesen esznek csípőset, némelyek savanyút, és némelyek nagyon kedvelik az édeset, mások megint csak szívesen esznek valami enyhén fűszerezettet. Ezek mind olyan szokások, amiket felvett az ember. Ha egy vígjátékot Manhattanben adnának elő, szintén sok ember létezne, aki nem szívesen látná ezt, valami kifogása is lenne ellene. Az embervilág mármost ilyen, léteznek mind pozitív oldallal, mind negatív oldallal rendelkező emberek is. Az emberek mármost így léteznek a kölcsönös hatás és ellenhatás elve szerint, nem lehet őket egy kalap alá venni. Talán több ember létezik, aki jónak találja a kínzási jelenetek kiállítását, csak semmit sem mondtak róla. Nem szabad többé továbbra is azokhoz az emberekhez alkalmazkodnunk, akiknek gátlások vannak a fejükben, viszont lemondanunk arról, hogy jó embereket mentünk meg. Mi azon vagyunk, hogy megmentünk a világi embereket. Némely emberek nem tudnak ilyesmit megnézni, de hát sokkal több ember meg tudja nézni, még több embert ráz meg, ébreszt fel és vált meg. (taps)

Ha valaki úgy véli, hogy ezt nem tudja elviselni, akkor gondolatok csak utána, egy ilyen őszinte mező, a gonosz leleplezését olyan világosan ábrázolja, azonkívül mindez éppen a való életben történik, és akkor ő még egy ilyen érvet hoz fel! Rendben van ez az ember? Hát biztosan nincs rendben. Mindegy, hogy mennyi erőfeszítést tesztetek az igaz körülmények tisztázásánál, mindegy, hogy mennyit áldoztok, én mondom nektek, mindig fognak olyan emberek létezni a világon, akiket nem tudtok megmenteni, mindig fog egy olyan része létezni az embereknek, amelyet nem lehet megváltani. Ilyen emberek miatt nekünk nem szabad csüggedtnek lennünk, nem is szabad ilyen emberek miatt ingadozásba jutnunk. Hogyan lehet az, hogy amikor némely emberek így vagy úgy beszélnek, akkor már hagyjuk magunkat megindítani és követjük őket? Mi azért jöttünk, hogy embereket változtassunk meg, de bennünket nem szabad megváltoztatniuk az embereknek. (taps)

Amit mi adunk az embereknek, az a legcsodálatosabb. Mi azon vagyunk, hogy embereket mentünk meg. Nem szabad engedményeket tennünk a rossz embereknek, azoknak, akik akadályozzák az emberek megmentését, úgy, hogy ne lehessen jó embereket megmenteni. Természetesen, ha mi „rosszról” beszélünk, az nem jelenti azt, hogy ők mindannyian rosszak, könnyen lehetséges, hogy ezt a nézeteik okozzák. Viszont ebben a tekintetben nektek tisztában kell lennetek ezzel, észszerűnek kell lennetek, és egyedi embereknek nem kell befolyásolniuk benneteket. Ne hagyjátok befolyásolni magatokat emberek által. Teljesen tisztában kell lennetek azzal, hogy mit tesztek. Ti azon vagytok, hogy minden lényt megmentsetek. Az, amit teszel, az egyik legőszintébb és legnagyobb dolog! (taps) Mennyi erőfeszítést tettek a tanulóink, hogy megcsinálják ezt a dolgot, nevezetesen a kínzási jelenetek bemutatóit? Milyen nagy nehézségeket kell legyőzniük, ez viszont valóban nem könnyű!

Tulajdonképpen az még fontosabb, hogy mi saját magunk tisztában legyünk ezzel. Mi tiszta lelkiismerettel csináljuk a dolgokat, és közben nem kellene bizonytalannak lennünk. De te nem láthatod, hogy egy olyan élőlény vagy, aki az istenséghez vezető úton van, (taps) ezért te különbözöl a hétköznapi emberektől, így a hétköznapi embereknek nem szabad befolyásolniuk téged. Amit ti Manhattanben tettetek, azt csodálják az istenségek, ők valóban csodálnak benneteket. Legyenek ezek most azok az istenségek, akik pozitív vagy negatív szerepet játszanak, ők mindannyian csodálnak benneteket. A világi emberek is ilyenek. A jószívűség és a gonoszság egyetemes értéke nem változott meg a világban.

Tanítvány: *Léteznek prioritások a Fá-helyreigazítás idején végzett Dáfá-munkánál? Ha léteznek olyan tanulók, akik a nemzetiségük nyelve miatt arra gondolnak, hogy annak a népnek vagy annak a nyelvnek a Dáfá-munkáját végezzék, akkor először is neki el kellene hagynia ezt, és a mostani Dáfá-munkát kellene súlypontként tekintenie?*

Mester: Az sem helytelen, ha arra gondol az ember, hogy a nyelve népének a Dáfá-munkáját végezze. A Mester nem válaszolhat meg nektek konkrétan ilyen kérdéseket. Mert minden tanuló az igaz körülmények tisztázásáért és az összes élőlény megmentéséért végzi a munkát. Az is lehet, hogy létezik olyan munka, amit el kell végeznie. De ha létezik valami, amit összességként kell összehangolnotok, akkor a Dáfá-tanítványoknak feltétlenül jól kell egybehangolódniuk.

Tanítvány: *A kérdésem az: Ön éppen azt mondta, hogy mihelyt az üldözés befejeződik, mindent lerögzítenek. Szeretném – kérem – megkérdezni, hogy van-e még esélyük azoknak a hétköznapi embereknek, akik még mindig elvakultak.*

Mester: Bármit tároltak egy élőlény fejében, ez az élőlény olyanná is fog válni. Azt, hogy mi eltávolítandó, és minek kellene könyöröltes megoldásban részesülnie, az ideáramlásnál mindent egy szempillantás alatt intéznek el. Némely emberek azt mondják, „én egyszerűen hiszek a Kínai KP-ban, én egyszerűen szolgálni fogom a Kínai KP-t”. Ha ennek a világegyetemnek a Fája azon a nézeten van, hogy a Kínai KP jó, akkor az ideáramlásnál megtartanak téged; ha azonban a világegyetem Fája úgy véli, hogy a Kínai KP gonosz, akkor az ideáramlásnál eltávolítanak téged. Abban az időben aztán semmit sem magyaráznak el többé az igaz körülményekből, akkor már nincs esély arra, hogy így vagy úgy értsd meg. Abban a pillanatban már nem létezik ilyen dolog. Bármit is vettél fel magadba, úgy te az egyik leszel belőle, az ő részének fognak tekinteni téged. Bármi is van az ember fejében, úgy ő az egyik belőle, az ideáramlásnál azt egy szempillantás alatt elintézik.

Tanítvány: *Mi gyakorta veszünk részt a lakónegyedünk felvonulásain az USA-ban, és különböző szociális társadalmi rétegek is üdvözlnek bennünket. Szeretném – kérem – megkérdezni: Hogyan tudathatunk minden élőlényt a Dáfáról, és alkalmazkodhatunk közben még – olyannyira, mint lehetséges – a hétköznapi emberek állapotához? Ha nekünk különböző véleményünk van, tovább kellene adnunk a témát a tanulóknak, és megbeszélgetnünk velük, vagy be kellene számolnunk erről a Mesternek? (mind nevetnek)*

Mester: Ha kérdésekbe ütköztök, akkor egymással kellene megbeszélgetek, mert ti a művelésnél vagytok. Nem kellene úgy lennie, hogy ti egy kérdésbe ütköztök, és aztán hagyjátok, hogy a Mester művelje magát. (mind nevetnek, taps) Ez nincs így? Ha egy kérdésbe ütköztök, akkor gondolkodjatok el azon, hogyan kellene csinálnotok, hogy aztán legyőzitek-e a nehézségeket, vagy azután oldjátok meg, miután megegyeztetek, ez az a lehetőség, hogy megalapozzátok a hatalmas erényeteket. Ez egy olyan folyamat, amelyben éretté váltok, amelyben beléptek a jövőbe. Ez a

lépéseitek egyike az istenséggé váláshoz vezető úton. (taps) Semmi esetre se adjátok át a konkrét kérdést a Mesternek. (mind nevetnek)

Hogyan lehet tudatni minden élőlényt a *Dáfáról*? Miután tisztáztátok az igaz körülményeket, az emberek valóban tisztában lettek ezzel az üldözéssel, egyidejűleg az emberek megtudták, hogy a *Dáfá* jóra való, ez már elég. Ha ez az ember jónak érzékeli a *Fálun Gongot*, és kinyilvánította, hogy többet szeretne tudni a *Fálun Gongról*, akkor a legegyszerűbb módon elmagyarázhatod neki, hogyan tanítja a *Fálun Gong* az embereket arra, hogy jó emberek legyenek. Végül elmondhatod neki, hogy mi még jobb emberek akarunk lenni, és el akarjuk érni a beteljesülést. Csak ennyit. Többet nem szabad mondanod. Ha még magasabban magyarázol, meg fogod ijeszteni.

Az emberi gondolatok szintjei szintén különbözőek. Például, ha egy első osztályos gyermeknek magyaráznád el az egyetem egy kutatási témáját, akkor nem menne többé az iskolába, kerülné az iskolát. (taps) Ti is lépről lépésre érték el ezt a látókört és ezt a szintet a művelés közben. Ha mindent egy csapásra akarsz elmesélni, akkor az semmi más, mint hogy egy hétköznapi emberből egy csapásra olyan magasságba húzod őt, mint a tied. Mesterként még én sem csináltam ezt így. (mind nevetnek) Én megtehetem, hogy eltávolítsam egy élőlény alacsony szintjének a tényezőit, és aztán valamilyen magasabb szintre hozzam őt, azonkívül alaposan kiképezhetek élőlényeket valamelyik szinten, bármilyen magas is. De ha azt szeretné az ember, hogy az alacsony szintek egy élőlénye egyszerre ilyen magas gondolati felismeréseket kapjon, akkor normális módon egy élőlény nem tudja elviselni ezt. Innen eredően egy ember csupán lépről lépésre ismerheti fel. Miért nem hagylak benneteket, hogy olyan magasban magyarázzátok el? Miért hagylak benneteket, hogy észszerűen magyarázzátok el az igaz körülményeket? Az ok éppen ebben rejlik. Némely tanulók nem olyan észszerűek. Az igaz körülmények tisztázásánál hirtelen nagyon magasban magyaráznak. Még a kormány hivatalnokainak is elmesélik, hogy ki az ő Mesterük, ami hihetetlenül hangzik. (mind nevetnek) A többiek azt fogják gondolni, hogy félrebeszél. (mind nevetnek) Nem szabad az igaz körülményeket ezen a módon tisztázni. Egy művelő lépről lépésre kapta meg a felismeréseit a művelésen keresztül. Ha az ember egyszerre próbálja meg ilyen magasban megérteni egy hétköznapi emberrel, akkor normális módon ő nagyon nehezen tudja megérteni. Ha nem tudja megérteni, akkor ez ellenkező hatást válthat ki. Valójában ennél szabotáló hatást fejt ki az ember a *Dáfá* számára.

Tanítvány: *A kaliforniai San Diegóban az utóbbi két évben létezett néhány új tanuló, aki beszélt, és megkapta a Fát. Azonkívül minden héten léteznek sorskapcsolattal rendelkező emberek, akik azért jöttek, hogy megtanulják a gyakorlatokat. Némely új tanulók képesek arra, és a feltételeik is megvannak rá, hogy részt vegyenek a Fá-igazolásra szolgáló projekteken. Már kezdettől fogva hagynunk kellene az új tanulókat csinálni a három dolgot, vagy csak azt kellene hagynunk, hogy a Fát tanulják, és a gyakorlatokat végezzék, és csupán némi idő után hagyjuk őket részt venni a Fá-igazolásra szolgáló projekteken?*

Mester: Nektek túl kevés munkaerőtök van, és néhány új tanulót akartok, aki képes arra, hogy gyorsan részt vegyen ezekben. Úgy gondolom, ne siessetek túlságosan. Miért? Az ok abban rejlik, hogy amikor a sokéves tanulók beszélgetnek valamiről, egy olyan kevés tapintattal rendelkező állapotot mutatnak, ami az új tanulókat elijesztheti. A szavaitok tulajdonképpen nem kemények, de az energiátok miatt ő keménynek találja őket. Még akkor is, ha nem erős a hangotok, amikor hallgat benneteket, ő mennydörgésként érzékeli azt. (mind nevetnek) A gondolatában úgy érzékeli. Így, csupán ha egy új tanuló bizonyos felismeréseket kapott, tisztában van ezekkel, és lassanként megemelkedett, legalábbis bizonyos mély felismerésekkel rendelkezik a *Dáfáról*, akkor vehet részt ezekben. Ez akkor nem vezethet többé ahhoz, hogy nem műveli magát többé csak azért, mert nem tudja megérteni.

Tanítvány: *Az üldözés kezdete óta bekerültem az intézmény kutatási projektjeibe, úgyhogy nincs időm más dolgokra. Nincs olyan sok időm arra, hogy a Dáfá-munkát végezzem, és nem is tudok százszázalékosan időt szakítani a Dáfá-munkára. Elérhetem-e ugyanazt a magas szintet?*

Mester: Ha neked valóban nincs időd más dolgokra e miatt a munka miatt, akkor az sem probléma. Te jól végzed a munkádat, és egyidejűleg megpróbálsz lehetőleg időt szakítani arra, hogy tanuld a Fát. Te kihasználhatod azt a lehetőséget, amit kihasználhatsz, hogy csinálj egyes dolgokat, amiket egy *Dáfá*-tanítványnak csinálnia kell, vagy, hogy tisztázd az igaz körülményeket. Mert biztosan léteznek olyan helyzetek, amelyekben nagyon elfoglalt az ember, és biztosan léteznek olyan helyzetek is, amelyekben nem olyan elfoglalt. Az nem lehet, hogy hirtelen mindannyian elfoglaltak,

és az sem lehet, hogy hirtelen többé senki sem elfoglalt. Némelyek pontosan elfoglaltak, és némelyek éppenséggel nem elfoglaltak. De egy művelő számára valamilyen dolog nem marad mindig változatlan. Akár elfoglalt vagy átmenetileg, akár nem, csináld úgy, ahogyan csinálnod kellene. Alkalomadtán talán minden megváltozhat. Úgy azt gondolom, hogy ne mentegetőzzetek, csak azért, mert elfoglaltak vagytok, és ne mondjátok: „Semmit sem csinállok többé, és a Fát sem tanulom többé.” Olyanok is léteznek, akik azt mondják, hogy nagyon aggódnak, mivel elfoglaltak. Ez mind nem megy. Tegyétek a helyzeteteknek megfelelően.

Az igaz körülmények tisztázásánál is azok vehetnek részt Manhattanben, akik képesek rá, és akiknél teljesülnek a feltételek. Azoknak aztán, akiknél nem teljesülnek a különböző feltételek, nem kellene jönniük. Az nincs úgy, hogy mindenkinek feltétlenül ezt kell csinálnia. Csupán akkor, ha mindenki a szívéből csinálja ezt, akkor az igazi. A Mester nem parancsolta meg nektek, hogy csináljatok valamit. Én pusztán elmondom, hogyan kellene csinálni, úgy némely tanulók megindulnak és csinálják. Azokat a dolgokat, amiket a Dáfá-tanítványoknak kellene csinálniuk, a feltételek és a lehetőségek szerint csinálja az ember. Az sem megy, ha nincs meg a feltétel, és nem képes rá, de mindenáron csinálja. Ha te mindenáron csinálod, ez problémákat okozhat az életed és művelési állapotod számára. Ez nem megy.

Tanítvány: *A törökországi Dáfá-tanítványok üdvözik Önt. Mikor szeretné Ön meglátogatni Törökországot? Mi a véleménye Önnek Törökországról?*

Mester: Minden nép fő teste a világon a Dáfá miatt jött, ezért egy népet sem szeretnék hátrahagyni a Dáfá széleskörű terjesztésénél, ezért mondtam nektek, hogy tisztáznotok kellene az igaz körülményeket. A különböző területeken élő Dáfá-tanítványoknak pontosan jól kellene csinálniuk azokat a dolgokat, amiket csinálniuk kellene. Az élőlények várnak rátok.

Ami azt illeti, hogy mikor látogatom meg Törökországot, ha alkalom adódik, akkor biztosan oda fogok menni. (taps) A jövőben a világ minden sarkát meg fogom látogatni, (erőteljes taps) mert nekem gondoskodnom kell minden emberről, akit megmentettetek az igaz körülmények tisztázásán keresztül. (taps)

Tanítvány: *A tanítvány látta, hogy némely művelőtársak gyakrabban játsszák a gonosz rendőr szerepét a kínzási jelenetek bemutatásánál, úgyhogy a démoni vonásaik erősebbek lettek, mint korábban. Ennek van valami köze ehhez? (mind nevetnek)*

Mester: Nem. Ez a saját képzelet. (mosolyog) Miután visszament az ember, tanulja a Fát, és újólapon beállítja magát, akkor ez többé már nem probléma.

Tanítvány: *A Dáfá-tanítványok egy része újabban egy művészeti központot, tehát egy művészeti iskolát nyitott az emberi társadalom számára. Szeretném a Mestert egy útmutatásra kérni. Azon körülmény folytán, hogy nagyon sok Dáfá-projekt létezik, és a pénzügyi eszközök szűkösek, hogyan játszhatunk megfelelő szerepet az embervilágban történő Fáfá-helyreigazítás előtt?*

Mester: Úgy gondolom, hogy akár céget, akár iskolát alapítanak a Dáfá-tanítványok, ez mind a normális társadalmi tevékenységekhez tartozik. Egyfelől ezáltal meg lehet oldani a saját létfenntartás problémáját, egyidejűleg ez munkalehetőségeket biztosíthat a gyakorlótársak számára. Másfelől ezeken a társadalmi tevékenységeken keresztül néhány hétköznapi emberrel is fel lehet venni a kapcsolatot; talán ők is hasznosulhatnak belőlük.

Hogyan lehet megfelelő szerepet játszani az embervilágban történő Fáfá-helyreigazítás előtt? Ezt a lehetőségeket szerint csinálhatjátok. Egy művészeti iskola azonban más, mint más hivatások. Egy művészeti iskolában az embereket a Zhenre, Shanra, Renre lehet tanítani az oktatásban, hogy jó emberek legyenek. Aztán részt vehetnek azokon a kulturális előadásokon is, amelyeket Dáfá-tanítványok szerveznek, avégett hogy a világi emberek lássák a Dáfá-tanítványok kisugárzásának a másik oldalát. Látniuk kellene, hogy az a párt és az a démoni fővezér gonosz-e, vagy a Dáfá-tanítványok jók-e. Lehet mondani, hogy ez egy nagyon jó dolog. Az NTDTV⁹ által szponzorált, kínaiaknak szóló újévi gála célja abban rejlik, hogy még több kínaival vegyen fel kapcsolatot, még több kínaival létesítsen összeköttetést, annak érdekében, hogy tisztázza az igaz körülményeket, és következképpen könnyebben mentse meg őket. Ha a kulturális bemutatónál az előadások nem jók, akkor senki sem akarja megnézni őket, és nem lehet elérni az összes élőlény megmentésének a célját.

Ha jól adja elő őket, el lehet érni ezt a célt, legalábbis van egy áthidaló hatása. Ha az iskolának¹⁰ ezzel valóban sikere van, akkor részt vehet egy gálán. Ezek mind jó dolgok.

Tanítvány: *Léteznek tanulók, akik már nagyon hosszú időn át művelték magukat, alkalmasint ők is felismerték a Fá-igazolás fontosságát, azonban még mindig nem haladnak előre olyan szorgalmasan. Hogyan lehet segíteni nekik?*

Mester: Nem létezik csodaszer. Mindenkinek szilárdan kell művelnie magát, csupán úgy lehet megemelkedni a művelésen keresztül. Azoknál, akik nem haladnak szorgalmasan előre, megnézhetitek egyszer, hol rejlenek a csomók. Ha nincs helyes megértése azon dolgok számára, amiket a Dáfá-tanítványoknak kellene csinálniuk, akkor biztosan létezik egy ok – mire fektet ő most leginkább hangsúlyt? Végül is ő egy tanuló, így át kellene vennünk érte a felelősséget, és beszélnünk kellene vele. Ha egy hétköznapi emberről van szó, akkor nem is szükséges ezt az erőfeszítést megtennetek. Mindegy, hogy mire fektetnek hangsúlyt a hétköznapi emberek. Ha egy ember nem akarja művelni magát, akkor nem is avatkozunk bele. Mihelyt valaki műveli magát, ha ő nem tudja tartani a lépést, akkor veszélyes helyzetben található a gonosz általi üldözés közben, ezért át kell vennetek a felelősséget érte.

Tanítvány: *A Dáfá-tanítványok által kiadott újság egy beszámolót tett közé: „Kilenc kommentár a Kínai X Pártról”¹¹, ez nagyon jó. Aggódom azonban, hogy a hétköznapi emberek, akik nem tudnak bennünket megérteni, azt fogják mondani, hogy politizálunk.*

Mester: Nem fogják. Mindenki tudja, hogy az XX-Párt üldözi a Fálun Gongot. Mi pusztán azt mondjuk el nekik, hogy miért üldözi a Fálun Gongot. Ugyanakkor azt is el akarjuk mondani nekik, hogy mi a célja az üldözéssel. Miért akarja a Kínai KP üldözni a Fálun Gongot? Milyen konfliktusok léteznek a Fálun Gong és a Kínai KP között? Így el kell magyaráznunk, hogy mi az XX-Párt, és miért van a Zhen, Shan, Ren ellen. De ami a művelést illeti, miközben az ember személyesen tisztázza az igaz körülményeket, ilyen dolgot nem kever bele. A Dáfá-tanítványok Kínai KP általi üldözésének a leleplezése a médiumokban nagyon fontos összefüggésben áll az összes élőlény megmentésével. A Fálun Gong üldözésénél az elnyomás az XX-Párt nevében folyik, a méreg nagyon is sok embernek ártott az üldözés közben. Annak érdekében, hogy megmentjük ezeket az embereket, világosan fel kell ismertetnünk az emberekkel.

A Minghui honlap nem számolt be erről, mert a beszámoló a Dáfá-műveléshez állnak nagyon közel, és emiatt nem tekinti súlypontként ezt a beszámolót. Ha a médiumokban tudósítanak erről, szintén azon vannak, hogy megmentsek az összes élőlényt.

Ami azt illeti, hogy ki lesz Kínában a kormányrúdnál a jövőben, bárki is akar a kormányrúdnál lenni, az lehet a kormányrúdnál. Ennek semmi köze hozzánk. Akár jó, akár rossz, ez mind az emberek dolga. Mi művelők vagyunk. Ha te nem üldöztél volna bennünket, nekünk sem kellett volna lelepleznünk téged. Ha már van bátorsága arra, hogy rosszat tegyen, hogyhogy nincs akkor többé bátorsága arra, hogy elviselje ezért a következményeket?

Tanítvány: *Az igaz körülmények Manhattanben való tisztázása miatt és az újévi gála számára való munka miatt, újabban nagyon sok tanuló, aki a „Fang Guangming”¹² programjában vesz részt, a fent említett két projekttel foglalkozik, és ezért még programot sem csinálnak a „Fang Guangming” számára.*

Mester: Ehhez viszont semmit sem mondhat a Mester, mert ez a saját összehangolásotok dolga. Ezek mind fontosak. A „Fang Guangming” minden filmjét megnéztem, és egyetlenegy filmet sem szalasztottam el. (taps) Innen eredően minden terület fontos, nem kellene ezt vagy azt elhanyagolnotok. Tulajdonképpen láttam, hogy ti mindannyian valóban nagyon elfoglaltak vagytok, egyvalaki több projekttel is foglalkozik. Jobb, ha ezt ti saját magatok hangoljátok össze. A konkrét dolgokhoz a Mester inkább nem szeretne hozzászólni.

Tanítvány: *(fordítás) Ha a Dáfá teremtette meg a nagy mennyboltozatot, hogyhogy létezhet még a mai helytelen dolog, úgy, hogy a Mesternek kell jönnie, hogy helyreigazítsa a nagy mennyboltozatot? Az új-zélandi Hamiltonból való tanítványok üdvözlik a Mestert.*

Mester: Köszönöm nektek. (taps) A világegyetem korábbi tulajdonságai a világegyetem ciklikus változásához vezettek. Mik ezek a tulajdonságok? Ezek a „keletkezés, fennállás, romlás, megsemmisítés és üresség”. Ez volt a korábbi világegyetem. A világegyetem nagyon nagy. Ha egy

kis területen vagy egy résznél romlás és megsemmisülés lép fel, akkor felrobbantják. A robbanás után egyszerűen üres. Még ha létre is jött az üresség, az anyagok még mindig léteznek. Az istenségek újra fel fogják használni ezeket az elhalt anyagokat, hogy újjálag megteremtsék annak a szintnek egy világegyetemét. Ez az állapot rendkívül hasonló az emberi testben zajló anyagcseréhez. Ha egy még nagyobb területen bukkantak fel problémák, ezt a még nagyobb területet is felrobbantják, azután megint új élőlényeket fognak létrehozni. Egy ember sem fogja azt hinni, hogy az anyagcseréjének valami köze van az együttérzéshez vagy az együttérzés hiányához. A világegyetemben levő még magasabb istenségek úgy értik meg ezt a fajta keletkezést, fennállást, romlást és megsemmisítést, mint ahogyan az emberek értik meg az anyagcserét. Ennél nem létezik az együttérzés vagy az együttérzés hiányának a kérdése. A világegyetem él. Ha ennek a szervezetnek bármelyik helyén a sejtek már nincsenek rendben, akkor kicserélik őket, és újakkal helyettesítik. Így mutatkozik ez meg az embereknél is – születés, öregedés, betegség és halál.

Ebben a tekintetben a jövőbeli világegyetemben változások fognak adódni. Mihelyt megromlott, tökéletesítik, és így megújítják, úgyhogy megint jóvá válik. Pontosan ez a különbség a régi világegyetemhez képest. (taps)

A jövőbeli élőlények mindannyian a többiekért vannak ott, és a korábbi élőlények önzők voltak. (taps) Némely élőlények a személyes előnyeik miatt nem törődnek más élőlényekkel. Ez az embervilágban is megmutatkozott a legapróbb részletekig. Némely világi emberek minden lehetséges úton és módon tudnak másoknak ártani, csak hogy teret csináljanak maguknak, ők soha nincsenek tekintettel másokra. Emiatt az önzés miatt némelyek nagyon rosszindulatúan viselkednek. Némely emberek kizárólag másokat akarnak bosszantani, ki nem állhatják a többieket. Senki sem adott nekik ilyen jogot. Nektek nem szabad ilyennek lennetek. Az összes embernek, aki a *Dáfá* szerint műveli magát, nem szabad ilyennek lennie.

Tanítvány: *Köszönöm a Mesternek az együttérző megmentést. Kérem, segítsen nekünk megtudni, hogyan segíthetünk az igaz körülmények tisztázásánál azokkal a képességekkel, amiket az emberi társadalomban szereztünk meg.*

Mester: Úgy gondolom, hogy minden *Dáfá*-tanítvány azon van, hogy a képességeivel megmentse az élőlényeket és igazolja a *Fát*. Annál, hogy most a *Dáfá*-tanítványok médiumokat üzemeltetnek, honlapokat állítanak elő, vagy rádió- és televízióadásokat készítenek, a cél csak egy, nevezetesen az igaz körülmények tisztázása. Most a társadalomban levő médiumokat mind megvette a Kínai KP, tehát a démoni fővezér gonosz gazfickóbandája vásárolta meg. Egyik sem tudósít az üldözésről, akkor a *Dáfá*-tanítványoknak össze kell hangolódniuk egymással, hogy elvégezzék ezt a munkát, mivel egyáltalán nem megy másként. Ez azt is jelenti, hogy ti mindannyian ezt saját kezdeményezésből csináljátok. Egyetlenegy munkát sem végeztek konkrétan a Mester vezetése alatt. A Mester pusztán helybenhagyta, amit csináltatok, vagy ha a Mester úgy találja, hogy nektek csinálnotok kellene valamit, úgy azt megmondhatom. Ha arról van szó, hogy mit kellene csinálnia mindenkinek, a Mesternek azt nem szabad olyan konkrétan megmondania. Mert mihelyt a Mester megmondta, a többiek is úgy fognak gondolkodni: „A Mester azt mondta, hogy neki ezt kellene csinálnia.” Te is így fogsz gondolkodni: „A Mester azt mondta, hogy nekem ezt kellene csinálnom.” Akkor te semmi mást nem csinálsz többé, és nem is törödsz más dolgokkal többé. Ha más munkáknál van szükség rád, lesz egy kifogásod: „A Mester azt mondta, hogy nekem ezt kellene csinálnom.” (mosolyog) Így még ragaszkodást adtam volna neked, ez nem megy, ezért sok dolgot saját magatoknak kell csinálnotok. Csupán akkor nagyszerű az, ha az ember saját maga alapozza meg a hatalmas erényt.

Tanítvány: *Ha némely emberek az igaz körülmények tisztázása által egyetértenek azzal, hogy az üldözés nem helyes, de nincs megértésük a *Dáfá* számára, és átmenetileg nekünk sincs időnk arra, hogy világosan elmagyarázzuk nekik, akkor hogyan kellene eljárunk ezzel? Nagy terjedelemben kellene csinálnunk és előtérbe helyeznünk azt, hogy a világi emberek tudomást szerezzenek az üldözésről?*

Mester: Az nem tesz semmit, hogy valakinek van-e vagy nincs megértése a *Dáfá* számára. Ha rossz nézetei vannak a *Dáfáról*, akkor ez abban rejlik, hogy a gonosz mérge eltalálta, akkor világosan el kellene magyaráznotok neki. Ha te normális körülmények között tisztázod az igaz körülményeket, akkor csak az üldözésről beszélsz. Nem szükséges elmagyaráznod a művelés dolgait. Az nem probléma, ha az emberek nem akarják művelni magukat. Te elmeséled neki: „Mi jó emberek

egy csoportja vagyunk, a *Dáfánk* is arra tanít bennünket, hogy jó emberek legyünk. Az, hogy aztán van-e megértésed erre vagy nincs, nem tesz semmit. Nem arra gondolok, hogy tanulnod kell a *Dáfát*. Én pusztán azt akarom mondani neked, hogy ez az üldözés gonosz, és amit megtudtál, az mérgezett.” Ez már elég. Azok, akik a *Fát* akarják tanulni, saját kezdeményezésből tanulják, nem unszolták őket a beszállásra. Nektek feltétlenül ügyelnetek kell erre a pontra, hogy mi senkit sem kényszerítünk semmire.

Tanítvány: *Mi nagyon sok e-mailt küldünk a kínaiaknak. Az e-mail csoport nagyon nagy nehézségekbe ütközött, mind technikai, mind személyes nehézségekbe is. Ez abban rejlik, hogy nekünk, a megmaradtaknak, valamilyen xinxing-problémánk van, vagy ezt a régi erők blokádja okozza?*

Mester: Nektek van egy olyan utatok, amelyet járhattok. Azt hiszem, hogy csupán két ok létezhet. Túlságosan sok tennivaló létezik, úgyhogy munkaerőhiány van. A másik az, hogy talán elhanyagoltuk a saját művelésünket, tehát ezt a területet, úgyhogy a gonosz kihasználta ezt a rést. Mert a *Dáfá*-tanítványoknak mind a három dolgot kell csinálniuk. Némelyek azt mondják: „Mester, az utóbbi években, különösen 1999. július 20-a után, észrevettem, hogy az olvasásnál lassabban emelkedem meg. Már nincs úgy, mint korábban, hogy minden nap egy ugrást csináltam. Nem is az a nagyon jó érzés többé, mint a felismerések nagyon gyors megemelkedésénél.” Miért nem olyan jó hát többé az olvasásnál való állapot, mint korábban? Nincs úgy, hogy a *Fá* nem mutatkozik meg, hanem ez abban rejlik, hogy a követelmények magasabbak. Az úgy van, hogy a *Dáfá*-tanítványok csupán akkor tudnak megemelkedni, ha mind a három dolgot jól csinálták. (taps)

Egyesek, akik korábban tanulták a *Fát*, azt mondják: „Én otthon olvasok, és egyszerűen nem megyek ki, hogy csináljam azokat a dolgokat, amiket a *Dáfá*-tanítványoknak csinálniuk kell.” Én azt gondoltam: „Ez az ember többé már nincs messze távol a téves felismerésektől. Ha még nem jutott téves felismerésekre, akkor még elmegy.” Az utóbbi években minden *Dáfá*-tanítvány azon van, hogy igazolja a *Fát*, és tisztázza az igaz körülményeket az összes lény megmentése közben. Mindegy, hogy hogyan olvas ő otthon, egy lépést sem emelkedhet meg. Ha te nem csinálod azokat a dolgokat, amiket a *Dáfá*-tanítványoknak csinálniuk kell, nemcsak hogy megemelkedésben nem lesz részed, hanem csak még lefelé fogsz süllyedni. „*Dáfá*-tanítvány”, „*Dáfá*-tanítvány” – Mit jelent hát „*Fá*-helyreigazítás korabeli *Dáfá*-tanítvány”? Ez a legmagasabb cím a világegyetemben, ezek a legmagasabb nagyszerűséggel rendelkező élőlények. Te csak a saját megváltásodra gondolsz, megy ez? Hogyan lehet hát egy ilyen ember „*Dáfá*-tanítvány”? Mit jelent „*Fá*-helyreigazítás korabeli *Dáfá*-tanítvány”? Igazoltad te a *Fát*? Amikor a *Dáfá* előnyöket kínál neked, jössz, és amikor a *Dáfát* üldözik, akkor elbújsz, és nem mersz egy jogos állásfoglalást kinyilvánítani. Te még csak olyan jó sem vagy, mint egy normál ember. Hogyan beszélhetsz még arról, hogy otthon tanulod a *Fát*? Az üldözés közben az összes élőlényt megkárosította a méreg, hogyan bújhatsz el egyáltalán? Miért kell tisztázniuk a *Dáfá*-tanítványoknak az igaz körülményeket és megmenteniük az összes élőlényt? Azért, mert pontosan ez a *Dáfá*-tanítványok kötelessége. Amire nekem, Li Hongzhi-nek, szükségem van, pontosan az ilyen élőlények. A *Dáfá*-tanítványok pontosan effajta művelők.

Tanítvány: *Úgy tűnik, hogy a művelőtársak összességükben nem ügyelnek olyan nagyon a gonosz általi üldözés eltávolítására a gazdasági területen. Így sok művelőtárs létezik, aki már nagyon hosszú ideje rosszul fizetett állásokat fogad el. Ha részt akarnak venni a *Fá*-helyreigazítás tevékenységeiben, akkor megint csak időbeli és pénzügyi feltételek korlátozzák őket.*

Mester: Létezik ez a probléma. De néha az ember ezt saját maga okozta, vagy talán saját maga nem gondolta át minden oldalról, ami ehhez az esethez vezethet. A *Fá*-igazolásnál a *Dáfá*-tanítványok egy őszinte utat járnak, megmentenek minden élőlényt, így a pénzügyi feltételeknek és minden más területnek meg kell felelnie. Ha egyes területeken nem csinálod jól, a gonosz kihasználhatja a rést. Minden dolognál, ameddig te jól csináltad, minden meg fog változni.

Tanítvány: *Mondhat egypár szót azoknak a tanítványoknak, akik zeneszerzéssel foglalkoznak? Mi nem csináltuk olyan jól, mint azok a tanítványok, akik festők.*

Mester: Szó sincs arról, hogy a festők része összehasonlítva a zenészek részével jobb-e vagy sem. (mind nevetnek) Csak a saját megemelkedésben és a szinteknél léteznek különbségek. Azoknak a *Dáfá*-tanítványoknak, akik zeneszerzéssel foglalkoznak, az igaz körülmények tisztázása mellett még egy különleges kötelezettségük is van a zeneszerzésre. Annak érdekében, hogy élőlényeket mentsenek meg, a *Dáfá*-tanítványok néhány dalt szereztek, bezárólag azokkal a dalokkal, amelyeket

a gálán énekeltek. Ezeket mind maguk a *Dáfá*-tanítványok szerezték, ez igazán nagyszerű. Ugyanazon a napon, amikor azoknak a *Dáfá*-tanítványoknak magyaráztam a *Fát*, akik képzőművészettel foglalkoznak¹³, azoknak a *Dáfá*-tanítványoknak az ülésén is részt vettem, akik zenét szereznek, és színpadi művészetet alkotnak¹⁴. Ott is magyaráztam a *Fát*. Akkoriban ezt nem vették fel, ha később van idő, akkor még egyszer megnézzük. (taps)

Tanítvány: *Sok művelőtárs nem ügyel a külső illemre, mint a megjelenés, a beszédmód és a viselkedés.*

Mester: Hadd magyarázzunk el egyszer valamit járulékosan. Ami az embereket illeti, úgy a történelem során a különböző istenségeknek különböző véleményeik voltak a különböző emberek külső megjelenéséről. Tudjátok, hogy korábban léteztek egyes *Dao*-művelők, akik nem fektettek olyan nagy hangsúlyt a külsejükre. Legalábbis azok a *daók*, akik az embervilágban művelték magukat, különösen a kis művelési iskolákban, még kevesebb hangsúlyt fektettek a külsejükre, és valamivel elhanyagoltabbak voltak, nem ápolták a külsejüket. Szórványosan még léteztek olyanok, akik szándékosan művelték magukat piszkos környezetben. Miért csinálták ezt így? Úgy találták, hogy ha egy művelő hangsúlyt fektet a ruházatra és a külsőre, az ragaszkodás, jobb, ha fesztelen az ember. Azonkívül milyen jelenséget látott ő? Hiszen korábban mindig a mellék-összellelem művelte magát. A művelésnél ők felfedeztek egy dolgot, nevezetesen, hogy minden, amit a testen viselt az ember, a művelés hosszú időszaka után energiát kapott. Amit itt rossznak tekintettek, azt a készre művelt mellék-összellelem ott jó dolognak tekintette. Mert az ebben a dimenzióban levő anyagok megváltoznak ennek az embernek a művelésével, egyre több energiát kapnak. Ha az energia növekszik, akkor egy energiából álló varázseszközként testesül meg ott. Ha ott a földdel teli testet látja az ember, az egy kincsekkel teli test, tehát pompás dolgok gyűjteménye. De amit az embervilágnak ezen az oldalán lát az ember, az piszok, amely befedi az egész fejet és az egész testet. Tetőtől talpig koszos az ember, a testhez nagyon sok föld tapad. A gyakorlás egy ideje után ezt a földet és a piszkos dolgokat energia erősíti meg, akkor ilyenek lesznek. Amiket a mellék-összellelem magával visz, azok mind jó dolgok. Ők látták ezt, így szándékosan nem gondozták magukat.

Egy másik szemszögből elmagyarázva, hiszen ti ismeritek a nyugati társadalmat, nagyon nagy hangsúlyt fektetnek a külső illemre. Mivel nem rendelkeznek a művelés kultúrájával, elképzelésük sincs egy ilyen dologról. A buddhizmusban való művelésnél azt mondják, hogy a művelő számára mindent a Buddha fejleszt ki. Bármilyen gyümölcshelyzetet is ad valakinek a Buddha, akkor pontosan ez a gyümölcshelyzete. Amivel rendelkeznie kell az embernek, azzal rendelkezik; amivel nem kell rendelkeznie, azzal nem is fog rendelkezni. Ebben a pontban ez ugyanaz, mint a nyugati istenségeknél. Természetesen a *Dáfá* más, mint minden korábbi művelés.

A hatvanas évek előtt – különösen a nyugati tanulók, ti mindannyian emlékezhetek még – a férfiak akkoriban nagyon úriemberszerűek voltak, nagyon előzékenyek voltak, és ügyeltek a jó képzésre. A nők is nagy hangsúlyt fektettek az előkelő fellépésre, ők is ügyeltek a tudásszintre és a jó nevelésre. Az emberek számára ez talán valami jó dolog, tulajdonképpen ez az istenségek számára sem nagyon rossz. Az embereknek azonban könnyen a gyengéjükké válhat; ha meg akarják állapítani, hogy valaki jó-e vagy rossz, ráadásul csak a viselkedése és a beszédmódja alapján ítélik meg őt. Így ezt az embert nemesnek találják, és azt hitványnak. Nincsenek tekintettel többé ennek az embernek a lényére. Később – hiszen az emberek mind azért jöttek, hogy megkapják a *Fát* – mindazt a viselkedést, ami akadályozhatja a művelést, el kell engedni, ebben a tekintetben létezik a régi erők beavatkozása is. A régi erők ezt az ő módszerük szerint tették, hogy „gonosz módon büntessék meg a gonoszt”. Tudjátok, hogy miért tűntek fel a hatvanas évek után olyasmik, mint hippik és utcai művészet? Az emberek elkezdtek, hogy ne ápolják többé magukat, felléptek a hagyomány ellen, minél szabadabban öltözködni, annál jobb nekik. A felsőruházat kisebb, mint a belső, a ruhaujjak olyan hosszúak, hogy eltakarják a kezeket, és csak az ujjhegyek maradnak szabadon. A nadrág lelóg, és a nadrághajtóka a bokánál torlódik fel. Mindenesetre minél elhanyagoltabb az ember, annál jobb neki. Én mondom nektek, ez semmi esetre sem a divatirányzat egy egyszerű kérdése az emberi társadalomban. Ezt a régi erők tették. Ők azt a módszert alkalmazták, hogy „gonosz módon büntessék meg a gonoszt”, hogy kiirtsák az emberek túlzott gyengéjét a magas követelmény iránt. Tulajdonképpen nincs abban semmi rossz, ha az emberek valamivel rendesebben öltözködni. Egy dolgot sem szabad azonban túlzásba vinni. Mihelyt az ember gyengéjévé válik, az semmi más, mint az emberi érzület elfajulása. Ez ahhoz vezethet, hogy az emberiség ebben a tekintetben szélsőségbe jut.

A kínai kulturális forradalom előtt a kínaiak is nagyon tiszták, nagyon képzettek voltak, ők egy ötezer éves civilizáció történelmével rendelkeznek. Hiszen ti mindannyian tudjátok, hogy a japánok nagyon tiszták, nem igaz? Az előző évszázadokban, amikor még nem voltak előrehaladottak, a japánoknak minden nap vizet kellett forralniuk egy nagy edényben, és aztán egy nagy fahordóban megfürödniük. Még egy nagyon visszamaradott korban is ilyenek voltak. Tudjátok-e, hogy ez a *Tang*-dinasztia kultúrája, és hogy ők pontosan olyanok voltak, mint a *Tang*-dinasztia emberei? Nincs úgy, hogy az emberek nem voltak tiszták a régi korokban. Azon múlik, hogy a modern emberek nem tudják, milyenek voltak az emberek a régi korokban. Minden dinasztia és minden időszak emberei egyformák voltak, az emberek nem változtak meg, csak az öltözetük más. A modern emberek maradiaknak írták le a régi korok embereit, ez tulajdonképpen az evolúciós elmélet szerinti végkövetkeztetések eredménye. A kulturális forradalomban létezett „a négy régi dolog leküzdése”¹⁵, ennél úgy vélték, hogy a tisztaság és a rend „a burzsoázia gondolataihoz” tartozik. Az XX-Párt egy sor alattomos beszéde szerint „a burzsoázia gondolatainak” hívják. A nők copfjait levágták. Ha olyanokat láttak az utcán, akik magas sarkú cipőben jártak, lehúzták a lábukról a cipőt, és levágták a sarkát. Ha jól öltözött voltál, vettek egy ollót, és szétvágták a ruhádat. Az XX-Párt a következőt ordibálta: „a kezek tele bőrkeményedésekkel, az egész test tele földdel és tele forradalmi férgekkel”. (mind nevetnek) Néhány éven belül egyszerre teljesen elpusztították a kínaiak hagyományait.

Tulajdonképpen tudom, hogy némely nyugati tanulók nem tudnak ránézni némely kínai tanulók külsejére és állapotára. Ez azért van, mert abban a társadalomban úgy alakították ki az embereket. Idővel ez szokássá vált, és ők nincsenek tudatában annak, hogy a viselkedésük és a magatartásuk oda nem illő. Természetesen egy dolognál sem szabad túlozni. Az embernek – olyannyira, mint lehetséges – meg kell felelnie egy ember állapotának, nyitottnak és őszintének lennie, és tisztességes emberként megjelennie. Nem szabad túl elhanyagoltnak, túl fesztelennek lennetek, túl igénytelennek és túl gondatlannak.

Tulajdonképpen a művelés szemszögéből tekintve mindez ugyan nem zavar, akár ügyelsz a külsődre, akár nem, ez nem zavar a művelésnél. A kulcs az, hogy neked egy területen sem szabad ragaszkodónak lenned. A kínaiak azt mondják: „Egyszerűen fesztelen akarok lenni, minél fesztelenebb, annál jobb, elhanyagoltnak lenni, milyen kényelmes is hát ez.” Én ezt éppenséggel nem találom jónak. A *Dáfá*-tanítványoknak jó példaképnek kell lenniük mások számára, emberként nyitottnak és őszintének kell lenniük. Amikor a szárazföldi Kínában tartottam szemináriumokat, hogy magyarázzam a *Fát*, mindig nagyon formálisan öltöztem. Tulajdonképpen ezt megmutattam nektek. (taps) Mert némelyek azon a véleményen vannak, hogy másokat jobban lehet tanítani egy személyes példán keresztül, mint szavakkal. Először is mi nem arról beszélünk, hogy ez a mondás helyes-e vagy sem. Némelyek pontosan a Mestert akarják utánozni, és azt mondják: „Bármit vesz fel a Mester, azt veszem fel én is.” (mind nevetnek) Így valamivel jobban ügyelek a külsőmre. Akkor ti is ügyeljete egy kicsit erre. A „kulturális forradalom” valóban szörnyen elpusztította a kínai kultúrát. Az ötezer éves hagyományokat egypár éven belül elpusztították, ezért a kínaiaknak valamivel jobban kellene ügyelniük a külsejükre és a magatartásukra, és a nyugati tanulóknak sem kellene a külső alapján megítélniük embereket. A keleti tanulóknak egy bizonyos követelményt kellene felállítaniuk a viselkedésükkel szemben. (taps) Semmit sem kellene túlzásba vinni.

Tanítvány: *A Fá-helyreigazítás idején hogyan kellene szemlélnünk némely rossz benyomásokat, amelyeket a hétköznapi embereknél hagytunk hátra?*

Mester: Igen, valóban. Az igaz körülmények tisztázásánál te nagyon jól magyarázod el, de ha megnézz téged az ember, olyan rosszul érzi magát, a beszédnél néha még udvariatlan szavakat használsz, akkor nem fog szavahihetőnek tartani. Innen eredően úgy van, ha az ember nem viselkedik helyesen az igaz körülmények tisztázásánál, ennek még rossz hatása lehet. Mindnyájatoknak ügyelnetek kellene erre.

Tanítvány: *Hogyan kellene szemlélnünk tanítványként az argentinai eseményt?*

Mester: Ami ezt a problémát illeti, úgy azt gondolom, hogy bárki üldözte a *Dáfá*-tanítványokat, keressétek fel őt. Ha szükséges tisztázni az igaz körülményeket, akkor tisztázzátok neki az igaz körülményeket. Ha valakinek ártottak, és bírósági eljárást kell elindítani, akkor vigyétek ezt bíróság elé. Ilyen esetekre már léteznek példák. Láthatjátok, hogyan kell csinálnotok, akkor csináljátok éppen úgy.

Tanítvány: *Ha a gyakorlásnál gondolatban nem jutok nyugalomba, használhatom azt a módszert, mint az őszinte gondolatok küldése előtti öt percben, hogy megtisztítsam saját magamat?*

Mester: Ha a saját gondolat nem jut nyugalomba, vagy ha zavarások léteznek a gondolatokban, bármikor lehet őszinte gondolatokat küldeni. Nem létezik időkorlátozás önmaga helyes beállítására vagy az őszinte gondolatok küldésére, ezt bármikor lehet csinálni. Már elmegy, ha az az érzése az embernek, hogy a gondolatok újra tiszták, és az őszinte gondolatok újra erősek.

Tanítvány: *Annál a három dolognál, amit a Dáfá-tanítványok csinálnak, a kis tanítványokkal szemben felállított követelmények ugyanazok, mint a felnőtt Dáfá-tanítványoknál?*

Mester: Ez viszont különböző. Ami a készséget illeti, és ami azt illeti, hogy mennyiben veszi figyelembe a társadalom, a kicsi tanítványoknál ez más. Még nem lehet ugyanazokat megkövetelni tőlük. A gyerekek másfajta, mint a felnőttek. A gyermekek a gyermekek állapotával rendelkeznek. Ezt korábban már többször elmagyaráztam.

Tanítvány: *Ön szinte már három órát beszélt. A Mester olyan sok fáradságot vállalt magára. Sok tanítvány óhajtja, hogy a Mester legalább egy korty vizet igyon. (taps)*

Mester: Nem tesz semmit. Úgy gondolom, hogy még nagyon sok cédula létezik, többé nem magyarázom el azt, ami ismétlődik.

Tanítvány: *Némely tanulók azt mondják, hogy egyelőre abbahagyhatnánk a nagykövetség előtti tevékenységet, és a manhattani tevékenységek fontosabbak.*

Mester: Mindenütt fontos. Egy helyet sem kellene félvállról venni. (taps)

Tanítvány: *Mi házaspár vagyunk, és mindketten tanítványok, van egy kisfiunk, aki tízéves. Már három éve jár a Minghui iskolába, de verekszik, és gyakran hazudik. Udvariatlan is.*

Mester: A gyerekek néha még egy gyermek tulajdonságaival rendelkeznek. Azok az emberek, akikkel kapcsolatban van, szintén befolyással lehetnek rá. Az emberiség egy nagy festékkád. Ha valaki elmondhatja, hogy ő ebben a festékkádban nem lett festékes, akkor ő egy istenség. Ámbár a Dáfá-tanítványok azon vannak, hogy műveljék magukat, időnként nekik is meg kell tisztítaniuk egyszer saját magukat. A gyerekeknél ugyanígy van.

Azonkívül, ha a szülők valamilyen tekintetben nem csinálták rendesen, a gyerekeknél is létezhet egy megfelelő magatartás, hogy szándékosan mutassák meg a Dáfá-tanítványoknak, tehát a szülőknek. Erről már nem szükséges sokat beszélnünk, végül is gyerekekről van szó.

Tanítvány: *A koreai nyelvben egykor nagyon szívesen használták a kínai írásjegyeket, de miután beléptünk az újkorba, a tendencia olyan, hogy csak koreai írásjegyeket használjanak. Ez egy bizonyos zavarás a Fálun Gong terjesztésére. Kérek egy világos útmutatást.*

Mester: Én vissza tudok emlékezni arra, hogy korábban az ázsiai térségben, kivéve az arab országokat és Indiát, mindenhol vagy felerészben a kínai írásjegyeket használták, mivel ott nagyon sok kínai volt. A kínaiak üzleteltek, vagy még az ottani kormány magas rangú hivatalnokaként is dolgoztak, így nagyon sok iskola is létezett a kínaiak számára. Az ázsiai térségben korábban általában a kínai nyelvet használták, akár üzleteket kötöttek, akár kulturális cserék történtek, minden terület számára nagyon előnyös volt. A régi erők azonban feltétlenül akadályozni akarták a világi embereket, hogy megkapják a Fát, egyidejűleg bizonyos nehézségi fokokat is akartak teremteni a Fá-helyreigazításom számára. Így csináltattak egy nagyon rossz dolgot az XX-Párttal.

A régi erők úgy találták, ha a kínai nyelvet használják, akkor az emberek is túl könnyen fogják megkapni. A te Fálun Gongodnak is túl könnyű, hogy mindenütt elterjedjen a világon. Ha a régi erők csinálni akarnak valamit, akkor előfordulhat, hogy nem tudják többé ellenőrzés alatt tartani azt. Annak érdekében, hogy megcsinálják azokat a dolgokat, amiket csinálni akarnak, kihasználják az emberek nemzetekről alkotott nézeteit, és a hazájuk kultúráját műveltetik velük, így találtak ki néhány szimbólumot. Még az istenségek sem tartják őket írásjegyeknek. Egyszer a Kínai KP részt vett az akkori Oroszországban a KP egy nemzeti kongresszusán. A kongresszuson a Kínai KP nyilvánosan kimondta: „Mi – a Kínai Népköztársaság – ilyen és ilyen sok kínaival rendelkezünk a délkelet-ázsiai térségben. A szám nagyon nagy. Mihelyt felhívást teszünk egyszer, az ottani országok az XX-Párt országai lesznek.” Tudjátok, azon a kongresszuson akkoriban nagyon sok újságíró volt. Egyszerre ez a hír elterjedt mindenütt az egész világon. Még mielőtt a kongresszusnak vége volt, az egész délkelet-

ázsiai térségben kínai-ellenes beállítottságúvá kezdtek válni. Tudjátok, honnan eredt ez a „kínai-ellenesség”? Innen eredt. Különösen a dél-ázsiai térség országaiban, ott minden kínaiak által alapított iskolát bezártak, és minden kínainak meg kellett változtatnia a nevét és a családnévét egy őshonosra. Tilos volt a kínai nyelvet használni. Azonkívül a törvényhozásnál és az alkotmányában sok ország elrendelte, hogy a kínai nyelv használata tilos. Ez nagyon nagy nehézségi fokhoz vezetett némely területeken a mostani *Fá*-tanulás és a *Fá* megkapása számára.

Természetesen a régi erőknek fogalmuk sem volt a *Dáfá* hatalmas erejéről. Nem csak az ázsiai térségben, hanem mindenütt a világon léteznek olyan emberek, akik le tudják fordítani a *Dáfát* különböző nyelvekre, mindegy, hogy milyen nyelv az, ennek nincs befolyása a *Dáfá* tartalmára. De ez nagyon nagy akadály volt az emberek első csoportja számára, akik a *Fá*-helyreigazítás idejébe léptek be, és *Dáfá*-tanítványokká váltak.

Tanítvány: Azokban az anyagokban, amelyeket Hongkongban osztogatnak, egypár történet áll arról, hogy betegségek gyógyultak meg, mivel az ember csendesesen azt mondogatta: „Falun Dafa hao (A Fálun Dáfá jó)”. Egykor ez félreértésekhez vezetett a szárazföldi Kínából érkező turistáknál, azt gondolták, hogy mi annak csinálunk propagandát, hogy a beteg embereknek nincs szükségük gyógyszerekre, hanem csak arra, hogy csendesesen mondogassák: „Dafa hao”, úgyhogy a betegségeik már eltűnhetnek és meggyógyulhatnak.

Mester: A „Dafa hao” mondogatása nemcsak a hétköznapi emberek számára hatásos, hanem a *Dáfá*-tanítványok számára is hatásos, hogy megtisztítsák a gondolataikat. Ha te hagyod, hogy a tested összes sejtje azt mondogassa: „Dafa hao”, észre fogod venni, hogy az egész testedben létezik egy rezgés. (taps) Mert amit a mondogatás hoz mozgásba, az a *Fá*, ezért van ennek ilyen nagy ereje. De úgy gondolom, hogy legjobb bölcsességgel tisztázni az igaz körülményeket. A szárazföldi Kínán kívüli területeken nem szükséges így csinálnotok, szintén nem szükséges ezen a módon tisztázni az igaz körülményeket. Ez a környezet nagyon laza, az alapelv szempontjából világosan elmagyarázhatjátok az embereknek. Mivel a szárazföldi Kínában más a környezet; mivel a hazugságpropaganda különböző mértékben megmérgezte az ottani embereket, úgyhogy nekik is különböző megértéseik vannak a *Fálun Gongról*, azonkívül a szárazföldi Kínában élő emberek rendelkeznek bizonyos kulturális háttérrel a *qigong* megértésére, úgy a szárazföldi Kínában élő normál polgárok számára lehet így csinálni. A városokban és a szárazföldi Kínán kívül nem szükséges így csinálni. Hongkongban sem szükséges így csinálni. Már elég, ha ti nyíltan és őszintén tisztázzátok az igaz körülményeket.

Tanítvány: A *Fá* terjesztése és az igaz körülmények tisztázása közben léteznek olyan nyugati emberek, akik nagyon meghatódnak, és kekszet, gyümölcsöt és így tovább ajándékoznak a tanulóknak. Szeretném – kérem – megkérdezni, helyénvaló-e, hogy elfogadjuk őket? Több megbeszélés volt, a tanulóknak különböző véleményeik voltak erről.

Mester: Ezt mérlegelni kell. Ha a világi emberek valóban teljes szívükből szeretnének ajándékozni neked valamit, és te hajthatatlan maradsz, és elutasítod, akkor ez valóban egy kicsit udvariatlan. Mivel ezek nem értékes tárgyak, akkor az is rendben van, ha elfogadod őket, és köszönetet mondasz értük. De mindig az adott helyzet szerint kell cselekedni. Ha valaki nagyon-nagyon sok ennivalót ajándékozik, akkor azt valóban nem lehet elfogadni. Tehát tegyétek az adott helyzetnek megfelelően, vagy pénzt is lehet adni neki érte. Némely emberek ezt valóban jószívűségből teszik, ők látják, hogy te fázol, így vesz neked egy kávé vagy valami ennivalót, akkor megköszönöd neki. Ha pénzt akarsz adni neki, az is megy. Ha nem akarja elfogadni a pénzt, akkor szívélyesen megköszönöd neki. Ezt az adott helyzet szerint kellene kezelni.

Tanítvány: Újabban némely médiumok és televízióadások producerei – a hétköznapi emberek köréből – adásokat akartak készíteni a *Dáfáról*, azt remélik, hogy kaphatnának tőlünk néhány történelmi jelenetekről szóló dokumentumot. Szeretném megkérdezni a Mestert, hogyan járhatunk el helyesen ezzel?

Mester: Akkor meg kell nézni, hogy mit akar lefilmezni. Ha a felvonulásainkat és a kínzási jelenetek bemutatását akarja filmre venni, akkor hagyjátok filmezni, amit akar, mert ezek amúgy is a nyilvánosság számára vannak. Ha viszont a különleges életeteket, tehát azt, hogy hogyan tanuljátok a *Fát* és hogyan művelitek magatokat – ilyen dolgokat akar lefilmezni, úgy azt gondolom, akkor ezt inkább hagynia kellene. Miért kellene hagynia? Mert te nem tudod, hogy mi a szándéka, és milyen

mértéke van. Azonkívül a *Fá*-tanulás és a művelés nagyon komoly dolgok, az sem komoly, ha a hétköznapi emberek megjegyzéseinek a tárgyává válnak, ezért kell hagynia. Az emberek is csak nehezen érthetik meg.

Éppen most beszéltem arról, ami a művelők hanyag megjelenését illeti. Még egyszer ki kell hangsúlyoznom, hogy nem kellene hagynotok egy ragaszkodást sem feljönni. Némelyek azt gondolják: „Ó, a lompos dolog, ha a piszkos dolgok jó dolgokká változhatnak át, akkor én is piszkos maradok. (mind nevetnek) Nekem világosan el kell magyaráznom, hogy ennél a mellék-összellelem fogja megkapni őket! Nem kellene megtanulnotok ezeket a dolgokat. Még ha jó dolgokká is lehet átváltoztatni, és ha a fő-összellelem kaphatja meg őket, a *Dáfánál* nem ezen a módon művelik magukat. *Dáfá*-tanítványok, én mondom nektek, a jövőben nektek mindenetek meglesz. (taps)

Tanítvány: (fordítás) *Az igaz körülmények tisztázására való tekintettel a családtagok körében nem csináltam jól. Így a Fá-igazolásért végzett tevékenységeimről sem meséltem nekik. Tudatni akartam velük, hogy „a Fálun Dáfá jó”, és hogy nem mentem a végletekbe. Útmutatást kérek a Mestertől, hogyan magyarázhatjuk el világosan a családtagjainknak, hogy mit tettünk? Szeretném üdvözölni a Mestert a spanyol nyelvű országok tanulóinak a nevében is.*

Mester: Köszönöm nektek! (taps) Tulajdonképpen a kínaiaknak ez a fajta művelése nagyon idegen a nyugati társadalom számára. Amikor elkezdtem a terjesztést, arra gondoltam: mennyire érthetik ők meg? Hogyan fogják szemlélni az emberek a társadalomban? Ámbár a kulturális különbség ahhoz vezetett, hogy a nézetek kifejezési módja és az istenség felé való haladásnak a felismerési módja idegen számukra, minden ember tulajdonképpen csak jónak tarthatja azt a könyörületességet, amit művelőként képvisel az ember, és a *Dáfából* sugárzó jóra való energiát. Ha a *Dáfá*-művelés dolgáról van szó, az pontosan úgy van, mint az igaz körülmények tisztázásánál, az ember lépésről lépésre magyarázza el a családtagoknak. Először elmagyarázza, mi a *Dáfá*, később azt is elmondhatja, hogy ezt ő maga is tanulja. Tulajdonképpen úgy gondolom, hogy ez szintén semmi különleges. Sok esetben ezek a saját emberi gondolkodásmódból származó gondolatok.

Magyarázzátok el egyszer nyíltan és őszintén, csupán ne magyarázzátok túl magasan. Ámbár a rokonod, úgy véled: „Én nem szeretnék semmit sem eltitkolni előle, és mindent el akarok mesélni neki.” (mind nevetnek) A Mester nem azt mondta, hogy hazudnod kellene. Amire én gondolok, az az, hogy neked nem kellene túl magasan magyaráznod, különben elijesztheted. Mert a *Fáról* való felismeréseket mind lépésről lépésre kell elérni. Ha te hirtelen olyan magasan magyarázol, elijeszted. Azt mondhatod: „Ez a *Fá* nagyon jó, nagyon jó hatása van egy ember egészségére, előnyös mind egy ember testének, mind a szellemének, ahhoz vezethet, hogy az erkölcs újra megemelkedik. Ez a könyv nagyon jó. El akarod olvasni egyszer? Vagy érdeklődni akarsz róla?” A legfelszínesebb dolgok szempontjából magyarázzátok el. Saját maga érdeklődhet, és saját maga olvashatja el. Mert a *Zhuán Fálunban* a legalacsonyabb élőlények szempontjából magyarázzák el, és az emberi alapelvekkel, ezért az emberek mind felismerhetik a *Fát* a *Zhuán Fálunból*. Ha te az alacsony szintek szempontjából magyarázol, a családtagoknak semmi ellenvetésük sem lesz ellene. Ha nagyon magasan magyarázol, tehát azonnal a kezdetén már Buddháról és még nagyobb világegyetemről beszélsz, akkor azt fogják mondani, hogy talán beteg vagy, (mind nevetnek) mert talán ők valóban nem tudják majd elfogadni. Azonkívül a nyugati vallásokban „egyetlenegy Istenről” beszélnek. Az ő felismerésük szerint csak egy Isten létezik a világegyetemben, innen eredően ők csak nagyon nehezen tudják elfogadni. Csak lépésről lépésre lehet elkezdeni a felismerésekkel, úgy megy csupán.

Tanítvány: Üdvözlöm Önt, Mester! Szeretném – kérem – megkérdezni, hogy a jövőben egységesen hagyományos írásjegyeket fognak-e használni Kínában. Köszönöm!

Mester: Ezen még nem gondolkodtam el. Valójában a mai hagyományos írásjegyek a korábbiakról származó legrégebbi írásjegyekből fejlődtek ki. Lépésenként a mai állapotig fejlődtek. A kultúra ezen időszakának a kezdetén először a jóslócsont-írás¹⁶ létezett. Aztán jött a nagy és a kis pecsétírás¹⁷, azután a kancellista írás¹⁸ és aztán a szabályos írás¹⁹. A szabályos írás után alig léteztek még nagy változások. Természetesen az újkorban sok más írásfajta jött létre, olyan, mint a művészi írás, a vastag betűs írás, a *Song*-írás és így tovább. Legyenek most akár hagyományos, akár leegyszerűsített írásjegyek, úgy a *Dáfá* művelői számára már az is elég, ha most megérthetik a *Fát*. Ne törődjetez ezzel. Ez mind a jövőbeli emberek dolga. Még ha ez olyasmi is, amit a Mester később fog elintézni, ennek semmi köze a *Dáfá*-tanítványokhoz. Miért szükséges még az itteni emberek dolgaival törődni a beteljesülés után? Ennek egyáltalán nincs értelme. Ne törődjetez az ilyen

dolgokkal. Ha túl sokat töprengtek ezen, az megint egy ragaszkodás. Ami a jövő dolgát illeti, úgy azt hagyjátok meg a jövőnek.

Tanítvány: *Minden dolognál az őszinte utat kellene járnunk, és – olyannyira, mint lehetséges – az emberi társadalom állapotának is meg kellene felelnünk. Hogyan találhatjuk el a helyes arányt? Mi a helyzet például azzal, ha kölcsönt veszünk fel, hogy tovább fejlesszük a médiumainkat? Mi a helyzet a piramis eladási rendszerrel²⁰, amelyik nagyon vitatott a gyakorlók között Kínában és Kínán kívül.*

Mester: A Dáfá-tanítványoknak nem szabad rosszat tenniük. A (tisztességtelen) piramis eladási rendszer ma nyugaton sem létezik már többé. Ez a dolog pontosan arra szolgál, hogy embereket csapjon be. Szintről szintre csalással szednek ki pénzt. Minél távolabb hátul állnak a sorban, annál nagyobb a veszteség a résztvevők számára.

Minek foglalkoznak a Dáfá-tanítványok ezzel a piramis eladási rendszerrel? Helyes-e, hogy te egész nap azon töröd a fejed, hogy mások pénzét megszerezd? Hiszen ez nem helyes. Ennél te nem üzletelsz becsületesen. Veszteség nélkül nincs nyereség, árukat cserélnek. És mit csinálsz te ott? Ez semmi más, mint azon törni a fejed, hogy mások zsebéből kihúzd a pénzt. Nektek nem szabad ilyesmit csinálnotok! Én már régen beszéltem arról, hogy nem szabad piramis eladási rendszert működtetnetek. Bárki is csinálja ezt, az hibázik. Aki a szárazföldi Kínában élő Dáfá-tanítványok között ilyesmit működtet, azon van, hogy szabotálja a Dáfá-tanítványok művelési formáját. A jövőben el kell viselnie az összes következményt érte. (taps)

Nem vagyok amellet, hogy azért vegyetek fel hitelt a banknál, hogy tovább fejlesszétek a médiumokat. Mert ha te egy Dáfá-tanítvánnyal médiumokat csináltatsz, például cikkeket íratsz vele, úgy ő már elvégezheti a konkrét munkát. Ha viszont valamit gazdálkodatsz vagy hirdetéseket adsz el vele, az nagyon nehéz, mert már nem vagytok annyira hozzászokva ahhoz, hogy kapcsolatotok legyen az emberi társadalommal. Ha te hitelt vettél fel egyszer, hogyan akarod visszafizetni? Még csak hirdetést sem tudsz eladni. Ha nem tudsz hirdetéseket eladni a médiumok számára, hogyan tudsz még hitelt felvenni? Ha vissza akarod fizetni, akkor az csak hirdetés eladásával és az újságból származó nyereséggel sikerülhet. Nem vagyok amellet, hogy hitelt vegyetek fel. Pusztán ne csináljatok adósságot. Nem kellene adósságoknak lennie.

Tanítvány: *Amióta a Mester azt mondta, hogy többet kellene segítenünk a szárazföldi Kínában élő tanulóknak, gyakran hívtam fel azokat a Kínában élő művelőtársakat, akik otthon művelik magukat. De ők még mindig nem tudnak kilépni. A tanítvány nagyon aggódik miattuk, különösen ebben az időszakban, amikor a Fá-helyreigazítás már a végső szakaszban található. Szeretném megkérdezni a Mestert – kérem, hogyan kellene segítenem nekik.*

Mester: Az embernek segítenie kell a művelőtársainak. Senkit sem akar hátrahagyni, ez nem hibás. De ha ő valóban nem tud kilépni, és te is már minden tőled telhetőt megtettél, akkor nézd csak meg, milyen csomó van a szívében, és hol rejlik az akadály. Ha megtaláltad a csomóját és az akadályát, talán ki tudod oldani. Úgy gondolom, hogy sokan egyszerűen csak félnek. Egy istenség számára, egy művelő számára a félelem egy nagy ragaszkodás. Valóban nem megy, ha nem veti le. Így tegyétek a helyzetük szerint. Ha valóban nem megy, akkor semmit sem lehet csinálni. Némelyeknél egyszerűen csak aggódik az ember, ők nem tudják értékelni. A korábbi művelőknél nem létezett ilyesmi. Hiszen ki törődött veled? Ha valaki nem tudta megcsinálni, és nem tudta értékelni, akkor el volt intézve, egyszerűen hazaküldték. Így volt. Az nincs úgy, hogy feltétlenül meg kell váltani téged. Csak a Dáfá-tanítványok csinálnak ilyesmit. (taps)

Tanítvány: *Az utóbbi két hónapban megállapítottuk, hogy sok ember fogadta el a szórólapjainkat a középső és alsó társadalmi rétegekből. De a társadalom fő részének 70 százaléka még nem vett el anyagokat. Hogyan kellene ezt áttörnünk? Ha mi olyan formálisan öltözködünk, mint ma, meg fog akkor változni a helyzet?*

Mester: Nem ezen múlik. Ez pontosan az a probléma, amit éppen most említettem meg: Azokat a kínaiakat is, akik a különböző cégeknél dolgoznak, megmérgezte annak a gonosz gazfickóbandának a rágalmozó propagandája, amelyik a Dáfát üldözi. Nincsenek tisztában az igaz körülményekkel, és segítenek a gonosznak, hogy elterjessze ott a mérget. Főként rajtuk múlik. Ha meg akarjátok oldani a problémát, akkor ezzel kellene kezdenetek. Mert az amerikaiak azt gondolják,

hogy ezek mégis az ő kollégáik, és szavahihetőbbek lennének. Meghallgatják őket, de nem tudják, hogy ezek a kínaiak is károsodtak a méreg által.

Tanítvány: *Sok ázsiai ország, amely közel fekszik Kínához, sok zavarást tapasztalt. Szeretném megkérdezni a tisztelt Mestert, hogy a nyugati tanítványok elmehetnek-e oda, és segíthetnek-e, hogy javítsanak a helyzeten.*

Mester: A tanulók ezekben az országokban alapvetően szintén azon vannak, hogy elvégezzék ezt a munkát. Mindazonáltal egyes országok kormánya nagyon fél a Kínai KP-tól, ezért némely országok nagyon rosszul viselkedtek. Ha nektek van még valami más tennivalótok, akkor hagyjátok csak ezt. Ha te úgy véled, hogy van időd, akkor odamehetsz, és megpróbálhatod egyszer. Én csak azt mondhatom, hogy egyszer megpróbálhatod. Ezek az országok úgy viselkednek, mint egy olyan ember, aki nem tudja megbecsülni.

Tanítvány: *A Dáfá-tanítványok Ausztráliából üdvözlik a Mestert.*

Mester: Köszönöm nektek. (taps)

Tanítvány: *Szeretném – kérem – megkérdezni a Mestert: Hogyan tudunk helyesen mérlegelni a különböző országokban, a saját területeken végzett igaz körülmények tisztázása és a New York-i, valamint pekingi lakosok számára végzett igaz körülmények tisztázása között?*

Mester: Minden hely fontos. Bármely helynek is felelnek meg a körülményeid, úgy ott csinálod.

Tanítvány: *Minden szingapúri Dáfá-tanítvány üdvözlí a Mestert. Az indonéziai tanítványok megkértek bennünket, hogy üdvözlöljük Önt, ha látjuk.*

Mester: Köszönöm nektek. (taps)

Tanítvány: *Szeretném – kérem – megkérdezni a Mestert, hogy az emberek közötti konfliktusok pontosan olyanok-e, mint a művelők közöttiek. Miért látom azt, hogy a művelők közötti konfliktusok még mindig nagyon nehezen oldhatók meg? A felszínen egyetértően járnak el egymással, a hátuk mögött kölcsönösen kiegyensúlyozatlannak érzik magukat a szívükben. Mi a teendő, ha ez így megy tovább? (mind nevetnek)*

Mester: Mi a teendő? (mind nevetnek) Igen, mi hát a teendő? Művelők, hogyan lehettek hát ilyenek? De én tudom, mindig ugyanazt mondom erre: Ámbár némely dolgok nagyon feltűnőek nála, valójában azokon a területeken, ahol nem mutatnak fel problémákat, már nagyon jól művelte magát. Nem lehet összehasonlítani őt a hétköznapi emberekkel. Még kevésbé kellene azt hinni, hogy az effajta konfliktusok tiszta konfliktusok. Ezek lehetőségek számára, hogy megemelkedjen.

Ha ti mindannyian barátságos viszonyban vagytok egymással, és mindannyian nagyon kedvesek lennétek egymáshoz, senki sem akar bosszúságot okozni a másinak, és mindenki örömet okozna a másinak, akkor az rossz lenne. (mind nevetnek) Ez valóban rossz, mivel az ember nem művelheti magát többé. Egy konfliktus sem kerülne napvilágra, és ti nem támogathatjátok kölcsönösen egymást, és nem emelkedhettek meg. Ez hát nem lenne egy művelési közösség. A legnagyobb különbség közöttünk és a hétköznapi emberek között abban rejlik, hogy amikor konfliktusok bukkanak fel, mi mindannyian saját magunknál tudunk utánanézni. (taps) Semmi esetre sincs úgy, hogy nem merülnek fel konfliktusok. Ha valaki nem művelte jól magát egy területen, és úgy is mutatkozik meg, akkor súrlódások, nézeteltérések és véleménykülönbségek léteznek egymás között. Akkor utána kellene néznetek, hogy miben rejlik a probléma. Mindenki saját magánál keresi az okot. „Nem csináltam valamit jól, úgyhogy a többiek nem értenek egyet velem?” A másik is azt gondolja: „Vajon annak a rendje és módja, ahogyan feltettem a kérdést, nincs rendben, úgyhogy a többiek nem fogadhatják el?” Ha mindenki saját magánál tud keresni, akkor az művelés. Ha te nem saját magadnál keresel, akkor nem műveltél magad. Legalábbis ebben a pontban nem műveltél magad.

Valóban léteznek esetek, amelyekben a konfliktusok valamivel hosszabban tartanak. De előbb vagy utóbb fel kell ismerniük, hol rejlenek a saját problémáik. Jobb korábban megoldani őket, mint később. Senki sem juthat el a beteljesüléshez konfliktusokkal és ragaszkodással. (taps)

Tanítvány: *A buddhizmus Indiában jött létre, de később eltűnt Indiából. Ma sok különböző kultúra és nyelv létezik Indiában. Ez ahhoz is vezetett, hogy ott csak nehezen lehet terjeszteni a Dáfát.*

Szeretném – kérem – megkérdezni, hogy ez a régi erők elrendezése-e. Kérem a tisztelt Mestert egy utalásra.

Mester: Ez ugyanaz, mint Kínában. Kína olyan nagy, ott sok olyan nyelvjárás létezik, amit más emberek nem érthetnek meg. De ha mindannyian a mandarint, tehát a hivatalos kínai nyelvet beszélik, akkor mindannyian megérthetik. Indiában tulajdonképpen ez ugyanúgy van, ott is létezik egy hivatalos nyelv. Sok indiai még angolul is ért. Korábban az angolok viszonylag sokáig voltak ott. Az idősebb emberek között sokan vannak, akik tudnak angolul beszélni. Mivel India nagyszámú lakossággal és viszonylag nagy területtel rendelkezik, teljes bizonyossággal léteznek különbségek a nyelvek vonatkozásában. Úgy gondolom, hogy ez nem probléma a *Fá* megkapására. A régi erők biztosan megpróbálják megakadályozni az embereket, hogy megkapják a *Fát*. Ha a *Dáfá*-tanítványok Kínában meg tudják oldani ezt a problémát, úgy Indiában is meg lehet oldani.

Miután az indiaiak²¹ más vallásokat és másfajta hiteket tanultak, az indiaiak nagyon erősen megváltoztak az újkorban. Korábban az indiaiak is nagyon egyszerűek voltak. Azonkívül az indiaiak fajtát egy Buddha teremtetette.

A Földön élő embereket különböző istenségek teremtették. Ez olyan, mintha a világegyetemben levő némely istenségek a három világgörbe helyezték volna a lábait. Léteznek a buddhák, a *daók* és a különböző istenségek lábai. Az ő talpuk, tehát a legalsó részecskék a három világgör és a földgolyó. Ezen különböző világi emberek léteznek. A különböző embereknek különböző istenségek rendszereihez van kapcsolatuk. Sákjamuni gyakran mondta, hogy a lábak piszkosak. Valójában arra gondolt, hogy itt alacsony szint van az embereknél. Vagyis miután az istenségek megteremtettek egy embert, az ember az istenség rendszerének egy része, ezért kell törődniük az istenségeknek az emberekkel. De a kései szakaszban azok az istenségek, akik embereket teremtettek, feladták a három világgört és az emberiséget a *Fá*-helyreigazítás miatt. Azoknak az istenségeknek, akik embereket teremtettek, el kell válniuk a három világgörtől. Így az emberek elszigetelődtek. De ez az emberek felszínén levő alak, nevezetesen az emberbőr, még mindig rendelkezik a különböző fajok alakjaival. Nekik azonban nincs többé kapcsolatuk az odafent levő istenségekhez. Ez azt is jelenti, hogy nekik semmi közük sincs többé a korábbi istenségekhez, akik embereket teremtettek. A világegyetemben levő magas szintek istenségei nem azért jöttek le egyik a másik után és születtek újra emberként, hogy megkapják a *Fát*? Más szóval a legtöbb emberi testet olyan élőlények használják, akik magasabb körökből jöttek le azért, hogy emberek legyenek. Ezt a ruhát magasabb körök élőlényei öltik fel. Aki itt az emberek között tartózkodik, azt nem lehet többé istenségnek nevezni. Mert korábban, ha egy élőlény idejött az emberek közé, soha többé nem térhetett vissza. Ha erre a szintre jutott, akkor ennek a szintnek egy élőlénye. Ez azt is jelenti, hogy ő pontosan egy ember. A különbség csak abban rejlik, hogy ők magas szintekről jöttek. Ha már idáig beszéltünk, nevezetesen ez azt jelenti, hogy azok, akiket nem lehet megváltani a *Dáfám* terjesztésénél, de még nem váltak olyan rosszá, hogy ki kell selejtezni őket, tehát ezek az élőlények, akik egykor istenségek voltak, örökre emberek lesznek itt. Feltéve, hogy nem vétkeztek a *Dáfá* ellen, és nem nagyon rossz emberek, akkor ez megy. A következő időszakban, amikor a jövőbeli emberiség valóban elkezdődik, ők emberek lesznek.

A mai emberiség szintje nem egy örökké stabil szint a világegyetemben. A három világgört a *Fá*-helyreigazítás számára teremtették. Mindegy, hogy milyen hosszú időt tudnak maguk mögött a történelemben, ezek az élőlények a *Fá*-helyreigazítás miatt vannak itt, mivel a *Fá*-helyreigazítással vannak kapcsolatban. Az istenségek irányították az emberiséget, hogy megteremtsék a kultúrákat, az emberiség magatartásmódját, az emberiség gondolatait és az emberiség élőlényének a szerkezetét. Ez a folyamat pontosan az a történelem, ami arra szolgál, hogy végrehajtsa a *Fá*-helyreigazítást. A *Fá*-helyreigazításért létezik. A *Fá*-helyreigazításért cserélgették állandóan a dinasztiákat. Ez azt is jelenti, hogy az emberek tulajdonképpen nem valódi élőlények ezen a szinten²². Az emberek e szintjének az élőlényeit és a társadalmat célirányosan teremtették meg. Ha az emberek jól viselkednek a jelenlegi *Fá*-helyreigazításnál, akkor az emberiségnek szerencséje van. Mert egykor itt terjesztették a *Dáfát*. E szint élőlényei – az embereknek – az igazi történelme a jövőben fog valóban elkezdődni. A *Dáfá* fogja megteremteni az emberi életet a jövőben e szint számára. Más szóval a jövőben valóban fognak létezni emberek. Ez a szint örökre a kozmikus szerkezet egyik része lesz. Ez a szint örökre a világegyetem egy rétegéhez fog tartozni. (taps) Így azok, akik nem vétkeztek a *Dáfá* ellen, és a *Dáfát* sem művelték, örökké emberek lesznek itt a jövőben.

A mai emberiség valóban nagyon ijesztő. Korábban alig merészelt valaki idejönni. Miután idejött, a ködbe jutott. Bármilyen magas szintről is jött egy istenség, az agyomosás után semmire sem tudott emlékezni többé. Ha az embervilág ellentétes alapelveibe jutott, akkor az embervilágban élő emberek személyes előnyeinek és érzelmeinek az ösztönzése alatt mindenre képes. Itt csak egyre tovább lehet tönkretenni egy élőlényt. Alig mentheti meg saját magát. Az emberi érzelmek vízként testesülnek meg az embereknek ezen a szintjén. Még apróbbak, mint annak a víznek a részecskéi, amit az emberek láthatnak. Nagyon sűrűek. Ez egy istenség, de alaktalan. Pontosan úgy hívják: „Érzelem”²³. Ő egy istenség, akit a három világkör megteremtésekor teremtettek meg. Neki pontosan ez a funkciója²⁴. Itt minden élőlényt, akinek a teste a három világkörön belüli részecskékből áll, érzelmek itatják át. Ha az emberi test molekuláit a mikroszkopikusban nézzük meg, ezek nagyon nagy részecskék. A részecskék között léteznek köztes terek. Amikor az emberek elmerülnek az érzelmekben, akkor az emberi test molekulái közötti köztes tereket és még a molekulákon belüli köztes tereket is érzelmek járják át. Úgy merülnek beléjük mindannyian, mint a vízbe. Ugyan ki állíthatja, hogy őt nem rántják magukkal az érzelmek? Aki ki tud jutni az érzelmekből, az egy istenség. (taps) Az, hogy boldog vagy-e vagy sem, mi tetszik neked és mi nem, hogy mérges vagy-e, a kedélyedből fakadó összes reakciód, milyen tárgyakat kedvelsz, milyen munkát szeretsz, mit eszel szívesen, mindez az érzelmekből fakad.

Egy ember testét a felszínen – ámbár az élőlény magas szintről jött –, ezt a felszínen levő emberi testet ennek a dimenzióknak a különböző gabonáival és élelmiszereivel táplálják, és ezáltal nőni fog. Ez a felszín, amit láttok, szintén nagyon bonyolult. Az ember rendelkezik egy igazi testtel. Természetesen ezt a *Fát* a jövőben kell elmagyarázni. Ez a három világkörön belüli *Fá*hoz tartozik. Az emberi test összetétele nagyon bonyolult. Amikor egy ember megszületik, akkor azoknak az alacsony körökben levő istenségeknek, akik az újrászületésre illetékesek, egy emberi bőrt kell adniuk az embernek. Ez az emberi bőr azonban kezdetben nagyon kicsi, abban a dimenzióban nagyon kicsinek tűnik. Amikor még embrió, ennek a dimenzióknak az anyagait a szülőkön keresztül kapja meg, ezt táplálásnak nevezik. Folyamatosan tovább tágul. A nagyra táulás folyamata a növekedés folyamata. A nagyra táulás oka abban rejlik, hogy a testet folyamatosan megtöltik az ebből a dimenzióból származó anyagokkal, úgyhogy ez az igazi bőr folyamatosan tovább tágul. Egy ember növekedésének a folyamata a születés után pontosan ez. Mindegy, hogy az emberiség milyen ételét eszed, a tested növekedni fog. A növekedésed valójában úgy van, hogy az igazi bőrt azok a sejtek tágítják nagyobbra, amelyeket a születés után az ételek alakítanak át. A halál után az igazi bőrt normális módon aztán félrehúzzák. Mivel mikroszkopikusabb, mint a legkülső felszínen levő anyagok, így az istenség egyszerűen csak úgy el tudja venni. Mihelyt az igazi bőrt elveszik, a felszínes test elkezd rothadni. Feloszlik, mert ennek a dimenzióknak a földjéből származó anyagokból áll. Vissza fog térni a földre, ezért fog itt elrothadni.

Én már a három világkörön belüli *Fát* magyarázom. (mosolyog) (mind nevetnek, taps) A felszínen levő emberként ezt szívesen szeretné hallani az ember, ennek azonban semmi haszna a magas szinteken való művelés számára. Tehát ez azt jelenti, hogy amit éppen elmagyaráztam, tulajdonképpen az, hogy a magasabb körökből való élőlények viselik ezt a ruhát – az emberi bőrt –, nevezetesen ezt a felszínen levő emberi testet. Mivel egy ember felszínes alakját korábban az istenségek teremtették, korábban mindig azzal az istenséggel volt kapcsolata, innen eredően rendelkezik alapvetően annak az istenségnek az alakjával, nagyjából és egészében véve ők ugyanolyanok. Az embereknek lehet különböző alakjuk, de összességükben az istenségek alapalakjával rendelkeznek. Tehát a különböző istenségek különböző embereket teremtettek. De mivel elkezdődött a *Fá*-helyreigazítás ideje, ők mindannyian feladták az embereket. Némelyik azt mondja: „Én valamelyik népből való ember vagyok.” Valójában az istenségek szemében te egy néphez sem tartozol. Csupán a felszínes tested rendelkezik még annak a népnek az alakjával, de a valódi éned nem rendelkezik vele. Könnyen lehet, hogy te egy másik néptől származol, sok élőlény a mennyből jön.

Amikor az istenségek embereket teremtenek, azt nem a mennyben csinálják, hanem a földön. Ez azt jelenti, hogy a föld anyagaiból teremtették őket. Az „Ószövetségben” alkalmasint ez a kijelentés létezik: Jehova földből teremtette az embereket.²⁵ Valójában a molekulák a világegyetemben levő legalacsonyabb réteg legfelszínesebb részecskéihez tartoznak, vagyis az istenségek szemében a részecskéknek ez a rétege a föld, ez pontosan sár és föld. Mert az ő anyagaik a kozmikus anyagok lényege, minél tovább megy lefelé a világegyetemben, annál alacsonyabb lesz a

szint, és annál nagyobbak és durvábbak az anyagok részecskéi, tehát annál rosszabbak, és az ő meglátásuk szerint piszkosabbak is. Innen eredően a menny és a föld az ő szemükben nem ugyanaz, mint azt az emberek gondolják. Ha az emberek azt mondják, hogy valaki a mennybe jutott, úgy valójában te csak a molekulák között mentél magasabbra és messzebbre. Még nem hagytad el a molekuláris réteg dimenzióját, ezért nem vagy valóban a mennyben. Az a menny, amelyre az istenségek gondolnak, mikroszkopikus részecskékből áll, az csupán az igazi menny.

A tudósok azt mondják: „Hol léteznek hát istenségek? Mi már láttuk a távcsővel az eget. Hol léteznek hát istenségek?” Ez viszont nem az igazi menny, hanem csak az emberi felfogás szerinti ég. Ez nem az igazi menny, amire a világegyetemben levő élőlények gondolnak. A föld sem felel meg a valódi föld teljes fogalmának. Amikor az emberek szemlélik a Földet: „Ó, ez a földgolyó, ez a mi földünk, mi a földgolyón állunk, a Föld kerek.” De az istenségek azt mondják, hogy nem kerek. Hogyhogy nem kerek? Hiszen mi tisztábban látjuk, mint az istenségek. Gondoljátok csak át, az istenségek a molekulákat tartják a talajon levő földnek. E réteg dimenziójának az anyagai nem molekulákból állnak? A levegő, amelyet emberi szemmel nem láthatunk, nem molekulákból áll? A levegőben még anyagok milliárdjai léteznek, amelyek hasonlóak a levegőhöz, és megtöltik a három világgörd. Csak azon múlik, hogy a szemek nem láthatják a molekulákat, valamint a még kisebb részecskéket, mindazonáltal ők sűrűn kitöltenek mindent ebben a dimenzióban. Az emberiség pusztán a molekulákban, illetve a még kisebb részecskehalmokban van eltemetve. A molekulákból álló felszínes anyagok az embervilág felszínes formájában különböző formákkal rendelkeznek, némelyeket istenségek teremtettek, némelyeket emberek építettek fel. Amit emberek építettek fel, az például ez az épület; némelyeket istenségek teremtettek: víz, kövek, föld, levegő, fém, növények, állatok, emberek, valamint az égen levő csillagok és a földgolyó is. Az emberek csak azon a dimenzió belül értik meg a világot, amely ebből a részecskerétegből áll. Ők csak ebben a nagyon szűk dimenzióban értik meg a világegyetemet. Az ég és a föld, amire az emberek gondolnak, nem az igazi menny és nem az igazi föld. A földgolyó éppúgy, mint a levegő, molekulákból áll. Az istenségek szemében ez mind föld. Az ebből a részecskerétegből álló dimenzió a mikroszkopikusban önmagában a föld, de csupán a még mikroszkopikusabb részecskékből álló szintek az igazi menny.

Éppen most magyaráztam el, hogy az indiaiakat buddhák teremtették. A gesztusaik és a viselkedési módjuk nagyon hasonló ahhoz, amilyen a buddháé, korábban még hasonlóbb volt. Az újkor társadalmában néhány dolgot összezavartak a fajok. Az arabok és a kínaiak mind nagyon közel laknak Indiához, az indiaiak nagy része az újkorban szintén félvér. A korábbi indiaiak nagyon tiszták voltak. Nézd csak meg, amikor az indiaiak előadják a néptáncukat, akkor a kézmozdulataik és a testtartásuk nagyon hasonlít a buddha gesztusaihoz és testtartásaihoz. Nagyon hasonlóknak találom őket. (taps)

Tanítvány: *Újabban létezett néhány terrorista támadás a turisták ellen Oroszországban²⁶, sok ember aztán semmit sem akar hallani többé a szárazföldi Kínában folyó szörnyű üldözésről.*

Mester: Ez is egyfajta zavarás. Nem tesz semmit. Tisztázzátok az igaz körülményeket úgy, ahogyan annak lennie kell. Tulajdonképpen egyszerűen csak zavarni akar. Ne zavartassátok magatokat tőle, csináljátok tovább azt, amit csinálnotok kell, mint mindig. Átmenetileg nehéz, de a nehézség nem fog sokáig tartani.

Tanítvány: *Ami az írásjegyek megváltoztatását illeti, ez csak a Dáfá-könyvekre korlátozódik? Mert a médiumoknál...*

Mester: Ha azokról a cikkekről van szó, amelyeket a hétköznapi emberek számára írsz, ott nem szükséges megváltoztatnod az írásjegyeket. Az nem megy, ha a hétköznapi emberek nem érthetik meg őket. Most ne vonjuk bele a hétköznapi emberek dolgát.

Tanítvány: *Nekem van egy rossz gondolati karmám. Mindig elutasítottam, és azt is megpróbálom, hogy egyre újra eltávolítsam. De már nagyon hosszú ideje tart, és még mindig nem sikerült eltávolítanom. Azzal is tisztában vagyok, hogy az nem én vagyok.*

Mester: Ha nagyon rossz, akkor távolítsd el. Néha lehet használni egy másik módszert, és a hatás is nagyon jó. Nem kell mindig radikális cselekvési módnak lennie. Te küldhetsz egy ilyen gondolatot: „A világegyetemben éppen a Fát igazítják helyre. Azoknak, akik nem zavarják a Fát-igazolásomat, fel tudok ajánlani egy megfelelő elrendezést, úgy, hogy ti a jövő élőlényeivé váljatok. Bárki is szeretne egy könyörületes megoldásban részesülni, elhagy most engem, és a körülöttem levő

környezetben várakozik. Ha viszont valóban nem vagy képes arra, hogy elhagyj engem, úgy ne gyakorolj rám semmiféle hatást, és ne zavarj semmilyen módon. Ha később eljuthatok a beteljesüléshez, egy könyörületes megoldásban foglak részesíteni benneteket. Azokat, akik teljesen rosszak, és még mindig zavarnak, és a mérce szerint nem is lehet többé megtartani őket, csak eltávolítani lehet. Még ha nem is távolítalak el benneteket, a kozmikus *Fá* nem engedheti meg, hogy megtartsalak.” Ha ilyen gondolatot küldesz, ez már rendkívül könyörületes a nagyon alacsony élőlények számára. Szintén könnyebb lesz azokat eltávolítani, akik még egyre zavarnak.

A világegyetemben történő *Fá*-helyreigazításnak megvannak a mércéi. Ha így cselekszel, többé senki sem mondhat ellene semmit. Az alapelvek nagyon egyszerűek, azokat, akiket el kell távolítani, el is távolítják. Sok alacsony dolgot teljesen el lehet távolítani, lényegében ez egyáltalán nem probléma. Mindazonáltal ha így cselekszik az ember, többé egy élőlény sem mondhat ellene semmit. Azoknak, akik még mindig rosszat tesznek, többé semmi érvük sincs mellette. Úgy lesz, ahogyan lennie kell. (taps)

Tanítvány: *Az Ön Fá-magyarázatainak a fordítási eljárása közben némely tanulók azon a véleményen vannak, hogy szóról szóra kellene lefordítani az eredeti szöveg szerint, mások viszont azon a véleményen vannak, hogy az adott idegen nyelv nyelvhasználatának megfelelően kellene lefordítani őket.*

Mester: Úgy gondolom, hogy néhány ázsiai nyelvnél megy a szóról szóra való fordítás. De ez nem olyan egyszerű, különösen a nyugati nyelvekre való fordításnál. Az már elég, ha a legfelszínebb jelentést hasonló szavakkal adja vissza. Az már elég, ha – olyannyira, mint lehetséges – megfelel az eredeti jelentésnek. Az ilyen kérdések valóban gyakran merülnek fel a fordítás során. Az már elég, ha a fordítás olyan közel áll a felszínes jelentéshez, mint lehetséges.

Van még egy dolog. Némelyek jónak találják, ha köznyelvre fordítják. Például angolul létezik egy könyv, amelyet teljesen köznyelvre fordítottak le. Némelyek azt mondják, hogy ezt könnyű megérteni. Természetesen ez nem rossz dolog. Mindazonáltal azt találom a legjobbnak, ha a szabványos nyelvtanhoz igazodik az ember, és – olyannyira, mint lehetséges – az eredeti jelentésnek megfelelően fordít. Azok, akik angolt tanultak, vagy nyelvtudományt tanulmányoztak, talán nem tudják elfogadni a nagyon dialektikus köznyelvet. Ha viszont te a szabványos nyelvtanhoz igazodsz, úgy mindenki tanulhatja és olvashatja. Ne aggódjatok amiatt, hogy nem tudja megérteni az ember. Nincs nekünk már olyan sok angolul beszélő tanulónk? Nem értették-e meg mindannyian? Ez nem probléma.

Mivel ti még a *Fá*-konferenciánál vagytok, és én olyan sok időt vettem igénybe, ez hát bizonyára nem megy. (taps) (Arra utalnak, hogy megy.) Sok üdvözlét van.

Tanítvány: *A következő helyekről való összes Dáfá-tanítvány: Spanyolország, Ausztria, Magyarország, Portugália, Vietnám, Indonézia, Új-Zéland, Franciaország, Japán, Hollandia, Belgium, Németország, Olaszország, Anglia, Ausztrália, Lettország, Írország, Szingapúr, New York-i nagytérség, Skócia, Laosz, Irán, Oroszország, India, Csehország és Dél-Afrika – üdvözlí a Mestert!*

Mester: Köszönöm nektek mind! (taps) Itt vannak még üdvözlétek a szárazföldi Kínából.

Tanítvány: *A következő helyekről való összes Dáfá-tanítvány: Guangdong, Jiangmen, Henan, Zhengzhou, Xuzhou, Pingdingshan, Xian, Hainan, Wenchang, Tangshan, Jiamusi, a shangdongi Heze, Harbin, Hunan, Huaihua, Shandong, Gaotang, a Hebei-i Pingxiang, Xinxian, Sanhe Yanjiao, Tianjin, Pekingi Egyetem, Qinghua Egyetem, Kínai Tudományos Akadémia, a shangdongi Jinan, Shijiazhuang, a hunani Leiyang, Nanchang, Hongdou, Zhejiang, Fuyang, Ningbo, Qiqihar, Hubei, Hongkong, Shanghai, Guangzhou, Liaoning, Shanhaiguan, Shandong, Guangxi, Shenyang, Hefei, Dandong, Yanji, Dalian, Zhanjiang, Guizhou, Chongqing, Chengdu, Wuhan, Jinzhou, Yunnan, Makaó, Zhuhai, Lanzhou, Hebei, Jilin – üdvözlí a Mestert!*

Mester: Köszönöm nektek mind! (taps) Mivel nagyon sok cédula van, ha mindet el fogom olvasni, akkor a *Fá*-konferencia egész idejét egyedül én fogom igénybe venni. (taps) (Ez azt jelenti, hogy azt kívánják, hogy tovább beszéljen.) Így olyan sokat olvasok el, amennyit lehetséges. (taps)

Tanítvány: *Létre akarunk hozni egy alapítványt a Dáfá-tanítványok árvái számára, tanácsot kérünk a Mestertől.*

Mester: Ezek mind jó dolgok, ezt csinálhatjátok. Én már egész idő alatt ezen töprengtem. Miután a Dáfá-tanítványokat halálra üldözték, a gyermekeiknek nincs többé otthonuk, vagy gondozásba adják őket valakihez. Az nem megy, ha nem törődök velük. Úgy azt gondolom, állítsatok össze egy névlistát róluk, aztán megpróbáljuk kihozni őket. (taps) Gondozásba vesszük és felneveljük őket, iskolákat is alapíthatunk számukra. (taps)

Tanítvány: *A probléma, amibe ütköztem: Hogyan tudhatom, hogy melyik projekt fontosabb, és kellene még jobban megtervezni?*

Mester: Ez viszont a te dolgod. (mind nevetnek) Ez túl konkrét, ne a Mestert kérdezd.

Tanítvány: *Van egy tanuló, akinek néhány évvel ezelőtt elmebetegség rohamai voltak, és kórházban kezelték. Az utóbbi években azonban nem volt visszaesése. Most részt vesz a Fá-igazolás²⁷ munkájában. Javasolnunk kellene neki, hogy olyan keveset lépjen fel a nyilvánosság előtt, mint lehetséges, és inkább a háttérben végezze többet a munkát?*

Mester: Ez egy jó javaslat. Ha némely tanulók nem tudnak jól uralkodni magukon, és a Fát tanulása előtt elmebetegek voltak, akkor otthon művelhetik magukat. Amikor akkoriban a Fát terjesztettem, mindig mondtam, hogy az elmebetegeket nem kell hagyni, hogy részt vegyenek a szemináriumokon. Ha tanulsz, akkor törődhetsz veled. Még ha otthon is tanul az ember, én mindenkit megváltok. Nem volt szabad azonban részt venniük a szemináriumokon. A Dáfá-tanítványok művelési környezetét biztosítani kell, és nem szabad megzavarni. Innen eredően nem engedtem meg a súlyos betegeknek és az elmebetegeknek, hogy belépjenek a szemináriumterembe. Az elmebetegség kórelőzményével rendelkező tanulók tehetnek valamit a háttérben, de az igaz körülmények tisztázására végzett munkát csinálhatják valamivel kevesebbet, vagy egyáltalán nem csinálhatják.

Tanítvány: *A Dáfában megkövetelik a tanulóktól, hogy gyilkosság és gyűjtogatás láttán az embernek nem kellene érintetlennek maradnia. A szárazföldi Kínában élő tanulók éppen az életüket veszítik el, én valóban nem tudok többé otthon maradni és várni, a Tienanmen térre²⁸ akarok menni, és meg akarom mondani az embereknek: „Falun Dafa hao”, a Dáfá megmentette az életemet.*

Mester: Most az még nagyon gonosz ott. Ti nem nézelődhettek egyszerűen a tanulók elleni üldözésnél a szárazföldi Kínában, de azt sem akarom, hogy üldözzenek benneteket. Tegyetek több erőfeszítést az igaz körülmények tisztázásánál, hogy megállítsátok az üldözést. Mesterként elsősorban a te biztonságodra gondolok. (taps)

Tanítvány: *Miközben műalkotásokat hozunk létre, hogyan találhatjuk meg a helyes mértéket, és hogyan tudjuk egyensúlyba hozni a mai emberiség által elfogadható művészetet és azt a művészetet, amellyel a jövőnek kell rendelkeznie? Azon vagyunk, hogy megteremtsük az új művészetet?*

Mester: A gálának, amit maguk a Dáfá-tanítványok rendeznek, lehetőleg még őszintébbnek és még jobbnak kellene lennie. Az, hogy mit ábrázolnak a műalkotások létrehozásánál, csak a téma kérdése. A kulcs arra, hogy a nézők el tudják-e fogadni vagy sem, a művészeti színvonalon múlik.

Tanítvány: *Nagyon könnyen jutok levert állapotba. Úgy találom, hogy a legnagyobb szenvedés az életben a magány, a család biztonsága nélkül. Nagyon nehéznek találom, hogy megszabaduljak a magánynak ettől az árnyékától. Hogyan kellene megértenem ezt a problémát? Ez a történelem előtti karmából ered? Vagy ezek azok a tényezők, amelyeket a művelés során kellene eltávolítanom?*

Mester: Ha karma vagy zavarás, akkor távolítsd el. Egy élőlényként – miért nem létezik most többé az a lelkesedés, amivel kezdetben rendelkezél, amikor megkaptad a Dáfát, és a büszkeség arra, hogy megkaptad a Dáfát, valamint az az érzés, hogy te megkaptad azt, amit mások nem kaphatnak meg? Nincs többé szorgalmas előrehaladás, nem igaz? Még akkor is, ha az igaz körülmények tisztázása miatt nincs többé idő, hogy érzékeld önmagadat, ez is azért van, mert a Dáfá-munkát és az összes élőlény megmentésére szolgáló munkát végzed. Miért érzed magad magányosnak? Ha élőlényeket mentesz meg, és azokat a dolgokat csinálod, amiket a Dáfá-tanítványoknak kell csinálniuk, semmiképpen sem lesz ez az érzésed. Hogyan lehet az embernek ilyen érzése a Fát-tanulás és a szorgalmas előrehaladás közben? Amikor lazított, csupán akkor van ideje és kedve, hogy érezze a hétköznapi embereknek ezeket az érzéseit. Az nincs úgy? (taps)

Tanítvány: *Az utóbbi időben egy művelőtárs mindig támogatott pénzügyileg, ezért lehetséges nekem, hogy New Yorkban maradjak, és több dolgot, illetve több Dáfá-munkát végezzek. Nem egészen*

találom helyesnek, hogy segítséget fogadjak el másoktól. Én megkérdem – kérem – a Mestert, hogy helyes-e a felismerésem?

Mester: Én is úgy találom, hogy minden *Dáfá*-tanítvány azon van, hogy adjon, maga az ember is azon van, hogy adjon, és tisztázza az igaz körülményeket. Ha mások adománya által kap támogatást az ember, akkor az nem azt jelenti, hogy egy feltétellel teszi? Ha mások semmit sem adnak neked, akkor nem csinálod többé? Ha elveszünk valamit másoktól, nem érezzük, hogy tartozunk nekik valamivel? Lehetünk-e nyugodtak? De léteznek különleges esetek is, ezért ezt nem lehet abszolút így mondani. Ha azok a tanulók, akiknek cégük van, valamivel többet adtak arra, hogy más tanulók valamilyen projektjét támogassák, akkor ezt meg lehet érteni. De normális körülmények között ezt nem találom rendben levőnek. Ámbár az igaz körülmények tisztázására való munkát végzi az ember, ennek ellenére nem találom rendben levőnek. Ha sikerül hosszú távon itt maradnia, akkor munkát kellene találnia, és a szabadidejében csinálnia azt, ez is megy. Mindenesetre a pénzügyi problémát mégis saját magának kellene megoldania. A létfenntartását nem mások támogatásán keresztül kellene biztosítania, ez nem megy.

Én itt a *Fá*-alapelvek szempontjából magyarázom el. Valójában az istenségek tágra nyílt szemekkel néznek benneteket, ezért nem kellene így cselekednie az embernek. Ha valóban nincs abban a helyzetben, akkor otthonról végezze a *Dáfá*-tanítványok más munkáját. Amire én gondoltam, az az, hogy azok, akik képesek rá, tisztázhatják itt az igaz körülményeket. Aki viszont nincs abban a helyzetben, annak vissza kell térnie a szülővárosába, és ott végeznie az igaz körülmények tisztázására való munkát, az ugyanaz.

Tanítvány: *Elmagyarázhatná-e – kérem – egyszer a külföldi kínaiak károsodását a külföldi XX honlap mérgén keresztül, ami a Jiang ördögnek van alárendelve?*

Mester: Nem érdemes ilyen dolgokról beszélni a *Fá*-konferenciánkon. Bármilyen utat is jár egy élőlény, el kell viselnie a következményt érte. Bármilyen útra is térnek ezek az emberek, az a saját döntésük. Még ha világossá is tetted számukra, ennek ellenére vissza kell fizetniük azt, amivel tartoztak. Mindegy, hogy mit tett az ember, vissza kell fizetnie. Az egyáltalán nem megy, ha nem fizeti vissza. De hány embert károsított meg az általuk terjesztett mérég? Ezek a bűnök és a karma olyan nagy, mint a hegyek és az ég, úgyhogy már nem egyenlíthetik ki őket. Túlságosan sok olyan élőlény van, akit megkárosított a mérgük. Tehát ha a médiumok rosszat tettek, akkor nagy a bűnük erre, ezt én a *Dáfá* elleni szabotázs dolgaira vonatkoztatom.

Tanítvány: *Hogyan segíthetnek a lengyelországi tanítványok a szárazföldi Kínában élő tanítványoknak? A lengyelországi Dáfá-tanítványok üdvözlik a Mestert!*

Mester: Köszönöm nektek! (taps) A lengyelországi *Dáfá*-tanítványok – úgy gondolom, hogy mindenhol lehet végezni a munkát az igaz körülmények tisztázására. Ha van ideje az embernek, más területeken is lehet csinálni, ez mind nem probléma, ez is egy segítség a szárazföldi Kínában élő tanulók számára. Most a szárazföldi Kínán kívüli tanulók megteremtettek néhány körülményt, ez erősen gátolta az ottani gonoszt. Egyidejűleg segítenek az ottani tanulóknak felismerni, milyen fontos, hogy kilépjenek. Ezt mind lehet csinálni. Ha nektek más lehetőségeitek vannak, az is megy.

Ha viszont arról van szó, hogy pénzt utaljatok át nekik, akkor ne tegyétek azt. A pénz nem fog mindig az ő kezükbe jutni, és ők is azon vannak, hogy műveljék magukat. Ha sok pénzük van, akkor feljön az emberi szív, ez megint csak ragaszkodásokat hívhat elő. Ők gonosz környezetben találhatók, némely területeken ez valóban nagyon kemény, de amíg jól csinálják, a Mester törődik velük. A saját útjukat maguknak kell járniuk. A Mester ezt mind mérlegelni fogja. Ezeknek a dolgoknak nem kellene lényeges problémáknak lenniük.

Tanítvány: *Némely tanulók nem igazán értették meg a Fát a Fá szempontjából, amikor megkapták a Fát. Nem állítanak fel szigorú követelményeket önmagukkal szemben, úgyhogy a negatív viselkedési módjuk zavarja a környezetükben levő új tanulókat, és már nem akarják tovább művelni magukat. Szeretném – kérem – megkérdeni, hogy meg lehet-e menteni őket? Azok a tanulók, akik zavarták őket, jóvá tudják-e tenni az általuk okozott károkat?*

Mester: Ha egy tanuló miatt egy másikat nem lehet megváltani, akkor az egy nagyon komoly probléma. Művelőként csak megmenthetsz élőlényeket, és nem szabad tönkretenned őket. Te istenséggé művelheted magad az embervilágban, és te tönkre is teheted az embereket az

embervilágban, ezek egyforma nagyságrendű dolgok, innen eredően nem szabad alábecsülni ezt a problémát. Ha arról van szó, hogy mivel tartoztál te a művelés előtt, azt már elválasztották, az egy másik dolog. Ha viszont a művelés közben tettél valamit, az viszont egy nagy és komoly dolog. Ha valóban hozzájárultál ahhoz, hogy valaki tönkrement, és nem lehet megváltani többé, úgyhogy az életét még a jövőben sem lehet megtartani többé, egyedül ez a dolog már ahhoz vezethet, hogy te soha többé nem válhatsz istenséggé, olyan komoly ez. Innen eredően semmi esetre sem szabad ilyen dolgokat csinálni.

Természetesen még lehet különbséget tenni, hogy ezt szántszándékkal vagy a nélkül tette. De mi nem az összes élőlényért jöttünk? A negatív befolyás általi veszteség nagyon komolyan veendő. Hol marad hát abban a pillanatban az őszinte gondolatod, hogy megments minden élőlényt? Hogyhogy nem voltál tekintettel arra, hogyan érzik magukat mások? Nem egy ortodox Fában művelitek magatokat egy olyan jóra való megvilágosulttá, aki mindenekelőtt másokért van itt, és aki a cselekedeteinél először másokra gondol? Ha neked konfliktusaid vannak másokkal, az befolyásolja az új tanulókat, akkor miért csinálod ezt az új tanulók jelenlétében? Talán fontosabbnak tartod saját magadat, és nem vagy tekintettel másokra? Ámbár látszólag nem szándékosan teszed, valójában nem üldözted el te az új tanulókat?

Sok dolognál kellene vigyáznia az embernek. Ha nem csinálta jól, újra jóvá kellene tennie. Nem kellene egyszerűen azt gondolnia: „Ezek pusztán új tanulók, és a Fá-terjesztésünk által szálltak be, ha most nem akarják tanulni többé, akkor újra elmehetnek.” Neked nem szabad ezen a módon szemlélned a dolgot. Tudod, a te Fá-terjesztésed csak egy előfeltételt teremt meg, hogy akarja-e őt, vagy sem, arról a Mester dönt. Ha ő olyan valaki, akit valóban a Mester vezetett ide, és te elüldözted őt, akkor ez nem kis dolog. Azonkívül, mihelyt egy ember tanulta a Dáfát, már a Dáfá-tanulókhoz tartozik. Sok dolgot tesznek meg számára. Sok dolgot tettek már meg számára. De ha aztán már nem tanulja, tudjátok-e, milyen következményei vannak ennek később?

Tanítvány: *Ha nem létezett volna üldözés a régi erők részéről, hogyan nézne ki akkor az a művelési út, amit Ön eredetileg elrendezett számunkra?*

Mester: Az idő már megváltozott. Minek kérdez az ember még erről?

Tanítvány: *Az őszinte gondolatainkon és őszinte cselekedeteinken keresztül véget vethetünk-e ennek az üldözésnek még az embervilágban történő Fá-helyreigazítás előtt?*

Mester: Dáfá-tanítványok, ti ténylegesen együttműködtetek a Fá-helyreigazításnál az őszinte gondolataitokon és őszinte cselekedeteiteken keresztül, úgyhogy ez az üldözés már a végéhez közeledik. (taps) Gondoljátok csak át, most ezek a gonoszok már nagyon féken tartják magukat. Ha viszont te nem lettél volna erős, és nem csináltad volna jól, hogyan lehetett volna, hogy féken tartsa magát veled szemben? Még ha némely tanulókat le is tartóztattak, a gonosz nem is meri többé olyan erősen üldözni őket. Miért? Ennek nem az az oka, hogy attól tart, hogy a Dáfá-tanítványok később törvényszék elé fogják állítani? Az nincs úgy, hogy azokat a gonosz elkövetőket, akik a Dáfá-tanítványokat üldözték, később mindenképpen megtalálják, még ha a világ végére is menekülnének? Ha a Dáfá-tanítványokat ebben az üldözésben az elhallgattatásig verték volna, vagy mindannyian nem lennének láthatók többé, akkor minek szükséges még félnie a gonosznak? Akkor hát gátlástalan lenne. Amit ti ma csináltatok, megijesztheti és gátolhatja a gonoszt. Ez ahhoz vezethet, hogy nagy mennyiségben lecsökkenti és gátolja a gonoszt, úgyhogy a gonosz fél, és nem tudja végrehajtani többé az üldözést. A végén ez a gonosz üldözés elkerülhetetlenül a végét fogja járni. Ez pontosan az, amit a Dáfá-tanítványok elértek az embervilágban történő Fá-helyreigazítás előtt. Nagyszerű.

Tanítvány: *Egyes tanulók nem vesznek részt a közös Fá-tanuláson és a közös gyakorlatokon. Létezik-e veszély e tanulók számára? Hogyan segíthetünk nekik, hogy legyőzzék a félelmet?*

Mester: Úgy gondolom, ha új tanulókról van szó, nem kellene elsietnetek, ők lépésről lépésre meg tudják csinálni. Mindazonáltal azt kellene tanácsolni nekik, hogy jöjjenek a közös Fá-tanulásra. Mert a Fá-tanulás környezete nélkülözhetetlen a megemelkedésekhez, és támogatást nyújt nektek, ez szükséges. Miért csináltattam veletek akkoriban így? Mert ennek a Fának a művelési formája azt is meghatározza, hogy ezt így kell csinálni. Miért kellett a korábbi embereknek feltétlenül elhagyniuk az otthonukat, hogy műveljék magukat? Ők láttak egy dolgot: Mihelyt ezek az emberek visszatértek az embervilágba, és újra érintkezésbe kerültek a hétköznapi emberekkel, pontosan olyanná váltak volna, mint a hétköznapi emberek, és nem tudtak volna többé szorgalmasan előrehaladni. Azonkívül

náluk csakis a mellék-összszellem művelte magát, így hagyták őket, hogy a templomba menjenek, és együtt maradjanak. A művelők között létezik egy kölcsönös támogatás és egy összehasonlítás. A művelőknek mindig megvannak a saját témáik, amikor egymással beszélgetnek, ez kialakít egy művelési környezetet.

De ha ez a környezet nem létezne, gondoljátok csak át – a mai *Dáfá*-tanítványoknál ez ugyanígy van – amikor ti visszatértek a hétköznapi emberek társadalmába, akkor az emberi társadalom környezetében tartózkodtok. Ha ti saját magatok nem tudjátok teljesen kihasználni az időt, akkor ez így néz ki: ha ma egyszer olvasni akarjátok a könyvet, akkor olvastok egy keveset, ha holnap lusták vagytok, akkor kevesebbet olvastok. E nélkül a környezet nélkül csak nagyon nehezen lehet szorgalmasan előrejutni. Végül is ő egy olyan ember, aki műveli magát. Egy ember lustasága és az embervilágban minden területen létező zavarások miatt te saját magad csak nagyon nehezen találhatod meg a rést. Ha viszont ehhez még hozzájön az, hogy az előrehaladásnál nem erőlteted meg magad, és kevesebbet olvasol, és nem értesz meg sokat a *Fából*, akkor egyáltalán nem tudod látni többé a ragaszkodásaidat. Feltétlenül együtt kellene tanulnotok a *Fát* és együtt gyakorolnotok.

Most az üldözés időszakában tartózkodunk, különböző okok léteznek arra, hogy nem lehet, vagy nem lehet gyakran együtt gyakorolni. A jövőben feltétlenül közösen kell gyakorolni. A szárazföldi Kínán kívül sok sokéves tanuló a *Fá* igazolására szolgáló munkával foglalkozik. De a sokéves tanulóknak egy környezetet kellene teremteniük az új tanulók számára, avégett hogy együtt tanulhassák a *Fát*, és együtt gyakorolhassanak.

Tanítvány: (fordítás) *Én egy nyugati tanuló vagyok. Kérem a tisztelt Mestert, hogy mondjon egy pár szót a nyugati tanulóknak, hogy bátorítsa őket, hogy lépjenek elő. Jelenleg sok Dáfá-projekt létezik, amit angolul beszélő tanulóknak kellene támogatniuk.*

Mester: Valóban helyes szorgalmasan előrejutni. Mindig is arra gondoltam, hogy a *Dáfá*-tanítványok által kiadott „Epoch Times”²⁹ újságnak már nagy tekintélye van a kínaiak társadalmában. Valójában az „Epoch Times” már a világ legnagyobb médiuma. Sok országot és az egész USA-t lefedi. Még az USA kisvárosaiban is láttam. Már egy nagy területet fed le. Ehhez jön még a honlap. De végül is ez csak a kínaiak számára van, ami a Kínán kívüli társadalom valódi fő részét illeti, tehát a társadalom fő testét – például az USA egy olyan társadalom, ahol angolul beszélnek, ez a fő test – megy az, ha nincs számukra egy újságunk, amely az igaz körülmények tisztázására szolgál? Ha az igaz körülményeket csak szóbeli úton tisztázzuk, akkor ez nagyon korlátozott. Még ha ez megy is, lehetőleg több módszert kellene alkalmaznunk, úgy, hogy az emberek még többet tudhassanak meg az igaz körülményekről. Nem jobb ez így? Szóval mindig arra gondoltam, hogy ugyan mikor adják ki végre az általatok szerkesztett angol „Epoch Times” újságot. Ez egy nagyon jó dolog. A többi ország számára ugyanígy van. (taps)

A társadalom fő része sok médiumának³⁰ gazdasági kapcsolatai vannak Kínával. Ráadásul a Kínában uralmon levő gonosz gazfickóbanda megvásárolt némely üzletvezetőket és szerkesztőket. A mai társadalomban ez az üldözés nagyon súlyos. De ők szemet hunynak egy ilyen nagy dolog felett a nemzetközi társadalomban. Ez nem abnormális? Illik ez?³¹ Hiszen ez bűncselekmény! Ez a gazfickó-banda azonban egyszerűen ilyen gonosz. Ha a *Dáfá*-tanítványok helyi médiumokkal rendelkeznek, akkor talán meg lehet oldani az ilyen problémákat. Ha ezeknek a médiumoknak jó hatással kellene rendelkezniük, akkor meg kell oldani a finanszírozással és a munkaerővel kapcsolatos problémákat, több munkaerőre lesz szükség. Tehát ebből a szempontból nézve a nyugati tanulók jelenleg bevetett munkaereje valóban nem elegendő. Ebben a tekintetben azok a tanulók, akik részt vesznek benne, szintén nagyon aggódnak.

Természetesen lassanként minden jobb lesz. Új tanulók fognak csatlakozni. Lesznek új tanulók, akik fokozatosan felismerik a *Fát*, és részt vesznek benne. Minden jó lesz. A kínai újságnál akkoriban szintén úgy volt: kezdetben kevés munkaerő volt, és később több tanuló vett részt benne; kezdetben nem tudták, később tudták; kezdetben nem ismerték ki jól magukat benne, de később jól kiismerték magukat; kezdetben éretlenek voltak, de később éretté váltak erre. Úgy gondolom, ha léteznek új tanulók, akik művelni tudják magukat a *Fában*, akkor lehet hagyni őket, hogy többet vegyenek részt benne. De ha valaki nem tudja megérteni a dolgot a *Fá* szempontjából, akkor nem kellene hagynod részt venni benne. Mert lehet, hogy ők sok dolgot nem tudnak. Még nem tudják felismerni, hogy a *Fá*-igazolásra szolgáló munkát saját kezdeményezéséből kell végeznie az embernek. Ez is az összes élőlény megmentésére szolgál. Ha mi nem csináljuk, akkor hát kinek kellene csinálnia?

Ha az ember új tanulóként nem tudja megérteni a dolgot, talán még egy negatív hatás is létezhet számára, úgy, hogy az tönkreteszi. Innen eredően ezt a pontot tekintetbe kell venni náluk. Ti világossá tehetitek neki, hogy az, amit teszünk, az összes élőlény megmentésére, az igaz körülmények tisztázására és az üldözés leleplezésére szolgál. Úgy gondolom, hogy minden sokéves tanuló keresztülment egy új tanuló kezdeti szakaszán. Idővel ők is éretté válnak.

Tanítvány: *Egy vizsgán való átjutásnál minden alkalommal piszkos, önző érzületeket fedezek fel. Már olyan hosszan műveltem magam, és ezt még mindig nem távolítottam el alaposan. Most azonban közeledik a Fá-helyreigazítás vége.*

Mester: Nem szükséges ezen aggódnod. Ezeket a dolgokat rétegenként távolítják el, ezért kerülhetnek napvilágra. Ha némely dolgokat ti valóban nem tudtok elintézni, úgy a Mester fogja elintézni őket.

A hétköznapi emberek társadalma pontosan egy nagy festékkád. Mihelyt lazít az ember, az befolyásolja, ezért állandóan művelnie kell magát, hogy ellenálljon a szennyezésnek. Mihelyt lazít az ember, már megragad. Ti művelők vagytok. Ebből az okból kifolyólag is hagyta a Mester, hogy megtartsatok egy részt, amivel a hétköznapi emberek között művelhetitek magatokat. Ez arra szolgál, hogy – olyannyira, mint lehetséges – az emberi társadalom állapotának megfelelően művelhessétek magatokat. Ha az ember nem halad szorgalmasan előre, akkor ezeket az emberi dolgokat hiányosságként használják ki. Mindazonáltal művelőként az ember folyamatosan kijavíthatja magát a művelés közben, és folyamatosan eltávolíthatja a rossz dolgokat. De talán még mindig léteznek. Azt sem kell gondolnia, hogy nem művelte jól magát. Még kevésbé kellene hagynia, hogy teherré váljanak. Máskülönben ez ragaszkodássá válik. Ha ilyen dolgok jönnek fel, egyszerűen távolítsd el őket. Műveljétek magatokat nyíltan és őszintén! A saját tetteiteket nem kellene megzavarniuk. Ha ilyen gondolatok bukkannak fel, akkor távolítsd el őket időben.

Tanítvány: *Mivel a Fá-helyreigazítás ideje nagyon gyorsan halad előre, a nehézségi fok az igaz körülmények tisztázására a családtagoknak nagy. Nem tudom, hogyan kellene elkezdenem tisztázni nekik az igaz körülményeket.*

Mester: Némely tanulók valóban nagyon nehéznek találják, hogy tisztázzák az igaz körülményeket a családtagoknak. Tulajdonképpen úgy gondolom, hogy legtöbbször ennek az az oka, hogy az ember családtagoknak tekinti őket, és másképp bánik velük, mint a többi emberrel. Arra kellene gondolnod, hogy ő is egyike az embervilágban levő élőlényeknek. Először is ne azon töprengj, hogy ő a rokonod. Nála is meg kellene nézned, hogy milyen csomó van a szívében. Ha kioldod a csomót a szívében, akkor mindent meg lehet oldani. Normális módon, amikor az igaz körülményeket tisztázza az ember, először is nem kellene arra gondolnia, hogy rávegye a szemben levőt a Fá-tanulásra, úgy a hatás még jobb lesz.

Tanítvány: *Ambár világos számomra, hogy nekünk, mindnyájunknak szerencsénk van, néha viszont nem vagyok boldog. Szeretném – kérem – megkérdezni, hogy ez nekem az a részem, amelyet még nem műveltem jól, vagy ez a karma eltávolításához tartozik? A karma részére gondolok.*

Mester: Tulajdonképpen az is normális, ha nem boldog az ember. Új tanulóként sok olyan nézete van az embernek, amelyet ezen a világon alakított ki. A nézeteiddel különböző megértéseid lehetnek különböző dolgok számára. Ezt jónak találod, és azt nem – az embereknek lehetnek ilyen érzéseik. Ez az emberi nézeteken keresztüli visszahatás. Most elkezded művelni magad, az lehetetlen, hogy egyszerre minden nézetedet elengedd. Így a nézetek visszahatása befolyásolhatja a hangulatodat, úgyhogy néha jó és néha rossz kedved van.

Ez egy körülmény a művelés folyamatában. Idővel egyre világosabban fogod felismerni a Fát. Az őszinte gondolataid egyre erősebbek lesznek. Az összes lényt is egyre együttérzőbben fogod szemlélni. Akkor másképp lesz.

Tanítvány: *Kiadták az új „Zhuán Fálun”-t. Mit kellene csinálnunk a régi „Zhuán Fálun”-okkal, amelyekben az írásjegyeket még nem változtatták meg? Tovább kellene használnunk őket, vagy sem?*

Mester: Végül is ez hát egy könyv, ez hát a Fá – csak egypár írásjegy miatt – hiszen már elmegy, ha egyszer kijavítod. Ez nincs így? Hiszen nem szabad olyasmit csinálnunk, amit nem kellene csinálnunk, vagy igen?

Tanítvány: Az ötezer éves kínai kultúra a világegyetem különböző mennyei rendszereinek a kultúráiból származik. Akkor a nyugati kultúrák is egy hosszú történelemmel rendelkező mennyei rendszereknek a kultúrái? Van valami közülük a Fá széles körű terjesztéséhez?

Mester: A nyugati istenségek nyugati embereket teremtettek. Most akár a keleti emberekről, akár más népekről van szó, úgy őket mind különböző istenségek teremtették. Bizonyosan megvannak náluk annak a rendszernek a tulajdonságai. Ami a kultúrákat illeti, meg kellene mondani, hogy az istenségek az emberi kultúrákat teremtették meg az emberek számára, de nem a mennyei kultúrákat. Ma azt mondják, hogy a manhattani toronyházak hasonlóak a mennyben levőkhöz. Nem hasonlóak, mert a modern tudományból származnak. És a modern tudományt a földönkívüliek hozták ide. A különböző kínai dinasztiák kultúrái magukban hordozták az adott mennyei birodalmak tulajdonságait, ahonnan az akkori emberek jöttek, hogy sorskapcsolatokat kössenek. De amit itt az embereknél kellett hátrahagyni, az istenségek azt szándékosan irányították. Mert az emberi történelem alapként szolgál a Fá-helyreigazítás számára. A nyugati kultúra egy felszínes kultúra, amelyet avégett teremtettek az emberek számára, hogy a létezésük közben a Fá-helyreigazításra várjanak.

Tanítvány: Úgy találom, hogy nagyon nehéz visszatérni a „Zhen, Shan, Ren”-hez. Kérem a Mestert útmutatásra, hogyan távolíthatom el a ragaszkodást valóban a lényétől fogva?

Mester: Az új tanulóknak nem kellene aggódniuk. Idővel sok dolgot fogsz megérteni és felfogni a művelés során. A legjobb módszer az, ha többet olvasod a könyveket. Feltétlenül ismételtel kell olvasni a könyveket. Amit a Mester mondott neked, az mindenképpen jó számodra.

Nézd csak, a szárazföldi Kínában pusztán egypár évet terjesztettem a Fát, és már százmillió ember létezett, aki azért jött, hogy tanulja. Miután elhagytam Kínát, többé nem adtam tovább személyesen a művelési utat, és nem is magyaráztam személyesen a Fát. Csak a tanulók azok, akik tovább terjesztik, és megrendezik a kilencnapos szemináriumot. Közöttük szóban adják tovább, hogy létezik egy ilyen Fá. A korlátozásaik ellenére a régi erőknél ezt nem sikerült megakadályozniuk. Annak ellenére sok ember létezett, aki beszállt, hogy tanulja. Miért van ez így? Ez a Fá valóban irányíthat embereket a művelésnél. Valóban segíthet az embereknek, hogy megemelkedjenek, és valóban megváltoztathatja egy élőlény állapotát. Kínában olyan súlyos a gonosz általi üldözés, és a Dáfá-tanítványok a nemzetközi társadalomban is erős nyomás alatt szenvednek a gonosz részéről. Hogyhogy sikerült nekik helytállniuk a gonosszal szemben és átjutniuk? Ez abban rejlik, hogy ők megtapasztalták ezt a Fát, és valóban megemelkedtek ebben a Fában és a művelésen keresztül. Természetesen irreális egyszerre nagyon magas felismeréseket elérni. A Fá-tanuláson keresztül fokozatosan mindent meg fogsz tudni.

Ami a ragaszkodást illeti: Ha a Mester ma azt mondaná neked, hogy ezt vagy azt a ragaszkodást el kellene engedned, az kényszer lenne. Nem tiszta szívedből engednéd el a ragaszkodásokat. Ha a Mester sokat mondta, huzamosan ezt nem tudnád kibírni, és aztán siránkoznál ezen. Azt gondolnád: „Miért kellene hát ezt így csinálnom?” Ha viszont a Fá-alapelveken keresztül jutsz felismerésre, és megérted, hogy milyen előnyök és hátrányok léteznek az életed számára, akkor ez csupán az igazi megemelkedésed, és akkor valóban el is érheted. Az összes külső gyeplőt, ami korlátoz téged, nem a saját akarated határozza meg, így ez nem a valódi megemelkedésed. Gyeplők és kényszer sohasem hagyhatnak embereket megváltozni és megemelkedni. E nélkül a gyeplők nélkül pontosan olyan lenne az ember, mint korábban volt. Ez mind nem működik.

Tanítvány: Az 1999-es elnyomás óta azoknak a tanulóknak egy része, akik kijutottak a munkatáborból, elkezdte a buddhizmusban művelni magát. Valójában ők mind félnek.

Mester: Úgy gondolom, mindegy, hogy hova megy félelemmel, ő nem műveli magát valóban. Nem is juthat el a beteljesüléshez. A buddhizmusban látni fogja, hogy miről van szó a buddhizmusnál. Természetesen ők nagyon rosszul cselekedtek összehasonlítva azokkal a tanulókkal, akik jól csinálták. Akkor jött, amikor a Dáfá előnyöket hozott neki. Amikor a Dáfát üldözték, akkor elment. Előnyöket kapott, de az üldözés elleni erőfeszítések közben nem akar állást foglalni a Dáfá mellett, nem akarja igazolni a Fát. Az istenségek szemében ez az élőlény a legrosszabb. Ami azt illeti, hogyan kellene rávenni a művelésre, csak a jóra lehet rábeszélni. Egy különleges módszer sem létezik. Bármit is akar egy ember, azt saját maga dönti el.

Tanítvány: *A Közel-Keleten állandóan háborúk törnek ki. Az embereknek ott nincs lehetőségük arra, hogy megkapják a Fát. Szeretném – kérem – megkérdezni: Hogyan terjeszthetik a Dáfá-tanítványok ezen a területen a Fát?*

Mester: Ez valóban nagyon nehéz. Ezt mind a régi erők csinálták.

Az amerikai kormány tudja, hogy ez az üldözés a *Fálun Gong*-tanulók ellen nagyon komolyan veendő. Az alap, amelyre az USA épül, pontosan a hit szabadságából áll, az emberi jogokra fektetnek hangsúlyt. A bevándorlók első csoportja az USA-ban pontosan a puritánok voltak, akik a hit szabadsága miatt jöttek erre a darab földre. A *Dáfá*-tanítványok üldözése közvetlenül érintette az USA legalapvetőbb érdekeit és azt az alapot, amelyre az USA épül. De miért nem törődik hát az amerikai kormány ezzel? Én ezt a velük szembeni elnézésből magyarázom el: A régi erők nyugtalanságot szítanak a Közel-Keleten, úgyhogy az USA-nak nincs többé szabad keze és ereje arra, hogy Kínára összpontosítson, és a *Dáfá*-tanítványok üldözésével törődjön.

Ha akkoriban a terroristák nem terelték volna el az amerikai kormány figyelmét, úgy azt hiszem, hogy semmi esetre sem tűrte volna el, hogy ez a fajta gonosz olyan tébolyodottan járjon el a mai társadalomban. Mert az USA pontosan a rendfenntartó szerepét játssza a világban. Valójában ő a nemzetközi rendőrség. Miért hagyták az istenségek olyan erősnek és olyan gazdagnak lenni? Az istenségek pontosan ezt a szerepet játszatják el vele ezen a világon. Ez a hely, Kína, az emberiség e színdarabjának a fő színpada, ott kell előadni a fő darabot. A színházban azonban rendnek kell uralkodnia. Az sem megy, ha zűrzavar van. Ezért valóban úgy van, hogy az istenségek csináltatják az USA-val ezt a dolgot. A Kínai KP mindig is „nemzetközi rendőrségként” szidta. Az USA pontosan a nemzetközi rendőrség. Az istenségek játszatják el vele ezt a szerepet. Ha az amerikai kormány valóban nem teljesítette volna ezt a kötelezettségét, és nem fejtené ki ezt a hatást, az istenségek nem hagyták volna, hogy olyan erős és gazdag legyen. Az nincs úgy, hogy az amerikaiakat különlegesen kellene kezelni, ez pusztán azon múlik, hogy az istenségek így rendezték el számukra. (mosolyog)

Tanítvány: *Némely Dáfá-tanítványoknak a környezetemben, valamint nekem is, újabban gyermekük született. Úgy találjuk, hogy már nincs olyan sok időnk az igaz körülmények tisztázására, mint korábban. Egy kicsit szomorúak vagyunk.*

Mester: Úgy gondolom, hogy ez nem probléma. Sok *Dáfá*-tanítvány létezik, akinek gyereke van. Ha a gyermek még nagyon kicsi, akkor többet lehet gondozni, ez nem tesz semmit. Ha van idő, akkor végzed a munkát, ha nincs idő, akkor az is megy, ha egy kevés munkát végzel támogatásképpen. Várj, amíg a gyermek már nem függ annyira tőled, aztán újra többet csinálhatsz, ez sem probléma.

Tanítvány: *(fordítás) Amikor kínzási jeleneteket adtunk elő, nagyon sok hétköznapi ember ment el naponta többször előttünk. Ámbár már elfogadták az információs anyagokat az igaz körülményekről, némely kínai művelőtársak még egyre információs anyagokat nyomtak a kezükbe az igaz körülményekről.*

Mester: Talán kicserélődtek a tanulók, és ők nem tudták, hogy ezek az emberek már elvették az információs anyagokat, így még egyszer ugyanazokat az anyagokat adták nekik. Erre figyelnetek kell. Hosszú idő után már kiismerik magukat egymás között, ő már ismeri az igaz körülményeket. Ha te újra ugyanazokat az anyagokat nyomod a kezébe, amiket már adtál neki, az tulajdonképpen az erőforrások pazarlása. Ne tekintsd ezt olyan feladatnak, mint a hétköznapi embereknel – az ember kiadja az anyagokat a kezéből, ezzel elintézte. Te azon vagy, hogy minden élőlényt megments. Minek vagy hát itt máskülönben?

Tanítvány: *Georgia állam szenátusa Atlantában azon van, hogy elősegítse a kínai konzulátus építését. Ez azon múlik, hogy még nem vetettünk be elég erőt, hogy tisztázzuk az igaz körülményeket, vagy ez a régi erők zavarása?*

Mester: Azt építhet, amit akar. Ez nem tesz semmit. Akár építenek konzulátust, akár nem, ennek semmi köze sincs hozzánk. Ki tudja, kihez tartozik később ez a konzulátus. (mind nevetnek) Na, igen, mi nem törődünk a hétköznapi emberek dolgaival, mi pusztán művelők vagyunk. Nézzétek csak meg magatoknak, hogyan néz ki manapság Kína? Ezúttal a Kínai KP valóban egy vulkán kráterén ül, és az összeomlás előtt áll. A felszínen minden ragyogóan néz ki, de már gyógyíthatatlanul beteg. A felszínen levő ruhák meglehetősen pompásak, de belül már minden rothadt.

Tanítvány: *Milyen szakaszban található a Fá-helyreigazítás helyzete New Yorkban?*

Mester: Nem létezik egy szakasz sem. Csak az igaz körülmények tisztázásáról van szó. Arról van szó, hogy hagyjuk az embereket tisztába jönni ezzel, és tájékoztassuk a világi embereket az igaz körülményekről. Tulajdonképpen egy egészként akarod tudni a Fá-helyreigazítás állapotát. Valójában az igaz körülmények tisztázásának ezen a módján keresztül azok az emberek, akik megismerték az igaz körülményeket, leginkább New York-i lakosok. Több mint a felük ilyen ember. Ők nagyon gyorsan tisztában lettek ezzel. Csak kis részük olyan ember, aki New Yorkban dolgozik, és nem ott lakik. Ilyen a mostani helyzet.

Tanítvány: *A biztonság miatt bizonyos dolgokat titokban kell tartanunk. De ha túl sokat tart meg magának az ember, ez akadályozza a tanulók tapasztalatcseréjét, úgyhogy ez befolyásolja az, elkötelezettségüket. Hogyan tarthatjuk magunkat jobban a helyes mértékhez?*

Mester: Művelőként az embernek mindennél, amit tesz, másokra kellene gondolnia, és még többet kellene a Dáfára gondolnia. Ha mások nem mondanak el neked valamit, akkor a szívedben nem kellene mérgelődöd ezen. Némely projekteket nem szabad egy nagy összejövetelel megbeszélni. Nem kell mindenkinek tudnia róluk. Ha sok ember tudna róluk, akkor már nem figyelnek rájuk olyan jól. Te elmeséled, és én elmesélem, akkor a kínai gazfickóbanda kémei tudomást szereznének róluk. Manapság egyszerűen túl messzire mennek a megfigyeléssel és a lehallgatással. Ráadásul lehallgathatnak, mindegy, hogy a telefon be van-e kapcsolva vagy sem. Biztonsági okokból az élőlények megmentésére szolgáló sok dolgot nem kellene nagy terjedelemben megbeszélgetek, mielőtt nekifogtok. Ezzel feltétlenül tisztában kellene lennetek. Meg kellene értenetek más tanulókat. Ők nem eltitkolni akarnak valamit előled, hanem nem akarnak nagy port felverní. Például festménykiállítást akarunk rendezni az igaz körülmények tisztázására. De mielőtt elkezdenénk, a konzulátus odatelefonál, és megfenyegeti a képtárat: „Legyetek óvatosak, ha a rendelkezésükre bocsátjátok a képtárat, robbantások lesznek nálatok.” Minden lehetséges aljas tettet elkövetnek. Némely dolgokat valóban nem szabad nagyobb terjedelemben megbeszélni. Minden tanulóknak meg kellene értenie ezt.

Tanítvány: *Némely tanulók nagyon sok munkát végeztek a Dáfa számára, és sok erőt használtak fel rá. De a munkánál gyakran dühbe gurulnak. Művelhetik-e magukat az ilyen emberek a beteljesülésig?*

Mester: Úgy gondolom, hogy ennek itt még semmi köze a beteljesüléshez. Miért gurul dühbe az ember? Természetesen nem lehet egyszerűen csak egy dühbe gurulás miatt már azt mondani, hogy ez az ember nem művelte magát jól. Mindazonáltal a dühbe gurulásnak valóban nagyon rossz hatása lehet. Ez nagyon erősen hat az új tanulóknál, és szinte elijesztheti őket. Mert ti mindannyian azon vagytok, hogy műveljétek magatokat. Az ember az, aki műveli magát, és nem az istenség. Ezzel félreértéseket okozhatsz másoknál, és ez zavarásokhoz vezethet. Még ha más véleményen is vagy, és nem vagy boldog a szívedben, annak ellenére teljesen nyugodtan kellene kimondanod azt. Nincs úgy, hogy mi, Dáfá-tanítványok a gonoszra való tekintettel még csak vissza sem ütünk, ha megütnek minket, és nem is szitkozódunk, ha megszidnak minket? Nem gyakorlunk mi annak ellenére elnézést, és nem tisztázzuk annak ellenére türelemmel az igaz körülményeket? De miért gurulsz dühbe hát ebben a pillanatban? Minek gurul dühbe egy művelő? Nincs úgy, hogy a művelőknek még kevésbé kellene dühbe gurulniuk maguk között? Mindegy, hogy ki vagy te, te azon vagy, hogy műveld magad. Miért gurulsz dühbe mindig a tanítványaim ellenében? Megengedtem én, hogy így kezeld a tanítványaimat?

Tanítvány: *Túl erős ragaszkodásból kifolyólag sietve egypár fényképet készítettem a Mesterről a Fá-konferencia közben. A képek nem lettek jók. Felismertem, hogy tiszteletlen voltam a Mesterrel szemben.*

Mester: Ezért mondom, hogy nem kellene fényképeznetek. Mihelyt némely tanulók meglátnak, mindig fényképeket készítenek. Nekem azonban mindegy, hogy jól nézek-e ki rajtuk vagy sem, ez nem tesz semmit. De miután elkészítetted a képeket, te ugyancsak rosszul érzed magad. Akkor később figyeljetek erre. Minden ilyen esetről, ha nem tudod, mit kellene csinálnod a fényképekkel, add ide nekem mindet. Én gondoskodom róluk.

Tanítvány: *(Mester: Itt viszont nagyon sok szó van.) A kínai tanulók és a nyugati tanulók különböző úton és módon osztogatják az igaz körülményekről szóló tájékoztató anyagokat. A nyugati*

tanulók például odatartják a szórólapokat, és csendben várnak, amíg az emberek hozzájuk jönnek, és szórólapokat vesznek. De nagyon kevés ember létezik, aki saját kezdeményezésből hozzájuk jön. Ellenkezőleg, a többi tanuló, különösen a tajvaniak, mindig udvariasan, de aktívan nyújtják át másoknak a szórólapokat. Normális módon sokat osztanak szét. De a nyugati tanulók mindig kijavítják őket. Ez még gyakrabban történik meg a kínzási jelenetek bemutatásánál. Mindannyian reméljük, hogy aktívan tudják tisztázni az igaz körülményeket, és nem kell másokra várniuk.

Mester: *Úgy gondolom, hogy a nyugati tanulóknak bizonyára a következő gondolataik vannak: „Mi Zhent, Shant, és Rent művelünk, és másokkal szemben udvariasnak kell lennünk. Nekünk a Dáfá-tanítványok könyörületességét kellene képviselnünk.” Ők biztosan így gondolkodtak. Így nem mennek közvetlenül az emberekhez, hanem megvárják, amíg mások saját maguk jönnek hozzájuk, és elveszik a szórólapokat. Úgy gondolom, hogy a gondolataitok nem hibásak. Azonban az emberek megmentése is nagyon sürgős. A Dáfá-tanítványok hátrahagyták a családjukat és a munkájukat, sok nehézséget győztek le, avégett hogy idejöhessenek tisztázni az igaz körülményeket és megmenteni az embereket, miközben a pénzügyi feltételeik is korlátozottak. Valójában ez nem olyan egyszerű. Amikor embereket mentünk meg, akkor jobb, ha valamivel aktívabban cselekszünk. Azonban udvariasnak kell lennünk.*

Ha valamivel udvariasabbak vagyunk, és valamivel aktívabban cselekszünk, másoknak nem is lesz ellenszenvük. Másrészt még a tájékoztató anyagokat is odaadtuk nekik. Ezt jónak találom. Ha te arra vársz, hogy az emberek hozzád jöjjenek – lehet, hogy te gondolatban meg akarod menteni őt, és hívod, hogy vegyen el tájékoztató anyagokat – de ha az emberi oldal erős, a tiszta oldal nem működik. Manhattanben például az emberek nagyon elfoglaltak. Neki pont a pénzkereséssel járó dolog van a fejében, vagy éppen arra gondol, hogy találkozzon valakivel azért, hogy sikeres üzletet kössön. Elsiet mellette. Miközben töpreng valamin, bár az általad kiküldött gondolat elérte a tiszta oldalát, úgyhogy az el szeretné venni a tájékoztató anyagokat, azonban az emberi oldala is nagyon erős, így elszalaszthatja ezt a lehetőséget is. Úgy azt gondolom, hogy jobb udvariasan köszönni az embereknek és valamivel aktívabban cselekedni.

Tudom, hogy ez a cselekvési mód nagyon nehéz a nyugati tanulók számára, mert azt hiszik, hogy zavarnak másokat. Sajnálják másokat aktív módon zavarni. Ez nincs így. Neked arra kell gondolnod, hogy azon vagy, hogy embereket ments meg. Akkor ez nem probléma. (taps)

Tanítvány: *Még mindig sok akadály létezik az igaz körülmények tisztázásánál a manhattani toronyházakban dolgozó alkalmazottaknak. Hogyan tudjuk még jobban áttörni azokat az akadályokat és vizsgákat, amelyeket a régi erők rendeztek el rétegről rétegre, úgy, hogy minden lényt meg lehessen menteni a toronyházakban? Kérem a tisztelt Mestert...*

Mester: *Ha mi be akarunk menni a toronyházakba, hogy tisztázzuk az igaz körülményeket, ez ténylegesen is valóban nehéz. Mert mindannyian dolgoznak. Ha ott tisztázzuk az igaz körülményeket, miközben éppen dolgoznak, akkor a főnökeik biztosan bosszankodni fognak. Ezért rossz gondolataik keletkezhetnek rólunk. Természetesen ez nincs mindig így. Ha megvannak rá a feltételek, akkor lehet ezt csinálni. A cégek alkalmazottait normális módon három időpontban érhetitek el. Az egyik az, amikor munkába mennek, a másik az, amikor vége a szolgáltatnak, a harmadik időpont az ebédszünet. A legtöbbben lejönnek ebédelni. Ha ezt a három időpontot választjuk, és célzottan beszélünk hozzájuk, a hatás talán valamivel jobb lehet.*

Tanítvány: *Én egy pekingi Dáfá-tanítvány vagyok. Mielőtt útnak indultam, más művelőtársak megkértek, hogy feltétlenül adjam át az üdvözlőlevelet a Mesternek. (Mester: Köszönöm! Köszönöm a pekingi tanulóknak.) (taps) Ámbár érzik, hogy a Mester éjjel-nappal velük van, ennek ellenére nagyon hiányolják a Mestert. Mihelyt a Mesterről beszélnek, feltörnek a könnyeik. Ezen a két napon részt vettem a Kínán kívüli Dáfá-tanítványok rendezvényein, és nagyon mehatódtam. Ámbár mi a gonosz egy másik központjában tartózkodunk, az üldözés hosszú ideje miatt sok művelőtárs egy fix mintát követ. Nem haladnak olyan szorgalmasan előre, mint a Kínán kívüli Dáfá-tanítványok. A sürgősséget sem érzik. Itt valóban érezhetem, hogy minden nagyon gyorsan folyik, és minden Dáfá-tanítvány nagyon sok erőfeszítést tesz. Észrevettem a távolságot köztünk és a Kínán kívüli Dáfá-tanítványok között. Biztosan át fogom adni a személyes megérzésemet Manhattanból és a New York-i Fá-konferencia jó benyomást keltő légkörét a szárazföldi Kínában élő művelőtársaknak. Valóban gyorsítanunk kellene a lépteinket, és megállás nélkül, szorgalmasan kellene előrehaladnunk. A Mester biztos lehet abban, hogy meg fogjuk csinálni. Teljes bizonyossággal meg fogjuk csinálni.*

Mester: Elhiszem. (taps) Valójában a gonoszt már nagyon megrázták és gátolták Kínában, mivel a *Dáfá*-tanítványok Kínában és Kínán kívül így cselekedtek, és olyan sok erőfeszítést tettek. Az általa végzett üldözést már nagymértékben visszafogták. Egyidejűleg nagymértékben semmisítették meg a gonoszt. Ha azok a tanulók, akik félnek, e között a körülmények között még mindig nem lépnek elő, és nem teszik meg, akkor valóban el fogják veszíteni az esélyt. Némelyek azt mondják: „Mi tudjuk, hogy a Mester jó, és a *Dáfá* jó. Otthon tanuljuk, és titokban gyakorlunk.” Valójában a *Dáfát* azért adták tovább nektek, hogy minden élőlényt megmenthesetek, és egy még hatalmasabb erényt alapozhassatok meg, át kell vennetek a felelősséget az összes lényért. Hiszen már mondtam, hogy a jövőbeli élőlények másokért vannak ott, és nem a saját érdekeikért. Ebben a folyamatban pontosan ezen a módon képeznek ki benneteket. Innen eredően nektek nem szabad csak saját magatokra gondolnotok. Mitől féltek? Ettől és attól féltek. Az igaz, hogy a kegyetlen üldözésre való tekintettel én sem szeretném, hogy üldözzék a tanulókat. De most a helyzet fokozatosan megváltozott. Akkor jobban kellene csinálnotok. Valójában azok, akik mindig is jól csinálták, nem a kegyetlen üldözésen keresztül jutottak át?

Így én remélem, hogy a szárazföldi Kínában élő tanulók valóban tanulnak a szárazföldi Kínán kívüli tanulóktól. Nézzétek csak meg, hogyan csinálták, hogy csökkentsék a gonosz általi üldözéseket. Nagyon kemény volt számukra. Némelyek nagyon keveset alszanak minden nap. Mindenkinek sokat kell tennie, és sok projektben vesz részt. Én nem egy kisebbségről beszélek, hanem a többségről. Mindnyájuk számára ez nagyon kemény. Ebben a tekintetben ugyan a környezetük lazább ahhoz képest, de a szorgalmas előrehaladást illetően a *Dáfá*-tanítványok számára ez ugyanaz. A nagyon nehéz helyzetben te nem csináltad, vagy nem csináltad jól. Ez talán a helyzetre vezethető vissza. Mára a helyzet más lett. Akkor elő kell lépnie az embernek, és jól kell csinálnia.

Mennyi gonoszt nyomtak lefelé akkoriban! Megtöltötte a három világkört, a levegő is tele volt vele. A légzésnél az ember a hasába lélegezte be. Olyan sok volt. Mindenütt a gonosz volt. Minden fűcsomót és minden fát is a gonosz irányított. A fű megbotlaszthatott, a fák ágai is az arcodba csapódhattak. A fal mellett való járásnál a fal a fejednek ütődhetett. Te ezt természetesnek érezted, de semmi sem volt természetes. Ilyen gonosz volt. Mára ezt a gonoszt már eltávolították. A helyzet egyre lazább lesz. Sok területen a gonosz már menekül, mihelyt *Dáfá*-tanítványokat lát. Egyáltalán nem mer többé erre a területre jönni, mivel a *Dáfá*-tanítványok ott jól csinálták. Manhattanben olyan sok *Dáfá*-tanítvány létezik, de miért mer a gonosz idejönni? Ez azért van, mert a régi erők tényezői idekergették a gonoszt, mint a seprésnél. A gonoszt ideseprük, és itt gyűlik össze, avégett hogy a *Dáfá*-tanítványok és az istenségek eltávolíthassák. Máskülönben a gonosz ma egyáltalán nem merne idejönni.

Nézzétek csak meg a szárazföldi Kínát. Ha némely tanulók a mai helyzetben még mindig nem lépnek elő, valóban el fogják veszíteni az esélyt. Természetesen sok tanuló nagyon jól csinálta. Mindig is csinálták. Ez valóban nagyszerű.

Tanítvány: *Az őszinte gondolatok konzulátus előtti küldését illetően különböző felismerések léteznek. Némelyek azt mondják: egy gyakorlat után az ember küldjön őszinte gondolatokat, úgy, hogy a gonosznak ne legyen ideje szünetet tartani. Léteznek ennél talán könyörületes gondolatok?*³²

Mester: Azt a gonoszt, aki a *Dáfá*-tanítványokat üldözi, pontosan el kell takarítani. Egy konkrét dolognál saját magatoknak kellene döntenetek.

A tanítvány tovább kérdez: *Némelyek ezt úgy értették, hogy ennél emberi módon gondolkodik az ember. Az őszinte gondolatok küldése komoly. A Fá-alapelv szempontjából nézve csupán akkor fogja elérni a célt az ember, ha nem törekszik. Elvégre a természetes utat kell követnie. Ha az ember mindig az álló gyakorlatok és a meditáció után egyszer küld [őszinte gondolatokat], akkor ez nem zavarja a saját művelését. Zavar az, ha az öt gyakorlat számára néhány órára van szüksége az embernek?*

Mester: Ne hagyj semmiféle ragaszkodást létrejönni. A gyakorlatokat pontosan a szabályok szerint kellene végezni. Te saját magad döntheted el, hogy az őszinte gondolatok küldésére lerögzített időpontok mellett te saját magad mikor akarsz még küldeni. Úgy gondolom, ha a gyakorlatokat akarjátok végezni, akkor pontosan csak a gyakorlatokat végezzétek. Csináljátok a gyakorlatokat úgy, ahogyan kell. Ami az őszinte gondolatok küldését illeti, te minden időben és minden helyen küldhetsz. Ha nem vagy fáradt, egyszerűen küldesz. Ez nem probléma. Mindazt, amit eközben elhasználtál,

nagyon gyorsan kompenzálják. Ti nem igazán szándékosan végzitek a gyakorlatokat. A gyakorlásod a mechanizmusod megerősítésére szolgál. Az, ami téged valóban megemelkedéshez juttat, és feltölti az energiádat, az önműködő mechanizmus. A művelési energia és a *Fá* 24 órán keresztül nemesít benneteket. Innen eredően az energia nem vész el, mindegy, hogy mennyi energiát adtál le az őszinte gondolatok küldésénél. Azonkívül a természetfeletti képességek maguktól visszatérhetnek. Más dolgokat is, amiket elhasználtál, szintén nagyon gyorsan utánatöltenek, mivel a mércéd pontosan olyan magas. Hiszen megmondtam: bármilyen magas is a művelési energia, az azért van, mert a *xinxing* mércéje megfelelő magasságban van. Erre létezik egy mérce. Ha a mérce ilyen magas, akkor az nem megy, hogy a művelési energiát ne növeljék meg ennek megfelelően. Nagyon gyorsan utánatöltik. Valójában nagyon egyszerű megnövelni a művelési energiát. Nem egyszerű azonban megemelni a *xinxinget*, ezért olyan nehéz, hogy nőjön a művelési energia. (taps)

Már minden cédulát elolvastam. (taps) A *Dáfá*-tanítványok valóban nagyon megerőltették magukat a *Fá*-igazolásnál, az igaz körülmények tisztázásánál és az összes élőlény megmentésénél ezekben az években. Ráadásul sok *Dáfá*-tanítvány nagyon fáradtnak érzi magát. Szintén sokan léteznek, akik mindenféle nehézségeket győztek le azért, hogy ezeket a dolgokat csinálják. Nem lehet azt mondani, hogy a *Dáfá*-tanítványok nem nagyszerűek. Ha azt mondom, hogy nagyszerűek vagytok, valójában csak az istenségek szavait ismételtam meg. Ők azok, akik nagyszerűnek tartanak benneteket. Én szintén azt mondom, hogy nagyszerűek vagytok, mert mesterként természetesen a tanítványaim felé hajlok. Az összes lényt meg kell győzni. Bárhogyan is, bár sok nehézség és váratlan fordulat létezett a *Fá*-igazolásotoknál, azonban a *Dáfá*-tanítványok összessége egyre jobban néz ki.

A világegyetemben történő *Fá*-helyreigazítás teljes bizonyossággal sikerülni fog. Még a régi erők sem merik hagyni, hogy az elrendezésük szerint a *Fá*-helyreigazítás félresikerüljön. Csak az elrendezésük zavarásokat okozott a *Fá*-helyreigazítás számára, úgyhogy sok dolgot szabotáltak a *Fá*-helyreigazításnál. Innen eredően a régi erők tényezőit is alaposan el kell távolítani. A *Dáfá*-tanítványok nem fogják örökké igazolni a *Fát* itt az embervilágban, mert az embervilágban történő *Fá*-helyreigazítás ideje teljes bizonyossággal el fog jönni. A *Dáfá* általi *Fá*-helyreigazítás a világegyetemben szintén hamarosan a végéhez ér. Már az emberek is tudják, hogy a világegyetem egyre messzebb távolodik a Tejútól. Vagyis mindezeket a dolgokat nemcsak én mondom ki, nem is csak a *Dáfá*-tanítványok tudhatnak róluk, hanem lassanként az emberek is meg fogják tudni mindezt.

Minden, amit az emberek nem hittek el, meg fog jelenni az emberek szeme előtt. A történelem minden megoldhatatlan rejtélye napvilágra fog kerülni az embervilágban. Akkor jön el az az idő, amikor a *Fá* helyreigazítja az embervilágot. Minden, amit a *Dáfá*-tanítványok tettek, méltó ahhoz, amit a *Dáfá* adott nektek a kialakításotokhoz. Az összesség szempontjából nézve azt lehet mondani, hogy a *Fá*-igazolásnál a *Dáfá*-tanítványok megcsinálták azt, amit tenniük kellett, és teljesítették a kötelességeiket, amelyeknek eleget kell tenniük. (taps) Ámbár még van egy járni való szakasz, és még vannak elintézendő dolgok, úgy gondolom, hogy mindez már nem probléma. Mert a legnehezebb időszak már elmúlt, és már mögöttünk van a leggonoszabb időszak, a még járandó út egyre szélesebb lesz. Minden egyre világosabb lesz, ti is egyre érettebbek lesztek. Művelőként egyre inkább egy *Dáfá*-tanítvány megjelenését kellene kisugározni az embernek. Amit ti a *Fá*-helyreigazítás egész folyamata közben adtatok, azt a jövőben újra kiegyenlítik a *Dáfá*-tanítványoknak. Azokat a veszteségeket is, amiket az emberiség szenvedett el az üldözésnél, kiegyenlítik az emberek számára. (taps) A *Dáfá* jövőt fog teremteni az emberiség számára. Azoknak az embereknek, akik a *Fá* széles körű terjesztése közben és a *Dáfá*-tanítványok elleni üldözés súlyos helyzete közben őszintén viselkedtek, boldogságot kell kapniuk. Ezek az emberek teljesítették azt, amit emberként csinálniuk kell. Így a jövőben az emberiség egy igazi létkörnyezetét is megteremtik számukra.

A közeljövőben minden meg fog változni. Mielőtt eljuttok a beteljesüléshez, nem szabad semmiféle nyugtalansággal rendelkeznetek³³. Csináljátok – mint mindig – azt, amit csinálnotok kell. Én mondom nektek, ha csak egyetlenegy gondolat által a végletbe mentek, anélkül hogy a következményre gondolnátok, és anélkül hogy tekintettel lennétek a *Dáfára*, akkor nem jártátok jól a saját utatokat. Mert ezt az utat a jövőnek hagyják hátra. Neknek kell kitaposnotok ezt az utat. A művelések célja nem csak a saját beteljesülésekben van, nektek az összes élőlényt meg kellene mentenetek. Ti azon is vagytok, hogy segítetek a jövőbeli élőlényeknek, hogy felépítsék a jövőt. Nagyon nagy felelősséget viseltek. A jövőben temérdek sokat is fogtok visszkapni. Mindegy, hogy mennyit adtatok, az nem áll helyes arányban azzal, amit a jövőben fogtok kapni. Így én remélem, hogy semmilyen körülmények között nem estek nyugtalanságba³⁴. Akár rehabilitálja most az

emberiség a *Dáfát*, akár nem, akár létezik új helyzet, akár nem, a *Dáfá*-tanítványoknak – mint mindig – meg kellene menteniük az összes élőlényt, és azt tenniük, amit nektek tennetek kell, és ezt egészen a beteljesülésétekig. (hosszú erőteljes taps)

A szövegben szereplő kínai szavak átírása. A különböző átírások nem tükrözik vissza híven a kiejtést.

pinyin	népszerű magyar	Wade-Giles (angol)
chengdu	csengtú	ch'êngtu
Chengdu	Csengtú	Ch'êngtu
Chongqing	Csungcsing	Ch'ungch'ing
Dalian	Talien	Talien
Dandong	Tantung	Tantung
dao	tao	tao
Dao	Tao	Tao
di	ti	ti
Fa	Fa	Fa
Falun Dafa	Falun Tafa	Falun Tafa
Falun Gong	Falun Kung	Falun Kung
Fang Guangming	Fang Kuangming	Fang Kuangming
Fushun	Fusun	Fushun
Fuyang	Fujang	Fuyang
Gaotang	Kaotang	Kaot'ang
Guangdong	Kuangtung	Kuangtung
Guangxi	Kuanghszi	Kuanghsi
Guangzhou	Kuangcsou	Kuangchou
Guizhou	Kujcsou	Kuichou
Hainan	Hajnan	Hainan
hao	hao	hao
Harbin (Hǎerbīn)	Harpin	Harpin
Hebei	Hopej	Hêpei, Hopei
Hefei	Hofej	Hêfei, Hofei
Heilongjiang	Hejlungcsiang	Heilungchiang
Henan (Hénán)	Honan	Hênan, Honan
Heze	Hocö	Hêtsê, Hotsê
Hongdou	Hungtou	Hungtou
Huaihua	Huajhua	Huaihua
Hubei (Húběi)	Hupej	Hupei
Hunan	Hunan	Hunan
Jiamusi	Csiamusze	Chiamussû, Chiamuszu, Chiamusze
Jiang	Csiang	Chiang
Jiangmen	Csiangmen	Chiangmên

Jilin	Csilin	Chilin
Jinan	Csinan	Chinan
Jinzhou	Csincsou	Chinchou
Lanzhou	Lancsou	Lanchou
Lao-ce (Lao zi)	Lao-ce (Lao ce)	Lao tzû, Lao tze
Leiyang	Lejjang	Leiyang
Li Hongzhi	Li Hungcse	Li Hungchih
lian	lien	lien
Liaoning	Liaoning	Liaoning
Lunyu	Lunjü	Lunyü
Minghui	Minghuj	Minghui
mudi	muti	muti
Nanchang	Nancsang	Nanch'ang
Ningbo	Ningpo	Ningpo
Peking (Beijing)	Pejcsing	Peiching
Pingdingshan	Pingtingsan	P'ingtingshan
Pingxiang	Pinghsziang	P'inghsiang
qigong	csikung	ch'ikung
Qinghua	Csinghua	Ch'inghua
Qiqihaer	Csicsihaer	Ch'ich'ihaêrh
Sanhe Yanjiao	Szanhö Jencsiao	Sanhê Yenchiao, Sanho Yenchio
Shandong	Santung	Shantung
Shanghai	Sanghaj	Shanghai
Shanhaiguan	Sanhajkuan	Shanhaikuan
Shenyang	Senjang	Shên yang
Shijiazhuang	Sicsiacsuang	Shihchiachuang
Song	Szung	Sung
Tang	Tang	T'ang
Tangshan	Tangsan	T'angshan
Tianjin	Tiencsin	T'ienchin
tudi	tuti	t'uti
Wenchang	Vencsang	Wênch'ang
Wuhan	Vuhan	Wuhan
Xian	Hszien	Hsien
Xinxiang	Hszinhhsziang	Hsinhsiang
xinxing	hszinhhszing	hsinhhsing
xiulian	hsziulien	hsiulien
Xuzhou	Hszücsou	Hsüchou
Yanji	Jencsi	Yenchi
Yunnan	Jünnan	Yünnan
Zhanjiang	Csancsiang	Chanchiang
Zhejiang	Csöcsiang	Chêchiang
Zhen, Shan, Ren	Csen, San, Zsen	Chên, Shan, Jên
Zhengwu	Csengvu	Chêngwu
Zhengzhou	Csengcsou	Chêngchou
Zhuan Falun	Csuan Falun	Chuan Falun
Zhuhai	Csuhaj	Chuhai

A német fordítás elkészült:	2005. 12. 02.	Utolsó – német – módosítás:	2023. 02.
A magyar fordítás elkészült:	2008. 10. 01.	Utolsó – magyar – módosítás:	2025. 08. 25.

A fordítás az alábbi német változat alapján készült:

Fa-Erklärung auf der internationalen Fa-Konferenz in New York 2004

<https://de.minghui.org/html/articles/2004/11/21/70.html>

Fa-Erklärung auf der internationalen Fa-Konferenz in New York 2004 | Falun Dafa - Minghui.org

Megjegyzés: Ennek a konferenciának a mélyebb megértéséhez ajánlott elolvasni előbb a *Fálon Gong* és a *Zhuán Fálon* című könyveket, amelyek innen ingyenesen letölthetők:

<http://hu.falundafa.org/falun-dafa-books.html>

Fordítók megjegyzése: Lehetséges, hogy idővel változtatásokat hajtunk végre a fordításon a minél jobb szövegűség és érthetőség érdekében.

Megjegyzések:

- A kínai szavak esetében a *pinyin* átírás van használva, néhány már meghonosult szó kivételével.
- A buddha szó jelentése: megvilágosult. Ezért kis kezdőbetűvel kell írni. Csak ha Sákjamuni vagy egy másik buddha szinonimájaként van használva, akkor írandó nagy kezdőbetűvel.
- A *Dáfá*, *Fá*, *Fálon*, *Fofá*, *Zhuán* szavak ékezettel vannak ellátva a helyes kiejtés érdekében.

¹ a „hét buddhát” átváltoztatták „hat buddhára” – a *Zhuán Fálon* című könyvben „hat Ősbuddha” szerepel. (*Zhuán Fálon - 1. előadás - A csigong egy történelem előtti kultúra; ZhuanFalun_HU.pdf* 23. oldal). A *Zhuán Fálon* kínai változatában „yuán shǐ liù fō” (原始六佛, eredeti hat buddha – hat ősbuddha) szerepel. Az itteni szövegben a „yuán shǐ” (eredeti – ő) hiányzik, csak a „liù fō” (hat buddha) maradt.

² kötelezettsége – az angol változat fordítása: felelőssége

³ a »lian-t [gyakorlást]« »lian-re [gyakorlatra]« – tulajdonképpen a kínai 炼 (lian) írásjegy egyik összetevőjét változtatták meg, de a kiejtés és gyakorlatilag a jelentés is ugyanaz maradt.

⁴ chengdu – 程度: chéng dù – fok, fokozat

⁵ chengdu – 成度: chéng dù – teljesítményszint, fokozat

⁶ nem – a német szövegből ez a tagadó szó kimaradt

⁷ pureinsight honlap – ennek a honlapnak ezen a részén: [time – space – universe | pureinsight](https://pureinsight.org/time-space-universe) található ilyen témájú cikkek, például: [scientists say our milky way is getting lonelier | pureinsight](https://pureinsight.org/scientists-say-our-milky-way-is-getting-lonelier)

⁸ „hontalan kísértetvé és magányos lelkévé” – idézet a fennebb említett cikkből: [scientists say our milky way is getting lonelier | pureinsight](https://pureinsight.org/scientists-say-our-milky-way-is-getting-lonelier)

⁹ NTDTV – New Tang Dynasty TV (Új Tang-dinasztia TV), [US News | NTD](https://usnews.ntdtv.com/)

¹⁰ az iskolának – ez az angol változatban szerepel, a németben nem

¹¹ „Kilenc kommentár a Kínai X Pártól” – [KILENC KOMMENTÁR a Kínai Kommunista Pártól](https://www.kilenc.com/) – Egy könyv, amely 400 millió embert inspirált arra, hogy kilépjen a Kínai Kommunista Pártból

¹² „Fang Guang Ming” tévéadó – FGM TV: <https://fgmtv.org/videos/2002/English/>

¹³ *Fá*-magyarázat a képzőművészeti alkotás témájú találkozáson (2003-07-21_WASHINGTON_2_MUVESZET_2025-07-03.pdf)

¹⁴ *A Fá*-magyarázat a zeneszerzésről szóló konferencián (2003-07-21_WASHINGTON_2_MUVESZET_2025-07-03.pdf)

¹⁵ „a négy régi dolog leküzdése” – A „négy régi eldobására” irányuló kampány az 1960-as évek közepén, a kínai kulturális forradalom idején zajlott. 1966 augusztusában a Vörös Gárda „háborút hirdetett a régi világ ellen”, és bejelentette azon szándékát, hogy „összetör minden régi eszmét, régi kultúrát, régi hagyományt és régi szokást”, „beleértve a fodrásokat, szabóműhelyeket, fotóüzleteket, antikváriumokat és így tovább, kivétel nélkül.”

¹⁶ jóslócsont-írás – [Jóslócsont-írás – Wikipédia](https://hu.wikipedia.org/wiki/Jóslócsont-írás)

-
- ¹⁷ a nagy és a kis pecsétírás – [Pecsétírás – Wikipédia](#)
- ¹⁸ kancellista írás – [Kancellár írás – Wikipédia](#)
- ¹⁹ szabályos írás – [Kaj-su – Wikipédia](#)
- ²⁰ piramis eladási rendszer – a kínai változatban: chuánxiāo (传销) – piramisjátékok
- ²¹ indiaiak – indusok: az (Elő-)Indiában lakó népek, főleg az indoeurópai nyelvtörzshöz tartozók
- ²² az emberek tulajdonképpen nem valódi élőlények ezen a szinten – az angol változat fordítása: az emberek valójában nem igazán olyan lények, akik a világegyetemnek ehhez a szintjéhez tartoznak
- ²³ „Érzelem” – *qing* – 情: *Qíng* – szeretet
- ²⁴ funkciója – az angol változat fordítása: szerepe
- ²⁵ Jehova földből teremtette az embereket. – a bibliai idézet: „Akkor az Úristen megalkotta az embert a föld porából...”,
[Szent István Társulati Biblia - A Teremtés Könyve - Ter 2,7](#)
- ²⁶ Oroszországban – a német szövegből ez a szó kimaradt
- ²⁷ *Fá*-igazolás – a német szövegben *Fá*-helyreigazítás szerepel
- ²⁸ a *Tienanmen* térre – a Mennyei Béke terére
- ²⁹ „Epoch Times” – kínai nyelven: <https://www.epochtimes.com/>, angolul: [The Epoch Times](#)
- ³⁰ A társadalom fő része sok médiumának – egy lehetséges fordítás a kínai szöveg alapján: A társadalom sok főszórú médiumának
- ³¹ Illik ez? – az angol változat fordítása: Elfogadható ez?
- ³² Léteznek ennél talán könyörületesebb gondolatok? – az angol változat fordítása: Ez a gondolkodásmód a *Shan* ellen megy?
- ³³ nem szabad semmiféle nyugtalansággal rendelkeznetek – az angol változat fordítása: semmiképpen sem ingadozhattok
- ³⁴ nem estek nyugtalanságba – az angol változat fordítása: nem fogtok ingadozni